

கல்கி

கல்கி -

KALKI மே 20, 1956

4

அனு

ပံ့ပိုးမှု

• 2nd Edition
2014

a. *Journal of the American Medical Association*
 b. *Journal of the American Dental Association*
 c. *Journal of the American Veterinary Association*
 d. *Journal of the American Pharmaceutical Association*

- **Stress**
- **Stress**
- **Stress**

* www.igmp.org
 * www.igmp.org
 * www.igmp.org

8 வினாக்கள்

2. 1997-1998

இராமலித் தயாரிப்பான "தாயர் குய்யை" தயாரிப்பைக் கெடுக்க, சேடி
யோ விசுவாசம் மீதத் தவிர, சனிக்கிழமைமுதல் இரவு 8-10 மணிக்கு

கஸ்கி

பொருளடக்கம்

மே 20 1956

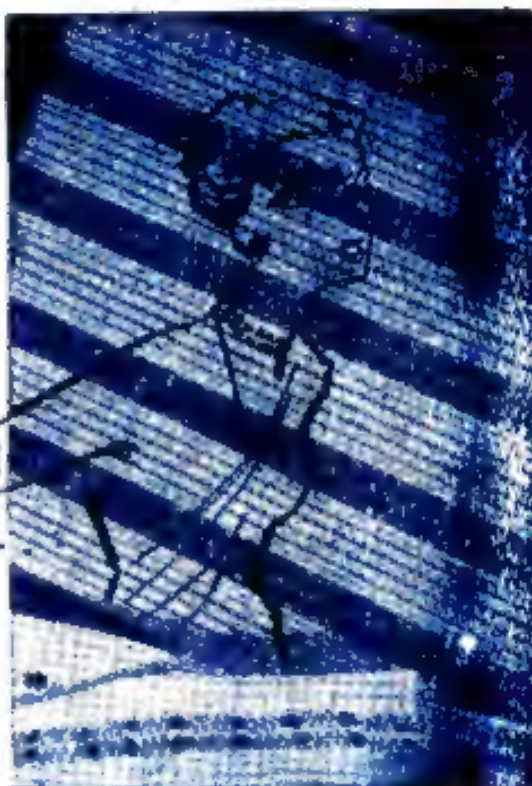
பாத்திரம் உயர்வே! ஸ்ரீ!	(தலைப்புகள்)	...	3
தயவுசெய்து நகரிலே புதுமை!	...	...	4
என்ன சேதி?	...	...	6
பூ(தரண)மரண	(வார்ட்டர்)	...	7
பனித்துளி	...	...	8
கடல் கண்ட களவு	சேலா	...	9
காணாத பேட்டி	விடாகண்டர்	...	10
வார்ட்டர்	எம் சங்கரையி	...	23
தேவியின் காதல்	வசுமதி சாமராயி	...	29
கன்னியின் கன்னிகள் (கென்னித் திரை)	காதல்	...	30
சாதுபதி சாக்ஷி	சாதுபதி	...	33
படித்துப் பாருங்கள்	...	...	34
கல்வியின் அகாடமி	ஆசிரி	...	37
குமரிக் கடல் (போட்டிக் கதை)	பூர்ணம் சோமசுந்தரம்	...	49
பூஜா பன்ன	பிஷ்மம்	...	57
கட்டிமேலு	...	...	65
கருணாதயம் குட்டிமேலும்	சாதுபதி	...	68
துப்பறியும் தாய் (பாய் மனி)	"சாது"	...	71
கேட்குகை விளையாட்டு	...	...	74
தம்பி எங்கே!	எம். வி. எம்.	...	76

"கஸ்கி"யின் வெளியாகும் கதைகளில் உள்ள பெயர்கள் எல்லாம் கற்பனைப் பெயர்கள்; உண்மையானவை கற்பனையே.

ரசிகர்கள்
விருமும்
ரம்யமான
ஆடைகளுக்கு

ஸ்ரீ நிவாஸ்

காட்டன் மில்ஸ் இமிடெட்
இந்தியா தலை, காட்ரி ரேஷ், போர்ட், பல்பா

சங்கப்பா சர்க்கரை பூக்கள்!

சங்கப்பா பாக்காவி குழந்தை! அவர்
தலையால் எப்போதும் தூசைக்
பெயிப்பது பாக்கி வந்திருக்கிறது. சர்க்கை
பூக்கள்! சர்க்கை பூக்கள்! சர்க்கை
பூக்கள்! சர்க்கை பூக்கள்! சர்க்கை
பூக்கள்! சர்க்கை பூக்கள்!

Johnson's

சர்க்கைப் பெய் பெய்

குழந்தை: குழந்தை பாக்காவி பூக்கள்
தலையால் எப்போதும் தூசைக்
பெயிப்பது பாக்கி வந்திருக்கிறது. சர்க்கை
பூக்கள்! சர்க்கை பூக்கள்! சர்க்கை
பூக்கள்! சர்க்கை பூக்கள்! சர்க்கை
பூக்கள்! சர்க்கை பூக்கள்!

சர்க்கைப் பெய் பெய்
மீ.பு. பாக்கி 1970 சர்க்கைப் பெய் பெய் 200,
20, 2024 பாக்கி

மலர் 15
இதழ் 42

தமிழ்த்திரு நாடு தன்னை - பெற்ற
நாவென்ற நம்புகு மாப்பா

- பாரதியார்

தமிழ்நாடு
வகாசி 7

பாரதத்தின் உயர்வே! வருக!

பாக்கியம் செய்த தேசக்கலியோதான் எவ்வா ளட்சனங்களும் பொருத்திய மகான் ஒருவர் ஜனனம் ஆகினார், அவர் முகத்தின் காந்தி மக்களை வசீகரம் செய் கிறது. அவருடைய உள்சத்தின் ஒளி அவருடைய வாக்கிலே சுடர் விட்டுப் பிரகா சிக்கிறது. அவருடைய வீரமும் தீரமும் ஒழுக்கமும் எடத்தையும் சபாசமற்ற நியாக மும் பொதுநாயக சேவையும் மக்களின் இதயச் சிம்மாசனத்தில் அவரை ஏற்றி வைத்து வளங்கும்படி செய்கின்றன.

அப்பேர்ப்பட்ட மகானைத் தரிசனம் செய்வதற்கு மக்கள் ஓடோடியும் வரு கிறார்கள். மணிக்கணக்கிலும் நாண்கணக்கிலும் அவருக்காகக் காத்திருக்கிறார்கள். அவருடைய திருமுகத்தை ஒருகணம் பார்த்தவுடனே பரவசம் அடைகிறார்கள். அவருடைய குரலாக் கேட்டதும் மெய்மறந்து புனுகாங்கிதம் அடைகிறார்கள். அத்தகைய இலட்சிய புருஷரின் வாக்கைக் கேட்டதும், "இதுதான் தெய்வத்தின் வாக்கு" என்று எண்ணி மனம் மறிகிறார்கள்.

இவ்வாறெல்லாம் புகழக்கூடிய உலகத்து இலட்சிய மகா புருஷர்களின் வரிசையில் உதித்தவர் கம்முடைய நாட்டில் ஒருவர் இருக்கிறார் என்பதும் அவர் தான் ஸ்ரீ விநாயக விஜேபா பாலே என்பதும், அறுபத்து இரண்டு பிராயமுள்ள இளைஞர் என்பதும், தூயஉள்ளமும் எளிய வாழ்க்கையும் கொண்ட மகரிஷி என்பதும், சென்ற வாரம் விஜேபாஜி தெய்வத் தமிழ் நாட்டின் எல்லைச் சாவுடி எடுத்து வைத்த சமயம் ஜயமற க்ருபணமாயிற்று.

சென்ற 13-க் தேதி காலை ஆறரை மணிக்குச் சென்னையிலிருந்து முப்பத்துகாறு அமல் தூரத்தில் திருவள்ளூர் தாதுக்காவைச் சேர்ந்த மட்டைரப்பெரும்புதூர் கிராமத் துக்குள் விஜேபாஜி பிரவேசித்தார். ஆத்திர நாட்டுக்கும் தமிழ் நாட்டுக்கும் எல்லைவரக இருக்கும் கொற்றலை ஆற்றின் கரையில் உள்ள இலாப்பத் தொப்பில் விஜேபாஜியைச் சென்னை ராஜ்யத்தின் முதன் மந்திரி காபராஜர் ஆவிரக்கணக்கான தமிழ் மக்கள் புடைசூழ நின்று வரவேற்றார். மக்கள் வாத்நியம் முழங்க, காகல்வர தெய் ஒளிக்க, ஒன்பது பெண்மணிகள் பூர்ண ரும்ப மரியாதையுடன் வரவேற்க விஜேபாஜி கப்பியை கரங்களுடன் தமிழ் நாட்டின் மன்னரில் தம் புனித பாதத்தை வைத்தார்.

தமிழ்நாட்டில் பூதான யாத்திரையைத் தொடங்கி இருக்கும் பாரத நாட்டின் தலமுனிவரைத் தமிழ் மக்களின் சாரியில் வாரும் வளங்கி வரவேற்றிடுமும், முதல் சத்தியாக்கிரகியாகி மும்முறை கெஞ் சிறையில் தலம் புரிந்த தேசபக்த முனிவரைப் பரிந்து வரவேற்றிடுமும், மன்னாரசை பூதத்தை வெற்றி கொண்ட மகாத்மாவை மனம் உலக்து வரவேற்றிடுமும், உலக சரித்திரத்திலேயே பூமிதானம் என்னும் புனித இயக்கத்தை ஆரம்பித்துப் புது வயி்காட்டிய புண்ணிய புருஷரைப் "பாரதத்தின் உயர்வே! வருக!" என்று தமிழ் மக்களுடன் கோஷித்து வரவேற்றிடுமும்,

..

..

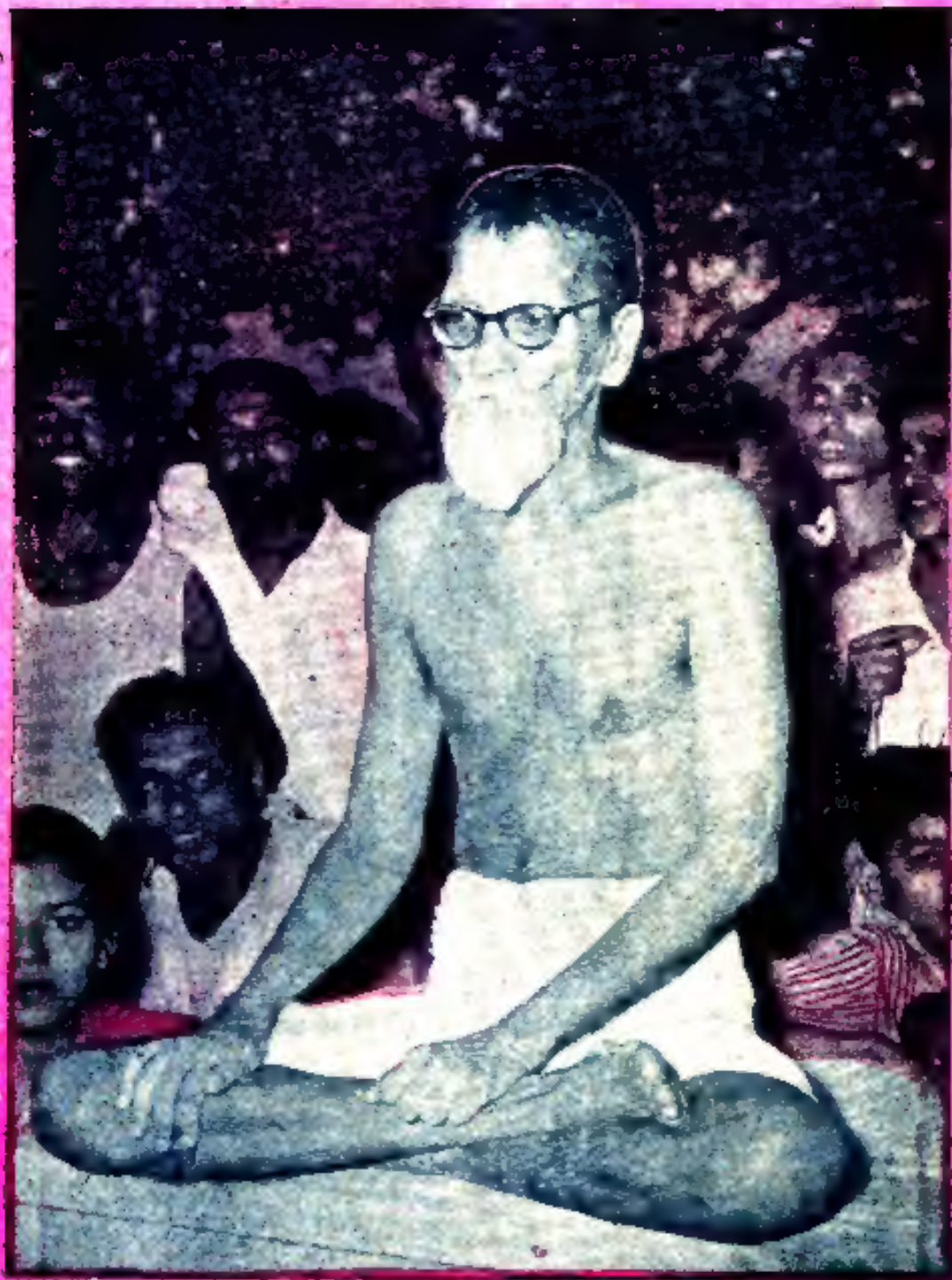
..

..

பாரமார்த்திக உலகில் ஆச்சார்ய விஜேபா பாலே காந்தி மகானின் ஜானப் புதல்வராக இருந்து அவர் விட்டுச் சென்ற கிர்மான வேலைகளைச் செய்து வருகிறார். மகாத்மாஜி முன்னொரு நாள், "இந்தியா சுதந்திரம் பெறும் வகையில் சபர்மி ஆசிரமத்துக்குத் திரும்பி வருவதில்லை" என்று சபதம் செய்து விட்டுக் கிளம்பியதைப் போலவே விஜேபாஜியும் "பூமிதான யுக்தம் பூர்த்தியாகும் வகையில் பெளஜார் ஆசிர மத்துக்குத் திரும்புவதில்லை" என்ற சபதத்துடன் யாத்திரை புறப்பட்டிருக்கிறார்.

தமிழகத்தில் விநோபாஜி

என்ன சேஷி?

“தவணை மணிதவி”

குடியைத் தவிராமல் பிச்சுக்கு வந்த விட்டுப் போனதும் போனார்கள். அந்த காடே அங்கோலம்மீலாயப் பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. தொழிற் கட்சியினர் குடியைப் பிரமுகர்களுக்கு அளித்த விருக் தொன்றில் குடியாவிதும் அதற்குப்பட்ட காடுகளிலும் அடைபட்டுக் கிடக்கும் பிச்சுக்கு சோலையில் கைதிகள் விடு விக் வேண்டும் எனக் கோரினர். இதற் கிளைவாக குருநிலையுக்கும் சில தொழிற் கட்சியினருக்கும் வர்க்குவாதம் குடா னடைந்தது. விருத்தாக்கு வந்த இடத்தில் விருத்தாளிகள் இங்கிலாட் தேசியாமல் நடத்தவாறா என்று பிச்சுக்கு ஆளும் கட்சிப் பத்திரிகைகள் தொழிற் கட்சியின றைக் கேலி செய்தன.

இப்பொழுது பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின்கீழ் தொழிற் கட்சியினர் மடக்கும் ஒரு சர்க்கர்ப்பம் கிடைத்திருக்கிறது. நீரழுத்தி கிடையான (தவிர மனிதன்) ஒரு பிரிட்டிஷ் மாஜி கடற்படை அதிகாரி; அவர் குடிபந்தினைவர்கள் பிரபாணம் செய்த கப்பல் களுக்கு அடியில் சென்று வேடி பார்த்ததாகவும், இப்பொழுது அந்த நீரழுத்தி கிடையான இருப்பிடம் நெருங்கியிருக்கின்றதும் ஒருவேளை நீரில் மூழ்கியிருக்கலாம் என்றும் கூறப்படுகிறது.

தங்கள் வாட்டுக்கு வந்த விருத்தினரை
பேஷு பாசிப்பது முறையாக என்று தொழிற்
கட்சியினர் மடக்கிப் பார்த்துள்ளனர்.
பிரிவுக்கு சீர்தம மனதில் "அப்படி சீரில்
முழுகிச் சென்ற 'தங்க மணிதர்' அதுமதி
யினதில் சென்றார்" எனக் கூறி குறிப்பிடு
வதும் மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொண்டார்.

இச் சம்பவத்தை இரு டெஸிஸ்களும்
எதிரிக் டெஸிஸை மடக்குவதற்குப் பயன்
படுத்தவது ஆச்சரியம் வீடுகிறதற்க்கவா!

வள்ளுவர் திருநாள்

தெய்வப் புயல் திருவள்ளூர் திரு
நாள் அங்காடி அறுபத்தில் தமிழ் உறம்
சுல்லாசெங்கும் ஆண்டுதோறும் சொன்
டாடப்பட்டு வருகிறது. இந்த ஆண்டு
அந்த அறுபத்தில் திருநாள் இம்மாதம் 24-ம்
தேதி வருகிறது. தமிழ்ப் பெரு மக்கள்
தங்கும் இல்லங்களிலும், பொதுச் சபை
களிலும் சங்கங்களிலும் இத்திருநாளை
விசேஷமாகக் கொண்டாடி, வள்ளுவரின்
வாய்மொழிகளை நிரைவு கூர்த்து மனம்
வளர்க்கும், வள்ளுவரின் பொன்மொழிகள்
தமிழர்களிடமருங்கில், உலகப் பெரு
மக்கள் அனைவரையுமே வளர்த்துள்ளன.
நிதியத்திற் தேரலும் பல சமயங்களில்
குறள் பாக்களை மக்கள் சபையில் எடுத்துச்
சுல்லாசெங்குதல் பார்த்திருக்கிறோம்.
ஏன்? காந்தி மகான் தமிழ் படித்தார்
என்பது பங்குக்குத் தெரியும். காந்தியைத்
தமிழில் ஆர்வம் கொண்டது தான்யது
எது தெரியுமா? தெய்வப் புயலரின் திருக்
குறளை மூலத்திலேயே படித்து அனுபவிக்க
வேண்டும் என்ற ஆசைதான்!

கார்த்திகுப் பீன் கார்த்திகா விளக்கிப் பாரத மன்னின் உன்னதத்தை கவர்த்திகுத் தும் விசேஷாதி திருக்குறணிப் படித்த மகிழ்பவர். திருக்குறணிப் படித்த பிறகு தமிழ் நாட்டின் உயர்வையும், தமிழ்மொழியின் சிறப்பையும் உணர்ந்த பாராட்டி விருக்கினார். அவர் தமிழ் நாட்டின் சுற்றுப் பீரவாரின் செய்யுப்போதே திருவள்ளுவர் திருவாரின் சொல்லாடலும் பரவியும் தமிழ் மகனாக்குக் கிடைத்திருக்கிறது.

உயர் மொழிகள் பண்பதில் மொழி பேச்சுக்கப்பட்ட தமிழ் தூக்க ஓர் உயர் மொழி ஆகு திருக்கூதத்தான்.

இப்படி உலகத்து மகான்கள் எல்லாம்
பொத்தி வணக்கிய தாம் இருக்கிறார்.

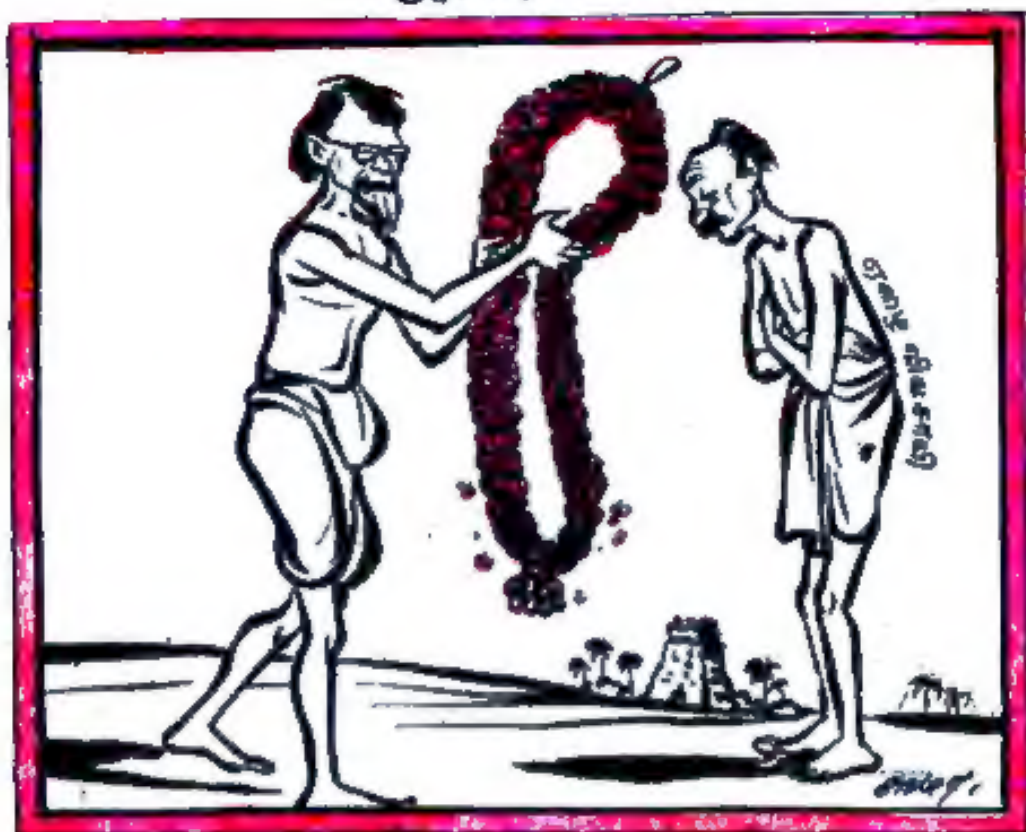
இது தான் இயந்திர வாகனப் போக்குவரத்து
அந்த மகனின் புனிதத் திருவானிக்

Abstract

மாமல்லபுரத்திலே சித்தர் !

மேல்கூட்டுத் தொடர்பு காரணமாக இவ் வாய் விடுவதால் துறையில் பல தரண விஷயங்களைத் தடுத்து நெரிசுதிடுக்கிறோம். ஆனால் வாய் தமில் ஈட்டியும் எத் தியோபா மூ துதருங்குணாக ஈராயனம், பொன்மீகம், வான சாய்நீரம், கணிதம், வயத்தியம் முதலிய பல துறையினும் பற்பல அபூர்வமான துட்பக்களைக் கண்டுபிடித்து அருமைபரண பாடக்கனியை ஈமக்கு வறம்பி கிசுதிடுக்கிறார்கள் எத்தனை. பருத்தியு ஈன்றும், உகிலுணர்வு ஈன்றும் சொல்லப்படுகிற இரண்டுகையான மன வேகக்கனியும் கங்கு ஆராய்க்கிற, ஈன்றதற கிசுதிடுக்கைக் கண்ட தமில் ஈட்டும் எத்தனையின ஒதுவர், 'கடகி கனிய' கனய' ஈன்றும் கனத்திடுக்கி நோக்குகிறார். அவரே இந்த வாரதர அட்டை, விதும், கனய ஒதுவர் 'மனியம்' அவர்களின் கனவனனத்தியே ஈட்டி நடுகிறார்.

விநாயகர் தங்கு வரும் மான் போடுவதை விரும்பவில்லை.

அவரை சீரடி கூர்ந்த மனது அஞ்சி
வைச் செலுத்தவேண்டாம்!

தட்சிணப் பிரதேசம்

‘கோரான நாட்டினர் எங்கே தமிழ்
நாட்டோடு இணை விரும்பினர்? எப்
பொழுது அம்மாதிரி கூறியார்? என்மேல்
யாம் செட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்களுக்குத்
தக்க பதில் சொல்வதுபோல் பாண்டிச்சி
கூடிய கோட்டய ஜிவனா கங்கிரஸ் மகா
நாட்டில் தட்சிணப் பிரதேசக் கொள்
வையை ஆதரித்து ஒரு தீர்மானம் சீர்த
யேற்றப் பட்டிருக்கிறது!

இரு தேசங்களும் இணைந்தால் இரு
பாலாருக்கும் எவ்வளவு நன்மை வுண்டு
என்பதைக் கணக்குப் போட்டு வை
நஷ்டம் பார்த்தால் தட்சிணப் பிரதேசம்
எற்படுத்துவதிலுள்ள உபரீய கொக்கோ
செட்டு விடும். இரு மொழி, மும்மொழி
பிரதேசங்களை இணைத்துப் பாரத நாட்டின்
தென் பகுதியில் ஒரு பெரிய தாழ்வாரக்
சீர்ப்பாட்டினும் தென் தேசத்தவர் எதிர்
காலத்தில் கபிட்சப் பாதையில் முன்னேற
வாதிவாக இருக்கும் என்று மேலிடத்தில்

எழுதினார்கள். அவர்கள் வட நாட்டில்
இன்று சீரடியும் எத்திரியும், அவை பரி
பூரணமாக வரை விடப்பட்டால் தென்
தேசங்களாக எடு கொடுக்க முடியுமா என்
பதைவும் போதித்த தென்னாட்டினரை
ஒன்றுபடச் சொல்லுகிறார்கள்!

அவர்கள் சொல்லில் உள்ள பொருள்
தமிழ் மக்களுக்கும் கோர மக்களுக்கும்
கொஞ்சம் கொஞ்சமாகப் புரிகிற ஒரு
சிறுத எப்பதையே சரியாக எவற்றிய தமிழ்
நாட்டு சிக்குச்சிலும், கோட்டய ஜிவனா
கங்கிரஸ் மகாநாடும் எவற்றுத் தெரியாக
எடுத்துக் காட்டுகின்றன!

காரிருளில் ஒரு மின்னல்

பெருவாரியான மக்கள் விருப்பப்
படியை பாரத நாடு ஆளப்படுகிறது. இது
ஜனநாயக வகம். இந்த ஜனநாயக வகத்தில்
நல்கி பேசுபவர்கள் பெருவாரியாக இருக்
கும்போது, மொழி அடிப்படையில் சிறு
சிறு தாழ்வாரங்களாகப் பிரித்த சீர்ப்பா
களில் குரல் எங்கே எடுபடப் போகிறது!
இருப்பினும் காரிருளில் ஒரு மின்னல்

போல் ஹிந்தி மொழியாளர்களிடையே ஒரு சிலர் "ஒரு கிணியில் நீண்டு பேசுவது தமிழ் பேசும் சிறுபான்மையினவராகிய வங்குப் பெரிதும் மகிழ்ச்சி பலிக்கிறது!"

சமீபத்தில் ஆஸ்திரேலிய மத்திய பாரத் ஹிந்தி சர்க்கிளர் சம்மேளனம் கூட்டப் பெற்றது. இதற்குத் தலைமை வகித்த ஆஸ்திரேலிய முதன் மந்திரி ஸ்ரீ ஹரிபாபு சபாநிதியாக ஹிந்தி மொழியாளர்களுக்கு ஒரு எச்சரிக்கை விடுத்திருக்கிறார்.

"ஹிந்தி ஆதரவாளர்கள் தங்களுடைய அமேரிக உத்தரகத்திலும் கன்மையலிட அதிசய நிலையையே உண்டு பண்ணியிருக்கிறார்கள். தென்னாபுரம் மக்களின் மனத்தில் சாதாரணமாயும் துறியடித்ததையும் உண்டாக்கி விடுகிறார்கள். இதன்மூலம் தேசத்தின் சூக்கியம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது."

"தென்னாபுரம் மக்கள், இலங்கைய எந்த நாட்டும், மற்றும் புகழ் பூத்தவர்களின் ஸ்பாதி முதலான இனங்களைக் கொண்டுவேண்டும். இந்தச் சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தா விட்டால் கம் காட்டியேயே ஹிந்தி அக்கிய மொழியாகக் கருதப்படும்" என்பதே அந்த எச்சரிக்கை.

பாரத காட்டின் பண்பு, கலை, நாடகம் எல்லாம் ஒன்று என்பதை உணர்க்குத கொள்ளாமல் பவர் பேரி வருகிறார்கள். இந்தச் சமயத்தில் மக்கள் என்னுடையதையே சொல்லி, அவர்கள் சொட்டியேயே கருத்தாக இராமல், உண்மை என்பதாக இருக்காது மதநியமாக எடுத்துச் சொல்லி ஹிந்தி பேசும் மக்களை எல்ல சமயத்தில் எச்சரிக்கை சொத்துள்ள ஆஸ்திரேலிய முதன் மந்திரிக்கு ஒரு "சபாஷ்" போடுகிறோம்!

பாணிக்ஞானி

"குன்றில் 119 ஆகிரி வெயில் அடிக்கிறது. தெருவில் யாருமே எட்டிப் பார்க்கவில்லை." —சேய்

119 ஆகிரி வெயில் அடிக்கிறது என்பதைத் தெருவில் எட்டிப் பார்க்காதேயிடுகிற கொள்ள வேண்டும்!

★

"வெகு நேரம் வரை பஸ் வராமலேயே இருக்கிறது. வந்தால் ஓரேயடியாகப் பஸ் பஸ்கள் சேர்க்காதபோல் வருகின்றன. இதைத் தடுக்க பஸ்போக்குவரத்து இலாகா ஏற்பாடு செய்து வருகிறது." —சேய்

ஒரு சமயம் இவ்வாவிட்டால் ஒரு சமயம் பஸ் பஸ்களாகவாவது சேர்க்கு வருகின்றன. புண்ணியவாக்கன் அதையும் தடுத்து நிறுத்தியிடப் போகிறார்களா?

★

"நேரம் தவறாமல் குறித்த காலத்தில் வரும் ரயில்களுக்குப் பரிசு அளிக்கப்போவதாக ரயிலேயே மந்திரி ஸ்ரீ வாலபகதா சாஸ்திரி அறிவித்திருக்கிறார்." —சேய்

நேற்று லுண்டன மலிக்கு வரவேண்டிய ரயில் இன்று லுண்டன மலிக்கு வரும்போது அந்த ரயில் குறித்த நேரம் இவ் வந்த விட்டதாக எண்ணி எய்தாது விடக் கூடாது!

★

"பஸ் விக்கத்தாக் குறைப்பதற்கு 475 இரண்டாவது திட்ட காலத்தில் உத்தேச வரி விதிப்புத் தேசமாகான ரூபாய் 430

சொடியவரூபாய் 550 சொடியாக உயர்த்தத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது." —சேய்

இவ்வளவு சொடி ரூபாய்களை வரிவாக வருவித்து விட்டால் அப்படியும் மக்கள் பணத்துக்கு விக்கிப் போவார்களா?

★

"இலங்கையில் பஸ் நிர்வாகத்தை இலங்கை எக்ஸ்பிரஸ் ஏற்று நடத்தப் போகிறார்கள். அதற்காக இலங்கைவர்களுக்கு சிலர் சொன்ன எக்கோ பஸ் நிர்வாகத்தைப் பரிசீலனா விட வந்திருக்கிறார்கள்." —சேய்

அட கஷ்ட காலமே! போவும் போவும் சொன்ன எக்கோர் பஸ் நிர்வாகத்தைத் தவிர வந்த பரிசு வேண்டும்?

★

"மரங்களே இரண்டிடிச் செவ்வம். மரங்களைக் கண்ணாடித்தனமாக வெட்டக் கூடாது." —சேய்

மரங்களை என்ன? எதையுமே கண் ணாடித்தனமாக வெட்டக் கூடாது. அப்படி வெட்டினால் கைகளிலில் அல்லவா காயம்படும்!

★

"காஷ்மீரப் பாகிஸ்தான் பருதியாகவும் தைதாசபாத்தாகச் சைத்திர நாடாகவும் காட்டிப் பாகிஸ்தான் எக்கோர் தேசப் படங்களை வெளியிட்டுள்ளது." —சேய்

பாவம், பாகிஸ்தான் தன்னுடைய ஆணசையைத் தேசப் படத்திலாவது எழுதித் தீர்த்துக் கொள்கிறது போலும்!

கடல்கண்டகனவு

ஆனம் அத்தியாயம்
சித்தர் வருகிறார்!

குமிழ்க் கட்டை என்று சொல்லப்
படும் அந்த விசித்திரமான பாத
ரட்சையின் ஒலிக்கு அத்தனை
சக்தி யிருந்ததா என்க! அந்த
ஒசை கேட்டதோ இவ்வியோ, விடுதி
யின் நீர்வாடி அகறயிலே அமர்ந்து
பேரேடுகளைப் பார்த்துக் கொண்
டிருந்த விடுதித் தலைவன், அப்படியே
அந்த ஏடுகளைச் சாப்படிப் பலகையில்
போட்டு விட்டுப் பதறிக் கொண்டு
எழுந்தான். கைப் பிரம்பு தகையிலே
இரண்டு தட்டுத் தட்டி சிற்பதற்குள்
அகறக்கு வெளியே கையும் காதும்க
எடுக்கெயவண்ணம் ஓடி வந்தான்.

"என்ன பரம்பொருளே! இங்
திரவு குமிழ்க் கட்டைக்கு இந்த
விடுதியிலே தாமசம்! அதுமதி
உண்டா? இந்த ராஜ்யத்தில் புத்தம்

வரப் போகிறதாமே! இந்தப் பித்
தனையும் ஒருவேளை ஒற்றன் என்று
கிளைத்து அகற கிடையாது, அகற
தான் உண்டு என்று சொல்லி
விடுமோ பரம்பொருள்!" என்று
சொல்லியவண்ணம் தகையிலே மறு
படியும் அந்தப் பிரம்பினால் ஒரு அகற
அகறத்தார் சித்தர்.

விடுதித் தலைவன் முகத்தில் சிரிப்பை
வரவழக்க முயன்றான். ஆனால் அச்
சரிதான் அவனுடைய முகம் முழுதும்
விசித்து பார்த்தது. அந்த அச்சத்துக்கு
மேலே சிரிப்பு என்ற முயற்சி பரி
தரபமாக விசித்து மங்கி மறைந்தது.

"என்ன பரம்பொருளே! சிரிக்க
முயற்சிக்கிறது போலத் தோன்று
கிறதே! அப்படித்தானா!" என்று
சொல்லிக் கொண்டு, குமிழ்க்

வட்டையின் 'டக்' 'டக்' என்ற ஒசை
படத் திடுதிக்குள் எட்டதா? சித்தர்.

அந்தக் குழிழக் வட்டையின் சத்தி
அதற்குள் விடுதி முழுவதையும் ஒரு
உறுப்பு உறுப்பி விட்டது. பணி
பாட்கள் அங்குமிங்கும் பதறி ஓடிய
தைப் பார்த்தால் ஏதோ சிவம்,
புதி அந்த விடுதிக்குள்ளே துறந்த
விட்டதைப் போல இருந்தது.
அவர்த்து மறித வாராவது வானத்
தைப் பார்த்துக் கொண்டே நாய்
வாரத்திலே கீழ் கொண்டிருந்தான்.
அவருக்கு அருகிலே வந்து ஒரு பணி
பாள் 'சித்தர் வருகிறார்' என்ற சச்ச
சிக்கலு சொந்த விட்டுப் போனார்.

"பனார் பனார்" என்று சீரம்பு
தொடரிலே ஒசை சொந்தது. விஷயம்
புரீவாத இரண்டொரு தொண்டைப்
பிரபாணிகள் தங்கள் அதைக் கைய
களைத் திறந்து கொண்டு வெளியே
வந்து பார்த்தார்கள்.

"என்ன பரம்பொருளோ! இந்தப்
பித்தனைப் பார்த்து வருகிறீர்களா?
வருங்கள். என்ருள் பருங்கள்.
இந்தப் சீரம்புதலைய ஒசையைக்
கேட்டுப் பரம்பாரினை. இது
பயம் வேறுக்காரர்களைக் கொஞ்சம்
பயம் காட்டுவதற்காகச் சொந்த
ஒசை! அவ்வளவுதான்! விடுதியில்
வை! எத்தனையோ சொக்கங்கொடு
இவ்வே ஆடையும் பெண்டிரும் வந்து
தங்குகிறார்கள்! அவர்களுக்கு ஒரு
வண்டலப்பு இந்த ஒசை!"

இப்படிச் சொல்லிக் கொண்டே
அந்தச் சித்தர் நாய்வாரத்திலே
வந்து சென்றார்.

சாரத்தோடு அப்பிப் பார்த்துக்
கொண்டிருந்த சித்திராக்கன் சித்த
ருடைய வண்ணிலே பட்டு விட்டான்.

"என்னப்பா சாறுமுரோ! என்ன
பார்த்திருப்பீ?" என்று சித்தர். 'சாறு
முரோ' என்றவார்த்தையைக் கேட்
டதும் சித்தரோடு வந்து சென்று
கொண்டிருந்த பணிபாளர்கள் 'கொல்'
என்று சிரித்தார்கள். ஆனால் சித்தி
ராகளுக்கு ஒரு வாய் உடம்பெய்
வாய் விவர்த்த விட்டது!

"உள்ள சாறுமுரோன் என்ருல்
இந்தப் பைத்தியங்கள் சித்தர்களை!
இதனால் உலகம்! வலிப்பு பட்டா?த!
அவர்கள் சிரிக்கட்டும். & அதைக்
ருள்ளே போ! உன்னுடைய வரி

பத்தரே வலி தம்பி! இந்தப் பைத்
தியம் சாறுமுர இப்படி உலகம்
சாறிலே போட்டுக் கொள்ளாதே!"

இப்படிச் சொல்லி விட்டு விடுவது
என்று எட்டதா? சித்தர். அவருக்கு
என்று சித்தம் சொல்லப்பட்ட ஓர்
அதாவது சொல்லிப் பணிபாளர்கள்
சித்தரை அழைத்துச் சென்றார்கள்.

மீண்டும் மீண்டும் மூன்றாவது சொத்
திலே எட்டத் திடுதிக்கு இது! அந்த
மீண்டும் சித்திராக்கன் பூபதியுடைய
உன்னத்திதலையும், அந்தமீண்டும்
சத்தி உடம்பெய்வாய் பாரிச் சென்று
அட்கி அமர்வதற்கு வேரு சொம்
ஆயிற்று. அதற்குள் பணிபாளர்
மீண்டும் வந்து போக்கு புறவிலே
சீராவதற்கு அழைத்தான் பூபதியை.

"இதோ வந்துவிட்டேன்!" என்று
இரண்டாவது முறையாக அந்தப்
பணிபாளரை அழைத்து விட்டுச் சித்தி
ராக்கு பூபதி. அந்த நகரனுப்பிய
தந்தப் பேடகத்தைக் கையிலே எடுத்த
தான். கைபதரியது. எல்லாம் சந்த
சொத்துக்கு முன்பு தலையிட மீண்டும்
அதிர்ச்சி வேகம் சொந்திர வேலை!

அதாவது மாபெரும் விளக்கு
பூரண ஜோதியோடு எரிந்து கொண்
டிருந்தது. அந்த 'வெளிக்'சத்தி
பேடகத்தைத் திறந்தான் பூபதி. விளக்
கின் ஒளியின் கைருய் பார்த்தான்.

தந்தப் பெட்டியின் முடியிலே
வண்ணத்தினும் சீழ்க்கண்ட வரலாம்
எழுதி இருந்தது:—

இது சுகவரலாம்

சுகந்த சந்திரி வலி!

மேற்கண்ட வரலாத்துக்கு சீழே
மூன்று சித்திராக்கன் மூன்று சொணம்
வலி வரலாய்விட்டிருந்தன.

சித்திராக்கன் அந்தச் சித்திராக்கன்
அவ்வாறு விழிவிழிக்கும் வந்த பார்த்
தான். தன்னுடைய அந்த அருமை
மனதுக்குச் செய்யும் உபதேசம்
அவ்வளவு அது! சந்திர மூன்றையும்
தன் ஆசை மனம் மறித்துவிட வேண்
டும் என்று சொல்கிறார்!

ஒரு சித்திரத்தின் இரம் பெண்
ஒருத்தி வலிபன் ஒருவனுடைய
கையைத் தனது வலிக் கரத்தால்
பற்றிய வண்ணம், மற்ருரு கரத்தை
ஆசையத்த சொக்கி கீட்டுகிறான்.
அவர் கட்டிக் காட்டிய மேக வலி

யில் பூரண சந்திரன் பவனி வந்து
கொண்டிருக்கிறான்.

அடுத்த சந்திரத்தில் அழகான
நிராடகைக் கொடி தெரிகிறது. புத
ருக்கு கடுவே ஒரு வளைக் கரம் நீண்டு

வருகிறது. அதன் உள்ளங்கைப் பிடி
யிலே தாமரைபின் வடிவத்தில் ஒரு
மதுக் கிண்ணம்.

சந்திராங்க பூபதி மூன்றாவது சித்
நிரத்தைப் பார்த்தான். எல்லையற்ற
ஆகாபத்துக்குக் கீழே எல்லையற்ற
பாலைவனத்தின் மணல் பரப்பு. அதன்
மேல் அணிவகுத்து நிற்கும் இரண்டு
சேனை விபூகங்கள்—ஒன்றைப்போன்று
எதிர்த்து நிற்கின்றன. கைதேர்ந்த
ஒலிபன் ஒருவன், சதங்கனையும் பாலை

கனையும் குதிரைகளையும்
அந்த ஒலிபத்தில் அணி
அணிபாகக்காட்டி, வானோர்
நிப வீரர்கள் கொபாவேசத்
தொடு போர் செய்வதைத்
தத்ருபமாகச் சித்திரித்
திருக்கிறான்.

இந்தமூன்று ஒலிபங்களுக்
கும் கீழே வண்ண வரி வடி
வத்தில் காமம், மயக்

கம், வெகுளி என்று எழுதப் பட்டிருந்தது!

சித்திரங்கப்பூரிக் கு இப்பொழுது புரிக்ந்தது. தன்னுடைய அங்கு தனக்கு வன்புறாகவும், ஆராரிபுறாகவும், தெய்வமாகவும் நீன்று வழி காட்ட வேண்டும் என்று தந்த அந்தப் பெடகத்துக்குள்ளே, ஸ்ந்து உபதேசம்வகிப்போதிக் கு கொடுத்திருக் கிருள். கடல் கடந்த இரதப் பெரிய காட்டிலே தனது இவ்விபத்ததை காடிச் செல்லும் போது காமம், மயக் கம், வெகுளி ஸ்ந்துக்கும் இடம் கொடுத்த விடக் கூடாது என்பது அங்குளின் கட்டகை. ஆனாலும் புத் தத்திலே சேர் கூடாது எனது சந்த வித கமிழ்நகையாவது தன் மனதுக் குச் சொல்லுவானா? அப்படியானால் என் இப்பொழுது தன் அங்கு தனக்கு அப்படி ஒரு சர்ச்சககை செங்கிருள்? இவ்விபத்ததைக் கவகிட்டி விட்டு, விண் சங்கடகனிலே கடுபடக் கூடாது என்கிருள் போலும்!

பூபதிநிக்ந்தான்: 'கன்கம். இரத ஸ்ந்து பகைவர்களுக் கும் அங்கு வரிது காமம் செங்கு விடாதபடி காய்பாற் திக் கொள்ளுவேன்! சிச்சயம்!'

இவ்வாறு மனத்திற்குள் சிச்சமனம் செங்கு கொண்டு, பெடகத்தைப் பூட்டி கவத்து விட்டு, அனதுயின் கதவுகனையும் தாவிட்டு விட்டுக் குளிப் பதற்காகப் போங்குபுறகி சேர்க்கித் தாழ்நகரத்திலே கட்டகைத் தித்திரககம்!

"தம்பி!" எனது குரல் கெட்டது! அப்படியே பதறி விட்டான் சித்திரககன். அது அந்தக் குரல்!

"தம்பி! மெதுவாக நட என்க உறுதியாக என்திக் கொண்டு நட! இடறி விழுகு விடாதே!" என்குச் சித்தர், மயப் புன்னகையோடு!

விப்பகிருக்குத் திச்சவதற்குள் அவர் எதிரே வரிது கொங்கிருந்தார்! அவருக் போக்கு புறகிலே குளித்து விட்டு இவனுக்கு எதிரே கட்டகை! கன்கி இப்பொழுது குழிக்குக் கட்டகை இவ்வாததால் ஓகைப் படாமல் வரிது கொங்கிருந்தார்! சித்திரகககன் தானாக சிந்து விட்டான்.

"என்க சிந்து விட்டாய், மானகவிகை! மேயிலே நட! இரதப் பூதி கொஞ்சம் கழுககாக இருக்கும்! காம்

கழுககிவிடக் கூடாதே. காலிகப் திச்சு அபிந்தே, எனது சர்ச்சககை செங்கிதன். சிவானுக் மேயிலே நடக் காமம் சிந்துவிட்டாயே! போங்கு குளி, தம்பி! தகிலை கங்குக் புறகிலே கொடு!"

இப்படிச் செங்கிவிட்டு மேயிலே கட்டகைத் சித்தர். சித்திரகககனும் அங்கே சித்த முடியாமல் மேயிலே கட்டகை.

போங்கு புறகிலே குளிக்கும் போதே யோககி பகைவா இருக்கது பூபதிக்கு! முதலிக் "சாணுமாரா!" என்குச்! இப்பொழுதே "மானகவிகை!" என்குச்! பார்த்தால் விருதமான தாடியும் கைபுமான இருக்கிருக். காதலும் இங்கு பெங்குதும் இவ் ஒரு சாமியார்தான். ஆனும் சாமியார் வேகத்தில்க் கன்கப கருகிற ஒரு ஒற்ற சாக இருக்குமே? தன்கிப்பற்றிக் கலையும் தெரிந்தவர் போல மத்தி யிலே கார்த்தகைகிச் செங்கு இருசே? கழுககி விழுகு விடாதே என்கிருசே! காமம், மயக்கம், வெகுளி, இரத ஸ்ந்துதும் கழுககிவிடக் கூடாது எனது செங்கிருசே?

இரத விருதில்க் கன்கவர்கன் எக் காரகும் இவகாக் கங்கு என் இத்தகி தாய் பப்படுகிருக்கன்? இரதப் பவத்திலும் ஒரு விசித்திரம் அங்கு இருக்கிறது! வெதும் அதிகாரத்துக்குப் பப்படுகிற பவம் வேறு விதமாக இருக்குமே! அதில்க் அந்தாக் கத்தி யோது! அந்தப் பவத்தில்க் அப்பு இரது! ஆனும் இரதச் சித்தரிடம் இவர்கன் எவ்வா கும் பப்படுகிற முதற முதறி தும் புதிதாக இருக்கிறது. ஆகி யினும் எத்படுகிற பவகில்க் இது. அன்பினும் எத்படுகிற பவம். அதி காரத்தைக் கன்கு கன்குடாதே அச்சம் இங்கு. எதே ஆற்றகிக் கங்கு கன்குடுகிற கன்கககம் இது. போசித் தப் பார்த்தால் இவர்கன் எவ்வாருக் கும் இரதச் சித்தரிடம் கன்க பவம் ஒரு பத்தியினும் கன்குடாதது போலவே தெர்கிறது.

சித்திரகககன் போசிக்கான்: 'கமது கம்பிரதாயத்தில்க் பவகிதி எனது ஒரு கார்த்தகை இருக்கிறதே. அது இது தானே! பவமும் பத்தியும் செர்க்க சிவ ஸ்ந்து இருக்கிறது என்பது இப்

பொழுதல்லவா தெளிவிறது! ஆமாம்! சந்தேகமில்லை. இதற்குப் பெயர்தான் பய பத்தி!"

இப்படி பெல்லாம் சித்தனை செய்து கொண்டே சித்திராங்கன் போய்க் புனவிலே குளித்து விட்டு, கோரே அறைக்குப் போய் உடைபை மாற்றிக் கொண்டு, உணவுச் சாலைவாய்க்கால் கடந்தான்.

சித்தரை அதன் பிறகு அங்கு காணவில்லை. உணவை முடித்துக் கொண்டு நன் அறைக்குத் திரும்பி வந்து தனியே உட்கார்ந்தவாறு, மரக் கலத்தில் புறப்பட்ட திரிசூர்து நனைக்கு ஏற்பட்ட அதுபவங்களை பெல்லாம் எண்ணிப் பார்த்துக் கொண்டே இருந்தான். சித்தர் வந்ததும், அவர் பேசிய விசித்திரமான வார்த்தைகளும், சினைக் கண்ணக்க அவன் மனத்தை என்னவோ செய்தன. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக "வழக்கி விழித்து விடாதே!" என்று அவர் எச்சரிக்கை செய்ததற்கான் அவனை அக்கருத்திப்பது. தன்னர் தனி யாக இருந்து புலவரையா சொன்ன பிரகாரம் "வேயுறு நெளிபுக்கன்" என்ற பதிகத்தை மெதுவாக உடலுக்குள் நேயே ஒரு தரம் பாடினான். அப்பொழுது கதவை யாரோ தட்டினார்கள். "சித்தர்தான் வந்து விட்டாரோ!" என்று பதறிப்போய்க் கதவைத் திறந்தால், பணியான் சின்று கொண்டிருந்தான்.

"அறைக்குள்ளே புழுக்கமாக இருந்தால், அறைபைப் பூட்டி விட்டு மேல் மாடத்துக்குப் போய்த் திறந்த வெளியிலே படுத்துக் கொள்ளலாம். சிலாவும், கடல் காற்றும் அருமைமாக இருக்கும்!" என்றான் அவன்.

"அட்டா! இந்தத் தமிழ் காட்டில் விருந்துபசரிப்பு என்பதைக் கூட ஒரு கலைமாக அல்லவா வளர்த்திருக்கிறார்கள்! நம்முடைய வயம்புரித்திலேயும் ஒரு கலத்தில் இப்படியி

யிட்ட சாகசமும் ஆசாரமும் இருந்திருக்கும் அல்லவா! எல்லாம் இப்பொழுது அந்தப் பேரி யாதோடு மறைந்து விட்டன போலும்!"

இவ்வாறு எண்ணிக் கொண்டே, சித்திராங்கன் அறைக் கதவுகளை நன்குத் பூட்டிச் சாத்தி விட்டு, மேல் மாடத்தை நோக்கிச் சென்றான். செல்லும் போதே, படிக்களில் ஏதும் போதே, பேசிவாழைப் பற்றிய சித்தனை அவன் மனத்தில் புரண்டு கொண்டிருந்தது.

மீர்மயம்புரம் விடுதி இத்தனை பேரிதாக இருக்கும் என்று ஓரளவு

தான் பூதித்திருந்தான் சித்திராங்கப் பூதி. இப்பொழுது மாடத்துக்கு வந்து பார்த்தால் அவன் அப்படியே நெருப்பி போய் விட்டான். அவன் எதிர்பார்த்ததற்குமேல் பத்து மடங்கு விசாலமாக விருந்தது அந்த உப்பரிக்கை. அதன் திறந்தவெளி ஒரு மாபெரும் சிலா மூற்றம். அந்த மூற்றம் ஒரு பெரிய வட்டமாக இருந்தது. அதைச் சுற்றி மேலே கதையினும் அங்குசார வேலைப்பாடுகள் செய்த மாடம் வளைத்துசென்றது. அந்த வளைவான மாடத்தின் முகப்பிலே, அழகமான பூங்கொடிகள் பின்னிக்கொண்டு படர்ந்திருந்தன. பூரணசந்திரனுடைய ஒளி அந்தத் திறந்த வெளியிலும்,

மாடத்திலும், பூக்கொடியிலும் வெள்ளியைப் பூசி மீது மீதுத்துக் கொண்டிருக்கிறது! அந்தக் காட்சியைப் பார்த்துக் கொண்டே மறுபக்கம் திரும்பினால், சிலக் கருக்கடல், நிலவில் ஒளியில் வெள்ளிக் குழம்புகள் கொப்புளித்துக் கொண்டு 'ஓ' என்ற பேராணந்தமான கோஷத்தோடு உத்தாடிக் கொண்டிருக்கிறது. கடலின் கரையிலே பல்வகை மணிகளின் செப்பக் களவு ஒரு தந்தக் களவாக மணந் பரப்பிலே எழுந்து நின்றது!

இந்த அநிசயக் காட்சியைப் பார்த்து அதுபவித்துக் கொண்டே சிலா மூற்றத்திலே துறழ்ந்து திரும்பினால் பூபதி அங்கங்கேமாடத்தின் உம்பரில், பாத்திரிகர்கள் ஆகாபத்தையுடைய வாறு கண்ணித் திரைகளையும் நின்றுகளிலே தலைகாய் சாய்த்துப் படுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். செந்திராக் பூபதியும் அப்படியே ஓரமாக ஈட்டிச் சென்று ஒரு நின்றுக்கு அருகில் வந்து சாய்ந்தான்.

நிலா களையும், வானத்தையும், சிலக் கடலையும் பார்த்தவனும், நெரிவானழப் பற்றிய சித்திரங்களிலே மணந்த உடலிட்டுக் கொண்டே, பிரவானத்தின் கிளப்பில் அப்படியே நெறியினால் செந்திராக் கண். உறங்கிப் போய் விட்டான். அவன் படுத்திருக்கிற சாய்மானத் திட்டானதாம், புரண்டு படுத்தமேது கழுத்தை உறுத்தியது. அப்பொழுதுதான் கண்ணி விழித்தான். ஆகாபத்தின் சந்திரன் ஒரே ஒளி வட்டமாக மிதந்து சென்று கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் இதென்ன? 'டிங் டிங்' என்று பாரோ வாயினால் கிணத் தந்திரைப் போன்று ஒலி சென்றெழுந்தேறியதோ!

செந்திராக் கண் இமைகளைப் பொருத்தாமல் அந்த ஒளியைக் கேட்டான்! கட்டி ஒரு சிவனோத்தியப் பாரோ வாயினால் ஒரு பக்கம் மூலக்கொண்டே இடைவிடாமல் 'டிங் டிங்' என்று சொல்லுது கேட்டது! தலைகாய் தாக்கிப் பார்த்தான். வரிசையாக எத்தனையோ பாத்திரிகர்கள் படுத்திருந்தார்கள். அந்தக் கட்டத்தில் எங்கோ ஒரு மூலகிலிருந்து ஒளி வந்ததுபோல் இருக்கிறது. எழுந்து வட்ட வந்தது பார்த்தான். நெற்கு மூல

கில் சித்தருடைய பிரம்பு கவிழே சாத்திரிருக்கிறது!

செந்திரான் இந்த ஒளியை மூலகு இருவோ! ஆகா! எத்தனை மலர் எத்தனாக வருகிறது அந்தக் குரலோகம்!

பூபதி மீண்டும் நின்றுகொண்டான், அப்படியே அந்த ஒளி மயக்கத்தில் கண்ணி மூடி உறங்கி விட்டான்.

மறுபடியும் அவன் கண்ணி விழித்த போது மீண்டும் அந்த ஒளி கேட்டது. இப்பொழுது 'டிங் டிங்' என்ற ஒலி அத்தனை இல்லை. கண்ணுக்கு குரல்கள் வரவே, வார்த்தைகள் ஏதும் இல்லாமல் வெறும் ஒலிவரவே உறையப் பண்ணி மூலக்கொண்டிருந்தார் செந்திரான் நின்றுகொண்டிருக்கிற அழகான கண்ணுக்கு எம்மையோ போட்டு உட்காக்கி ஒளியைக் கேட்கத் தொடங்கி இருக்கிற இல்லையோ, குரல் கின்று விட்டது!

"என்ன தம்பீ! எழுந்து வட்ட வந்தது கொண்டிருக்கிறாய்! பிரவானக் கிளப்பு கொஞ்சங்கூட இல்லை போகிறிருக்கிறதோ! உறங்கியே காணாமோ!" என்று செந்திரான் அந்த பாத்திரிகர்களில் வேறு வாரும் விழித்ததாகத் தெரியவில்லை. கண்ணு உறங்கிக் கொண்டிருந்தார்களோ அவ்வது சித்தருக்குப் பார்த்து போய்க் கண்ணி மூடி கொண்டிருந்தார்களோ என்று தெரியவில்லை.

"பாரோ பாரெது போலக் கேட்டது! அதுவந்தான்..." என்று பூபதி வார்த்தைகளை இழுப்பதற்குள், செந்திரான் என்று பதில் சொன்னான்.

"பாட்டா! இந்தப் பல்வகை சாதுயம் இன்று இருக்கிற சிவனில் பாட்டா! அவனவன் அவனவனுடைய பாட்டைப் பார்த்துக் கொண்டு போவதென்பதே இருக்கிறது! பாட்டா!"

இத்தமாதிரிப் பதில் வந்ததும் பூபதிக்கு வாய் அடைந்தே போய் விட்டது.

"இல்லை. சிவன் ஏதோ ஒரு பக்கம் மூலகுற்போல இருக்கிறதோ" என்று கேட்கலாம் போலத் தோன்றியது. ஆனால் வார்த்தை வராமல் தொண்டை அடைத்துக் கொண்டது! "என்ன விசேஷ செந்திரான் இருக்கிற இவன்! எந்தெம் உட இவருக்கு கண்ணுக்கு தெரியும்போல் இருக்கிறதோ!

கீச்சல் பேசியதாய் பற்றியும் இவருக்குத் தெரிந்ததான் இருக்கும்! ஆனால் இந்தச் சித்தரோடு வந்ததை வைக் கொடுத்த விட்டுப் பிறகு மாட்டிக் கொண்டால் பெரும் பாடாக அல்லவோ போய் விடும் போலிருக்கிறது?

இவ்வாறு சிந்தித்தான் பூபதி. 'என்னதும் காணவில் எழுந்ததும், அவரைத் தனிவாகப் போய்ச் சந்தித்து வரும் பழமனாகக் கேட்டுப் பார்த்தலாம். ஒரு வேளை, ஒரு வேளத்தில் சொன்னதும் சொல்லிவிடுவார்.'

இப்படி சிந்தித்துக் கொண்டே, விடிய இன்னும் சற்று காலத்தானே இருக்கிறது என்று, திங்கட்கிழக்குத் தங்கை எடுத்துக் கீழே வீசுந்த மெதுவான அரிசனில் வைத்தவாறு இளமணி முடிமூல் சித்திராங்கன், உறங்கிப் போய் விட்டான்!

மீதமூட் வரிக் பூபதி கண்ணித் திறந்தபோது அந்தமூட்டத்தில் குரீசன் 'கனீச' என்று வாய்க்குது சொல்லுகிறான். சந்திரன் வாயிலே இவ்விலை மட்டுத்தான் இந்தக் காலம் உறங்கி விருக்கிருன்! பூபதிக்கு மிகவும் அவமானமாகப் போய் விட்டது. அப்படியே பெரு துரிதமாக விழுந்தடித்துக் கொண்டு எழுந்திருக்கான். சித்தர் எங்கே?—இந்தக் கேள்வி ஒன்றே பூபதியை ஆட்டொண்டது.

மாடத்திலிருந்து கீழே வந்ததும் முதலாவது காரியமாகப் பூபதி குதாக்கும் கொடுக்குமாக நடந்து சித்தர் எங்காவது கண்ணியே படுகிறார். அங்கு அவருடைய அந்தப் பிரம்பாவது எங்காவது தென்படுகிறதா என்று பார்த்தான். எங்கேயே காணவில்!

'விது விது' என்று கேட்க விடுதியில் கீர்வாக அமைந்துள்ள தனது தான் சித்திராங்கன். விடுதித் தங்கை விடம் போய்க் கேட்டான், "ஐயா! தென்று இரவு இங்கே வந்தாரோ சித்தர் அவர் எங்கே? தயவுசெய்து சொல்ல முடியுமா?" என்று.

"சரிவாய் போயிற்று!" இந்தக் கேள்விக்கு உவகத்திலேயே பாராதுப் பதில் சொல்ல முடியாது. சித்தன் போக்கு வெண் போக்கு என்று கேள்விப்பட்டதில்லையா? என்று முற்றுப் புள்ளி வைத்தான் விடுதியின் தங்கை. பூபதிக்குக் கொஞ்ச காலம் ஒன்றமே ஓடவில்லை. மாயப்படுத்தித்

வந்ததும் தனக்கு இளமையப் பற்றியும், பேசியதாய் பற்றியும் தெரிந்த கொள்ள ஒரு அரிய வாய்ப்பு இந்தச் சித்தர் மூலமாகக் கிடைத்த விட்டது என்று கனவு கண்டானோ! அதுவே என்னத்தானோ! அப்படியானால் இங்கே எங்கேயோ காலத்துக்குப் புறம் பட வேண்டியதுதானோ?

எங்கேயோ காலம்! பங்கை சாய் ராஜ்யத்தின் தங்கைகள். இந்த மாயம் புறம் என்று துறைமுகப் பட்டினத்தில் ஏற்பட்ட அநபயங்களை இந்தக் கித்திரமாக, இருந்தால், அந்தத் தங்கைக்கு அநபயங்களை அப்படி விருக்குமோ! அந்த காலத்துக்கு அப்படிச் சொல்லுது! இனி அங்கிருந்து எங்கெல்லாம் சற்று வேண்டியது ஏற்படுமோ! தன்னிடம் ஒரு குதிரை இருந்தால் அந்தக் காலமாக இருக்கும்! கனம்புரித் தீயில் உள்ள விடுதியில், பாழடைந்த ஒரு இடத்திலே, பார்த்திரக்கனாகக் குதிரை வசதி செய்து கொடுக்கும் ஒரு புரவிக் கூடம் இருந்ததும், அது இன்று இடிந்த தளமூட்டமாகக் கிடப்பதும், பூபதிக்கு ஐயமும் வந்தன. இந்தப் பட்டினத்திலும் இந்த விடுதியிலும் அப்படி ஒரு வசதி கீச்சல் இருக்க தான் வேண்டும். அதைப் பிறகு பார்த்துக் கொள்ளுவோம். இந்த சாமண புரத்துச் சிறப்புகளையே வாய் பற்றிய கவலைக்குள்ளே, தராவது மயங்குகின்ற செய்திகள், இருக்குமா என்று முதலில் தெரிந்த கொண்டு வரலாம்.

இவ்வாறு ஒரு முடிவுக்கு வந்தான் பூபதி. அப்படியே விவரமாகச் சென்று குறிப்பையும், காண உணர்வுகள் முடித்துக் கொண்டு கடந்த காலம் கொக்கி நடத்தான்.

தேவதாஸ் துறைமுகத்தில் வந்து இறங்கியதும், குரீசன் வெளிக்கத்தில் இந்தச் சிறப்புகளை பெல்லாய் பார்த்த வேண்டும் என்று சிந்தித்தான் அவ்வா! அந்தச் சிறப்புகளை இப்பொழுது குரீசன் வெளிக்கத்தில் பார்த்தான் சித்திராங்கன். கனம்புரித் தீயிலே உள்ள சிறப்புகளை அப்படியே இங்கே பெயர்த்துக் கொண்டு வந்தானா, அவ்வது இங்கிருந்து அங்கே பெயர்த்துக்கொண்டு போனானா?—இப்படி ஒரு பெரிய விவரத்தில் ஈடுபட்ட

வருக அந்தக் கம்பலாளை கவாய் உல
கிலே எஞ்சித்துக் கொண்டிருந்தான்
சித்திராங்கன். சற்றுத் தொலைவில்
ஐந்தாறு பேர் ஒரு பாகையின் மேல்
உட்கார்ந்து ஏதோ பேசிக் கொண்டிரு
ந்தது தெரிந்தது. தன்னைப் போல
பாத்திரிகர்களாக இருக்கக் கூடும்
என்று சந்தேகித்து சின்று கொண்
டிருக்கும் போதே, பாகை வெளியில்
நிமிர் என்று குமிழ்க் கட்டையின்
ஒளி கேட்டது! 'டக் டக்' என்று
பேய்க்கின் ஒலையும் பின் தொடர்ந்
தது! அவ்வளவு
தான்; பாகையிலே
உட்கார்ந்திருந்த
மனிதர்கள் பதற்றத்
தொடங்குந்தார்கள்.
சித்திராங்கன் திரும்
பிப் பார்ப்பதற்குள்
குமிழ்க் கட்டையின்
ஒளியானதுக்கு அரு
கிலே வந்து சேர்ந்தது.

"என்ன தம்பீ!
அந்தக் கட்டைத்
தையே பார்த்துக்
கொண்டு சின்று
விட்டாய்! அவர்கள்

எல்லாம் கலிஜர்கள். சந்தேகித்து
வாங்கன். இன்று சாஜியம் இருக்கிற
கிலையில் கலியாறு கனி மன்னா
வது! சந்தேகம் எல்லாம் சர்க்கரைப்
பொங்கல்! தெரிந்ததா! அரோட்டி
என்றால் மாந்தோப்பு விளையாட்
டில்லா தம்பீ! சமை பூமி இது!
வாத்ய வித்யா தர மகாசாஸ்திர
யோடு வாத்ய வித்தை சரி! இனி
மேல் கம்பலாடைய ருந்தி வர்மர் தலை
பெடுத்துப் பள்ளிப் பேரவத்தத்தத்
தாண்டி, புத்தங்கலை வெண்வாய்
வென்று வெற்றிகைய சில ராட்டி,
அதன் பிறகு அல்லவா சந்தேகித்து
வாங்களைக் கவனிக்க வேண்டும்! அது
வரை வித்துவாங்களுக்கு உரிய இடம்
அரிதப் பாகைதான்! அதுவரை பேரி
யாழாக்கு உரிய இடம் கொடும்பாளூர்
தான்! சந்தேகமிருந்தால் அந்த வித்து
வாங்களைடமே போய்க் கேளேன்!"

இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு 'டக் டக்'
என்று குமிழ்க் கட்டையை மிதித்துக்
கொண்டு, பேய்க்கைப் எழுந்திப்பவாறு
மேலே ஈட்டிதாள் சித்தர். ஒரு வினாடி
தாமதிக்கவில்லை.

'பேரி யாழ்' 'கொடும்பாளூர்'
இந்த இரண்டு வார்த்தைகளும் சித்தி
ரங்க பூபதிக்கு ஒரு பேரிய அதிர்ச்சி
வைத் தந்தன. கொடும்பாளூர் தானே
ஆதித்யபுரூடைய ஊர். தன்னோடு
கடற் பிரயாணம்செய்த அந்த உத்தம
மான சாஸ்திரகுமாரபுரூடைய ஊர் அவ்
வளவா கொடும்பாளூர். பேரியாழாக்கு
உரிய இடம் கொடும்பாளூர் என்றாரே
இந்தச் சித்தர்! என்ன அநியமமான
செய்தி இது! பேரியாழ் கொடும்பா
ளூரிலேதான் இருக்கிறதா? இந்தச்

செய்தி உண்மை
யாக இருக்குமா?
இந்தச் சித்தர்
செய்து மாநில
விரித்தவருபோல
வும் பின் தொடர்
கிறாரே! ஏதோ
உளவு அறிந்து
சொல்லுகிற மாதிரி,
தன்னைப் பற்றிய
செய்திகள் எல்லாம்
தெரிந்தவர் மாதிரி,
ஒவ்வொரு சமயம்
ஒரோரு வார்த்தை
களைப் போடுகிறாரே!

மந்திரவாயகம் ஒற்றக்களைப் பற்றி
சத்திராஜ்யம் தனக்கு எச்சரிக்கை
செய்திருக்கிறார்! இவர் என் அம்மாதிரி
ஒரு ஒற்றாசை இருக்கக் கூடாது?
இங்கிலேயர்களால் இவர் என் தன்னை
இப்படி வளைத்து மடக்கிக் கொண்டு
பின்பொடர வேண்டும்? தன்னைப்
பற்றி இவருக்கு ஏதேனோ தெரிந்
திருக்கிறதே! நிகர் நிகரென்று
வந்து தன்னை இப்படிக் குழப்பி யடிக்கி
றாரே! ஆனால் மனிதரைப் பார்த்தால்
ஏமாற்றக்காரர் மாதிரியும் தெரிய
வில்லை. தன்னுடன் அன்போடு, கருணை
யோடு, போகிறவர் மாதிரித்தான்
இருக்கிறது. என்றாலும் யானையும்
கம்பக் கூடாது. அன்போடு போ
கிறவர்களையும் கூட கம்பக் கூடாது
என்றல்லவா மந்திரவாயகம் சொல்லி
யிருக்கிறார்.

இப்படி அந்த மாமல்லபுரப் பாகை
யிலே சிந்திப்பாறு சித்திராங்கன்
ஏதேனோ யோசனை செய்து குழம்பிக்
கொண்டிருந்த சமயம், அவனை நோக்கி
வேகமாக பாரோ ஒரு வீரன் குதிரை
யில் வருவது தெரிந்தது. (தொடரும்)

மேலும் மவிவானது!

குடும்பம் முழுவதற்கும் ஒரே டால்க்

ரம்மியமணம் கொண்ட ப்ரோடெக்ஸ் உயர்த்தாக சர்வ பிரயோக வாசனைப் பெளடர்; மிக மிகக் குறைந்த விலையில் மிக மிகப் பெரிய டப்பா! இத்தியாவெங்கும் ஆயிரக்கணக்கான

குடும்பங்கள் ப்ரோடெக்ஸ் டால்கம் வெளடரைவிடும்புவின்றன—ஆதன் வசிகரமான வாசனையினாலும் எல்லாவற்றிற்கும் உபயோகப்படும் பரிமாண டால்கம் பெளடர் என்பதனாலும்.....

இன்று ப்ரோடெக்ஸ் உபயோகித்தீர்களா?

குணம் உத்தமாவதம்
கால்கேட் பாமாகில்
அளிக்கிறது

ப்ரோடெக்ஸ்

சர்வப்பிரயோக வாசனைப் பெளடர்

“ஸோகுக்குப் போகப்
பொ, அங்குத காஞ்சிக்குப்
போகட்டுமா?” என்று ஆசிரி
யகரக் கேட்டேன்.

“காஞ்சியிலே உங்களுக்கு என்ன
வேலை?” என்று கேட்டார்
ஆசிரியர்.

“புத்தர்சேரலின் துயர்தி விழாவைப்
பார்க்கத்தான்! அங்கே பற்பல தேசங்களில்
விருத்த ஏராளமான பேர் வந்த கூடப்
போகிறார்களாம்” என்றேன்.

“அப்படியானால் நீ போக வேண்டாம்;
தயிலிக் இப்போதுள்ள இட கெடுக்கடிவே
போதும்” என்று ஆசிரியர்.

“காஞ்சிக்காவது போர் வரட்டுமா?”
என்று கேட்டேன்.

“காஞ்சியிலே-என்ன விசேஷம்?”

“அங்கே இம்மாதம் கடைபெற விருத்
தும் சர்வோதயப் பெருவிழாவுக்குத்தான்.
பூதான இயக்கத்தின் பிரதான ஆசிரிய
யிளையாதி சர்வோதயத் திருவிழாவின்
போது காஞ்சிக்கு விஜயம் செல்லப் போகி
ருத். விஜயபாதிதீன் அது உதாரணமாயும்
அறிவுரைகளையும் கேட்கப் போகிறேன்.
அப்படியே இன்னொன்றையும் கேட்கப்
போகிறேன்.”

“இன்னொன்று? அது என்ன?” என்று
ஆசிரியருடன் வினவினார் ஆசிரியர்.

“பூதானம்!”
என்றேன்.
“அதைக் கேட்
ததானே அவர்
தயில் காட்டுக்கு
வந்திருக்கிறார்!”
என்று ஆசிரியர்.
“ஆமாம்; இம்ம
பாட்டினங்களிட
யிருந்து பூதானம் பெற்று அந்த சிலைகளி
லையிவ்வாறு எழுதவந்தும் பரிசுத்தனப்ப
தல்லவா விஜயபாதிதீன் கட்டியும்.
பூதானம் பெற வேண்டிய கருவிகளில்
அடிப்பதும் ஒருவர்!” என்றேன்.

“விடக் கண்டரே! நீ பவே போய்விடு!
உங்களுக்குப் பெண்களிலுத்தானே உழத் தெரி
வும்? ஏர் பிடித்த உழத் தெரிவாதே!
ஏர் பிடித்த உழம் ஏழை விவசாயிகளுக்குத்
தான் விஜயபாதி அந்த சிலைகளைக்
கொடுப்பார். ஆகையால் நீ போய் அவ
ருடைய உபதேசங்களை மட்டும் கேட்டுக்
கொண்டு வரும். வேறு ஒன்றும் கேட்க
வேண்டாம்” என்று சொல்லி அனுப்பினார்
ஆசிரியர்.

பேராதத் திருவள்ளுருக்குப் பாமித்த
சென்றேன். விஜயபாதிதீன் தமிழக
பாத்திரத்தில் முதல் முதலாக அங்கு பா
தானம்

வப்பிரசம் பெறும் பாக்கியம் பெற்ற புத்
தானம் கேத்திரம் திருவள்ளுத்தான். என்
னைக் கண்டதும் விஜயபாதி, “வந்த விட்
டாவா! சேரம்ப சந்தோஷம்; பூதான வாத்
திதாரில் சிலம் கைத்த கொண்டது பத்தி
யிக்க மயிழ்ச்சி” என்று.

இதற்குள் சென்னை முதல் மத்தி
சாமராஜரும் இன்னும் பல பிரமுகர்களும்
பூதானம் கும்பத்துடன் விஜயபாதிதீன் வர
வேற்று உபசரித்தார்கள். துப்பதாரிதீன்
எக்கரா சிவத்துக்கான பத்திரங்களைவும்
பூதான பிரதானம் சம்பப்பித்தார்கள்.
பிறகு என் விஜயபாதிதீன் கொடுக்கி,
“ஆசிரியர்! பத்திரம்! பத்திரம்!” என்
தேன். மகளிஷி விஜயபாதி “என்ன, நீ
வேறு பத்திரம் கொடுக்கப் போகிறாயா?
எத்தனை எக்கர் சிலம்?” என்று என்விடம்
கிரசரித்தார்.

“என் கொடுக்கப் போவதில்லை. அந்தப்
பத்திரங்களை கொடுக்க ‘பத்திரம் தூக்கி
திரைத்!’ என்று சொன்னேன்” என்றேன்.
“அதெல்லாம் என்விடம் வந்த பிறகு
பத்திரமாகவே இருக்கும். சிலம் மோர்ச்
சேர வேண்டியவர்களுக்குச் சேர்த்து
விடும். நீ வயிப்ப
படாதே” என்று.

“விடக் கூடாது!
விடக் கூடாது!”
என்றேன்.
“அதை விடக்
கூடாது?” என்
ருத் விஜயபாதி.

“இந்த துப்பதாரிதீன் எக்கரா சிவத்
தோடு விடக் கூடாது. குறைந்தது துப்பத
யட்டம் எக்கராவது தமிழகத்தின் என்
கொண்டபாசப் பெற்றவென்றும்” என்றேன்.

“அதிக பாதி கெட்டதானும் போதும்;
எனக்குத் திருப்பியே” என்று விஜயபாதி.
பிறகு, “சரி, என்னைக்கு அடுத்த ஊருக்குக்
கைகொண்டபாசவே செல்லப் போகிறேன்.
சிலம் என்னுடன் பாது பாத்திரத்தில்
கைத்த கொண்டுவிடார்!” என்று விஜயபாதி.

தங்கு மேல் 10டி அகிரி வேலில் எக்கரைப்
போடு போட்டுக் கொண்டிருந்தது. இதில்
பாதபாத்திர சேந்தாக பரவாக வாத்
திதார்தான் கட்டும்; அத்துடன் இவருடன்
பாராய் ஓட முடியும்! ‘கமது முதல் மத்தி
சாமராஜரே இவருடன் நடக்க முடியாமல்

கவித்து விப்பரீத! எந்த எண்ணித்
கொண்டு 'ஆகட்டுங்' எந்த ஸ்ரபுரீ
விட்டு அப்பால் ஸ்ரபு விட்டோன்.

மேலே திருவிழைப் பந்தம் சென்றதன்.
மேலேயேயும் சென்ற "ஆழ்வாசன்"
என்றதன்.

“இதென்ற பாவம்தான் இரத்தினம், உத்தமம், குழிய பாவம்தான்? என்ன பாவம்?” என்ற கேட்டார் கேரளர்.

“இது உலக மக்களுக்கு செல்வம் போதுமான பரிமாறு! திடீரென்பதான வெளியே தங்கியும் போது அந்த உலகம் தங்கியும் எல்லாருமே இப்படித் தான் “ஆதனம்” என் பாக்ஷ” என்ருவர்.

“உங்கள் தமிழ் நாட்டில் இப்போது எத்தனை ஆகிரி வேலித் தொம்ப அடிகமோ?” என்று கேட்டார் கேரூதி.

"இவ் அரசியல் வாதிகளும் தலைவர்களும் பிரதமரவரின் விருந்தினராக வெளியே அதிகமாக விருத்த வேண்டுமென்பதற்காக குடியிருப்புகளின் புகாரிதழை வெளியிடுகிறார்கள்" என்றேனாம்.

“பொதுவாகப் தேர்தல் எல்லா இடம் வாரியமே இருக்கிறது” என்று சொன்னார்.

“ஓரோ! அப்போது பொதுவாகவே எங்கள் இடங்களிலும் வெளிக் கதிகமார்த தான் இருக்க வேண்டும்!” என்றேன்.

*விடக்கண்டதோ! தட்சிணப் பிரதேசம்
அயங்குமும் விஷயம் எப்படி இருக்கிறது?"
என்று கேட்டார் கேரூடி.

“தட்சிணப் பிரதேசத்துக்கு விஜயநகர அரசு இப்போது செங்கோட்டை குடியிருப்பதைத் தவிர்த்துவிட்டது” என்பதே.

⁴உதா 7¹ உலகு கடவுள் செய்து.

“எகிஸரூபி மஹி வராகத்தவமான உதர
மண்டபத்திற்குப் போயிருக்கிறார்கள்.
அங்கே வேலை தொடங்குகிறார்கள்”

இதற்குப் பேரூர் தமது "அரசவை" அமைக்கும் போல் அடையாசான் குடியாவுக்கும் பதிக சொந்தம், குடிவத்தலைவர் புலவாணியும், குருநேலும் அங்கீகம் கொடுக்கின்றனவா? அல்லது குடிவத்தலைவர், "பேரூர் சொந்தமேமா? பஞ்சாயத் சொந்தமேமா?" என்று விவாதித்தார்கள்.

"கேரளச் சொல் சொக்கியம். மதுரைச் சொல் சொக்கியம்" என்பதே.

“ஆரம், என்டில் ஆரம் பிள்ளை
மாரம் நடத்தினாரா? அல்ல
ஆரத்தையும் விட்டு விட்டாரா?”
என்று கேட்டேன்.

குருநாதன், “இக்கூட தம்பி, இக்கூட. மகா
சாட்சாததரம் விட்டு விட்டோம். மகா
சாட்சாதம் ஒரு சாட்சாதம் விட்டாயிற்று”
என்றார்.

“பிரிட்டிஷ், பிரான்ஸ், ஜெர்மனி, அமெரிக்கா, ரஷ்யா ஆகிய ஐந்து நாட்டுப் பிரதிநிதிகளும் டிசம்பர் மாதம் லண்டனில் கூடினார்கள். ஹர்ச் ஸ்கீம்ஸ் மூலமாக நடத்தினார்கள். அந்தத் தேசங்களில் உள்ள ஆயுதங்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுக்குக் குறைத்து கொள்ள வேண்டுமென்ற ஸ்லாம்ப் பேசினார்கள்.

“உயிர் உயிர்த்தோடு ஒரு பேரார்
நிதும் இவ்வாறு வந்திருக்கிறார்”
என்றார்.

"இதென்ன இப்படிச் சொல்
கிறீர்கள்? அமெரிக்கா தன்
முன்பு ஆயுதங்கள் எங்கே வைத்த
தன் சொல்வதானே இங்கு
கிறத?" என்றேன்.

“குறத்திற் கொண்டிருக்கிறதா! அதெல்லாம் கத்தப் போய்” என்று குறுகுறுக்கி.

“பெரியவன், சிவமாதர்
வான் சொல்லித் தன், அமெ

தீவிர தன்னாட்சிப் ஆயத்தகளை வட அட்லான்டிக் உடன்படிக்கை நாடுகளிலும், பாலினாங்கிலும் அனுப்பிக் குதரத்திற்கொண்டிருக்கிறது!" என்றுதான்.

குருநிலை இடி இடி பென்று செத்த விட்டு, "தம்பி! விஷயத்தைக் கேள். என்டம் மகாநாட்டில் அது குண்டு தரைத்தரக் குண்டுகள் விஷயத்தைத் தனிவரையும் இதர ஆயத்தகள் விஷயத்தைத் தனிவரையும் பேசித் தீர்க்கலாம் என்று எங்கள் போரின் கூறினோம், அமெரிக்கா அதற்கு ஒப்புக் கொள்ளவில்லை. அமெரிக்கா ஒரு சிபர் தீவிரவியல் வெளியிட்டு, 'இதை நீங்கள் ஒப்புக் கொள்கிறீர்களா?' என்று எங்களைக் கேட்டது. எங்கள் சரி என்றோம். எங்கள் ஒப்புக் கொண்டு விட்டதாம். அதன் பிறகு ஒரு குற்றம் இருக்க வேண்டுமென்று அமெரிக்கா சந்தேகித்து அதைப் போரின்மேல் தாக்கவிட்டது. இப்படியே எந்த போரின்மேலும் இவ்வாறு வராமல் செல்லுமாறு மாதிரி வரக்கூடாக்கிய சந்தர்ப்பம் உத்தர அமெரிக்கா. அதனே மகாநாடு எந்த ஒரு முடிவுக்கும் வராமல் இனிது முடிந்தது" என்று.

“பெயர்? அதுதான் சரி; உலகம்
சற்றுமேது. கீதையும் சற்றுமேதான்.
இப்போது காலும் கதிரும் கொல்லுந்
தேறும். இப்படி எல்லாரும் ஆனந்தமடை
சத்திக் கொண்டு இருப்போமா?”
என்ற உதயிட்டு ஊர் திரும்பினான்.

கோதாவரி புஷ்கரம் திருவிழா

1-5-56 முதல் 2-6-56 வரை

புஷ்கரம் க்ஷான தினங்கள் : 22-5-56 முதல் 2-6-56 வரை

புஷ்கரம் திருவிழாவிற்குச் செல்லும் பிரயாணிகளின் செலவுப்பற்றித் தரவு மறிக்கிறும், கோதாவரி மத்தம் செங்குரு க்டேஷன்களுக்கு, இந்த ரயில்களின் மேற்படி க்டேஷன்களிலிருந்து 500 கைம் தூரத்திற்கும் இருக்கும் க்குமா க்டேஷன்களிலிருந்து 3-வது மத்தம் 3-வது கருப்புகளுக்கு இரண்டு நத்தைப் பிரயாணிக் க்ட்டணங்களில் க்ட்டிசர் க்கிகட்டுகல் வழக்கப்படும்.

கூலும் க்ட்டிசர் க்கிகட்டுகல் கோதாவரிக்ருந்து செங்குருக்கும், கோய்லூரிக்ருந்து கோதாவரிக்ரும் க்கெடுக்கப்படமாட்டாது.

மேலும் இந்த க்ட்டிசர் க்கிகட்டுகல் மேலும் மத்தம் க்குப்பிரம் க்குக்களில் விஜயகாடா - க்கிரகப்பட்டினம் பிசிலில் பிரயாணம் க்கெவதற்காகக் க்கேருத்திர பிசில்களில் க்குமா க்டேஷன்களிலிருந்து வழக்கப்பட மாட்டாது. 'கூசுகுளர்' க்ட்டிசர் க்கிகட்டுகல் க்ட்டுமே வழக்கப்படும்.

1. க்கிரகப்பட்டினம் - விஜயகாடா (இரண்டு க்டேஷன்களும் க்குப்படி)
2. மதுரையிட்டினம் - குடிவாடா - விஜயகாடா ..
3. பீமாவரம் - குடிவாடா ..
4. தீடறவோலு - க்கிரகப்பட்டினம் ..
5. க்கிரகப்பட்டினம் - க்கிரகப்பட்டினம் துறைமுகம் ..
6. விஜயகாடா - குடிவாடா ..

2. இந்த க்ட்டிசர் க்கிகட்டுகல் 25-4-1956 முதல் 2-6-1956 (இரு தினங்கள் க்குப்படி) வரை க்குக்கப்படும். இக்காலகாலக் கோதாவரி பிசில்குத்திர்பிட்ட க்கிதம் பிரயாணத்தாது குடித்துக்க்கொள்ள க்கெண்டும்.

திரும்பும் பிரயாணத்தாது தக்கிரகிலக் குடித்துக்க்கொள்ள க்கெண்டய க்கேறி

i	50 கைம்வருக்கும் கோதாவரி இடபிக்ருந்தாக்	குடிவாடா க்குக்கில க்கிகட்டுகல்க் விஜயத்திலக் வழக்கப்பட்ட க்கேறி க்குமா க்கெடுக்கப்படும் பிரயாணத்தாது கோதாவரி க்கேறிவைத் கோதாவரி...	2வது க்குமா
ii	51 முதல் 150 கைம்வருக்கும் கோதாவரி இடபிக்ருந்தாக்	க்கு	3வது க்குமா
iii	மேற்படி 151 முதல் 350 கைம்வருக்கும் இருக்கிரகம்	க்கு	4வது க்குமா
iv	மேற்படி 351 முதல் 350 கைம்வருக்கும் இருக்கிரகம்	க்கு	5வது க்குமா
v	மேற்படி 351 முதல் 500 கைம்வருக்கும் இருக்கிரகம்	க்கு	6வது க்குமா

3. குடிவாடா க்கு மேல் 15 கைம்வருக்கும் இருக்கும் குடிவாடா க்கு மேற்படி க்கிகட்டுகல்க் க்கி க்கிகட்டுகல்.

4. இந்த க்ட்டிசர் க்கிகட்டுகல்க் க்கிகட்டுகல்க் புக்கிக்ரும் க்கிரகப்பட்டினம் 'கூசுகுளர்' குடிவாடா பிரயாண க்கிகட்டுகல்க் கோதாவரி க்குக்கில க்கிகட்டுகல் க்குமா க்கெடுக்கப்படும். க்குமா க்கிகட்டுகல்க் கோதாவரி க்கிகட்டுகல்க் கோதாவரி க்கிகட்டுகல்க் 2-6-56 க்கிகட்டுகல்க் பிசில்க்குக்கிட க்கிகட்டுகல்.

5. இந்த க்ட்டிசர் க்கிகட்டுகல்க் பிரயாணத்தாது இக்காலகாலக் க்கிகட்டுகல்க் க்கிகட்டுகல் க்கிகட்டுகல்.

6. இந்த க்கிகட்டுகல்க் க்கிகட்டுகல்க் க்கிகட்டுகல்க் க்கிகட்டுகல் க்கிகட்டுகல்.

7. க்கிகட்டுகல்க் க்கிகட்டுகல்க் க்கிகட்டுகல்க் க்கிகட்டுகல் க்கிகட்டுகல்.

புக்கிரகப்பட்டினம் க்கிகட்டுகல்க் ஒரு குடிவாடா இந்த திருவிழா க்கிகட்டுகல். கோதாவரிக்ருந்து புக்கிக்ரும் க்கிகட்டுகல் க்கிகட்டுகல்.

மத்திரம்

பிசில்க்குக்கிட குடிவாடா க்கிகட்டுகல்

● திருச்சி ஜில்லா முனிசி தாலூகா முருகூர் பிராமம், மிராகதார் ஸ்ரீ எஸ். டி. மாரிமுத்து பிள்ளை அவர்கள் தன்னுடைய 52-வது வயதில் 12-4-55ல் தெய்விக மடைந்தார். அன்றை தன் 14-வது வயதில் காங்கிரஸ் அறங்கூலத்துக்கிணங்கிப் பள்ளியை விடுத்து வெனியேறிய பின்னர், ஆயுள்வரை அதி தீவிர காங்கிரஸ் காரரும் ஏழை பங்காளனும் ஆக இருந்தார். சென்னை சட்டசபையில் அங்கத்தினராகவும் மாகாண காங்கிரஸ் கமிட்டியில் அங்கத்தினராகவும் முனிசி தாலூகா காங்கிரஸ் தலைவராகவும் இருந்தார். திருச்சி ஜில்லா போர்டு தலைவராகவும் இருந்தார். மிகவும் சோபிதமான பொது வாழ்க்கை நீண்டகால சீர அசௌகரியத்தால் தடைபட்டது. அன்றரின் அகால மறைவு அவர் குமாரர்களான திரு எம். ரெங்கநாதன் ந. உ., திரு எம். சுந்தரம் ந. 30. (1952) அவர்களுக்கும் மற்றும் ஏராளமான நண்பர்கள் பரிதூக்கன் முதலான யாவர்களுக்கும் மிகுந்த துக்ககரமாகும். அன்றரின் ஆத்மா சாந்தியடையுமாக.

மா. ரெங்கநாதன், மா. சுந்தரம்

கரகரப்பாள் ... புதிய... சுவை மிகுந்த...

சுற்றுலா... தாய் பாண்ட

பிரிட்டானியா

தே பேஸ்ட்

வெம்பின் சேதனக்
குணங்கள் கொண்டுது
இந்த ஒரே பற்பனை
தான் - பற்களுக்கும் சறு
களுக்கும் மிகச்
சிறந்தது!

கெட்டா கெடக்க

தென் இந்தியா ஆரின் :

6/149, பிராட்வே, சென்னை

எனக்கு எகிலிவற்ற ஆனந்தம். என் ஆனந்தத்
தில் நீ குதகிட்டு மாட்டாய் என்று கலிய
இறேன். எஞ்சையுடையோடு..."

அம்மின் சித்திரம். "பெரியபுத்திரன்.
என் உயர்வு எழுப்பத்தகுந்த இடையூறு கிடை
க்க மாட்டேன். உங்கள் அன்பு என் ஒருத்
திரிதூய்மை உடையவாகிவிடுவதற்கு உய
ரையில் உயர்விலும், உங்கள் தமையன் சிறந்த
திருந்தால் உடையே சிறந்திருக்கும். அப்
பெரியபுத்திரன் ஒருவருக்குத் தன் சிவந்ததையும்
நிலையில் செல்லு செல்லு செல்லும் பாகிலியில்
உங்களுக்குத் சிறந்திருப்பது அநிர்வாடும்.
உங்கள் அநிர்வாடத்தகுந்த தருகை எனக்கு
உரிமையாகும்" என்று.

உடையான் வாயடைத்த சிவந்திடார்.
அம்மினுக்கு இவ்வளவு பரிசுட்ட மனமா!
"அம்மின்! மனநிலை அழகுத்துப் போவது
பெரு உகிலிவாய் அழகுத்துப் போவதிலேயே
என்ற வகுத்தப்படுதே..."

சேதனம் போக அம்மின் இங்கு பதட்டப்
படிகின். "இப்போது, என் தகிலிப் சிவ
பற்றியுள்ள சிவந்த இப்போது எனக்குத்
தெரியும். தமையனுக்குத் 'செவ்வன்' சிவன்.
அச்செவ்வனுக்குத் செவ்வென என் வந்தால்
செவ்வென உயர்விலும் மனநிலை உயர்வாகு. மேலும்
என்னை குடிசை உடல் குடிசையா! அவர்
எனில் முன் வந்தது தந்தம்வந்தால் அழகுத்
தருகை குடிசையா!..."

"அம்மின்! உங்கள் அழகுத்திலும் என்
மன பாகிலியைவாடி விட்டேன்."

அம்மின் செவ்வென தன் குனிந்தான்.
"உங்கள் புது வந்ததை எனக்கு இப்பத்தே
அநிர்வாடின. தமையன் என் வராமலிருப்ப
தற்கு மனநிலை காரணமும் இருக்கிறது.
புத்திர சேவையில் சிவன் அநில மாட்டாகின்.
உங்கள் தாய் உங்களுக்கு விடை கொடுத்த
விட்ட சேவையிலும், சிவன் சென்றதும் அவர்
அழகம் போகும் துன்பம் எகிலிவற்றது.
அத் துன்பத்தைப் போக்கும் பெரும் பணியில்
செய்த என் குடிசை செல்லு செல்லு.
அழகம் வந்தபித்த சிவந்திடார். இப்ப
பெரியபுத்திரன் சிவ செவ்வென துன்பம்
ஒரு புறமும், அவன் உதிரை மொழிகளில்
அதற்கு ஒரு புறமும் அடைந்தார்.

விடைபெறும் சேவையில் ஒரு தட்டியும் பழம்
செவ்வென கொண்டு வந்த அம்மின்
அழகத்தை உயர்விலும் சென்றால், சிறை கிரித்
திருத்த தாய்மைப் பாகிலி அவதார சிறை
இப்போது செவ்வென. சிறை கிரித் இருந்த
பழந்ததைத் தன் வாயில் செவ்வென செவ்வென
அவன். "இனி சிவன் திரும்பும் வரை இப்
பழக்கமே என் ஆனந்தம்; இத் தாய்மையே
என் படுக்கை; இதோ, இத் சேவையை தான்
என என் அழகு" என்று உதிரை. என்னை
வெவ்வெனவும் கழந்தி வந்தது விட்டான்.
சேவையை உடை உடுத்தி அழகத்தை மூக்கு
அவன் வந்த சிவந்தும் நேரேயே தபலினில்
அவன் செவ்வென அவன் காணப்பட்டான். என்
எனில் வந்த அழகத்தைச் சிறைப்பட்டு அடக்
கும் அழகம் சென்ற திவ்வென பாகிலித்
கொண்டு சிவந்த விட்டான் அம்மின். செவ்வென
வந்த அழகத்தை அடக்குவதிலும் அவன்
வந்தே சென்ற விட்டான்.

[illegible]

“எனக்கிடம் இது, உமக்கும் கொண்டு வந்தால்” என்று அந்தக் காலம் வந்தது.

"எத்தெய்தமா சிவம்ப தேவர்களுடே ?"

“சக்தி ரூபம் அநிதமனாநம் மந்திரம்
பொதுமையாக கையப் பிடித்துக் கையப்
பிடித்துப் பைத்தியமாகக் கூட ஆகி விடு
கூகும். உன் பொதுமையே உனக்கு பயனு
வாகத் திடப் போகிறதே என்று எனக்குப்
பயமாக இருக்கிறது. ஸர் முழுமையும் பரத
கிப் பின்பற்றி வளத்துக்குச் சென்ற சாமிக்
அமைத்துவரக் கிளம்பி விட்டது. உன்
கும் கிளம்பி விடுகிறேன்”

சுற்றுப் போனது. "அப்பா, என் லு கிட்டி" என்று கூறினாள்.

சகிதரம் திருத்திய விட்டாள். அதற்குப் கொஞ்சம் கோபமும் வந்தது. "என்ருது இருக்கிறது உன் நீர்மனம்! வம்புமனம் உயர்ந்த கோல்மனம்! அவனிடம் வரவர உயர்ந்து குவளிக்கிறாய்! அவன் மறைந்ததும் அவனிடமிருள்ள அன்பு உடல் பட்டுப் போய் விட்டதா!" என்று சீதனம் தவறிப்பயித்தான் கவித்தரர்.

“அம்மே, மணக்கே வேண்டி. உங்கள் பிள்ளைகள் கூட்டிக் கொய்யப் பட்டதாய்தான் பார்த்தது போலாகுமா” . அவரை வர விட முன் வந்து “கொண்டிருக்கிறேன்” என்று சொல்லிவரும் பதில் உறுதியாக வந்தது.

“அப்படியானால் அவர் ஒரு தீராத
கனக்கு வேண்டாமா! அவரை நிரூபி
அபேர்த்திக்கு அழைத்துவர விடுப்பீர்களா!”

11. அவர் வருவதில் கிருப்புகளில் எந்த வரச் சொன்னது? ஒரு கிரேயம், சென்சைப் பதி நிர் கிருப்பி வந்து விடுவார் என்பதை சீக்கர் சிவையாசா முப்பதிற்குள் அப்படி அவர் வந்து விட்டார். இரு வாகனங்களும் தவறிவிட்ட போதிலும் தவறு சொல்வாரா? "தவறு சொடுத்த வாகனம் சிறைவந்துவிடும்" என்றும், தவறாத தவறும் சீக்கர் எது சொல் னாலும் தப்புகிறார்கள்" என்றும் இரு வாக் ணும் தந்தங்கள் சொடுத்த கிட்டும் போது லுமாக பிரி நடக்கச் செய்தார்கள்" என்றார்.

“அதெல்லாம் அங்கு போல் போலிக்க
போலியை விடுவாய்.”

1. உதயமதகம். அருள் அந்தத் தமதமத
நிலம்! வர ஓப்பாவிடில் தக்கப் புத்திரரும்
நிலம்! வரமாட்டார். நூதனம் என்னை
கண்டதும், நயனம் புத்திரரின் மனம் மாறி,
தமையின் விட்டு விட்டு வந்ததற்குத் திலம்!
வர இறந்தது விட்டால், அவர் வந்தது மீதும்
பாபம் என்னை? செத்து விடுவோம்... அம்மம்!
இதை வெல்லும் வேலாதிரு என் மனத்தாகத்
தெரிந்திடு சென்றிடு விட்டோம்."

அமீதலா முனையாதி விட்டவர். புத்திர பாகம் அவரைத் திரையிலாகக் கண்டவரின்மீது.

கூத்தல் மற்றும் மூளை
அபிவிருத்திகளான காதலம்

தேயுமலாசைக் கடவுள் வந்த உதவி
கூறுதல், வழங்குமலாசை தருப்பதால்
கோம உதிராமலாசை சேத்தத்தேயுதல்.
கூரலாசைகளை அழித்தது அந்த
சேத்தத்தேயுதல் அளித்தது. எம்மோ
கூறும் சேத்தத்தேயுதல் வந்தது.

Quality standard no. 3-8-0

St. Louis Cardinals	W-L	3-0-0
St. Louis Browns	W-L	2-0-0

www.elsevier.com/locate/jmb

நாந்தீர்த் பவானாண்டமம்

$$u_1 = 14.1^\circ \text{C}, \text{ } u_2 = 14.1^\circ \text{C}$$

இதற்குரியதெல்லாம் ர. இ. மாவட்டம் கீழ்க்
கீழ்க்கண்டவற்றை மாவட்ட ஆட்சியர் அலுவலகம்
ஆளவழி நடத்த உத்தேசமாக, தற்போது க
வழியாக, 1-16-81, மதி, 1981-ம் ஆண்டு
ஆகத்து 16-இருந்து செப்டம்பர் 15-இரு
துள்ளி ஆளவழி நடத்த உத்தேசமாக (அ)தற்கு

Geography: Oklahoma

4/641, மதுரைநகர் தெரு, சென்னை

கல்யாண ஜவுளிகளுக்கும் கடவுள் சூராதனைக்கும் கபாலியின் சந்திதானம்!

★

மலிவாப்பூர், கபாலி கோயிலை அடுத்த வடக்கு மாட வீதியில்
அனேக வாடிக்கையாளர்களின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்க
எங்கள் புதிய பிராஞ்சை 23-6-56 முதல் துவக்குகிறோம்
உங்கள் தேவைக்கேற்றபடி கண்ணைக் கவரும் பல கலர்களில் வித
விதமான பர்ட்டிகளில் அசல் கொள்ளைகாலம் பட்டினால் தயார்
செய்த சேலைகளும், தால் ஜவுளிகளும், திருமணம் மற்றும் விசேஷ
காலங்களுக்கு ஏற்ற உயர்ந்த சாக் பட்டுச் சேலைகள், பாவாடைகள்
சோலி துண்டுகள் முதலியனவும் ஏராளமாகத் தருவித்துள்ளோம்
குடும்ப சகிதம் ஒருமுறை விஜயம் செய்த உங்கள் பூரண
ஆதானம் என்மென்றும் அளிக்குமாறு கேட்டுக் கொள்ளுகிறோம்

மகாலக்ஷ்மி எலிக் ஸ்டோர்ஸ்

வடக்கு மாடவீதி : மலிவாப்பூர் : சென்னை - 4

தலைமை ஆபீஸ்: 84, பன்னம்பாளம், தியாகராஜபுரம், சென்னை - 17 போன்: 88041
பிராஞ்ச் ஆபீஸ்: பிம்பிவாடா பிம்பிவடம், ஹதூக்கா, பம்பாய் - 19

ஒரு வாகனமான முதலீடு...

யூகோ பாங்கின்

3

--வருட ரொக்க
சர்ட்டிபிகேட்டுகள்

எச்சமவத்திலும் திருப்பித் தரப்படும்
அதிக வட்டி கிடைக்கிறது.

602746

தி யூனிடெட் கமர்ஷியல் பாங்க் லிட்.

தலைமை ஆபீஸ்: கங்கத்தூர்

செலுத்தப்பட்ட முதலாகம் ... ரூ. 2 கோடி

ரிசன் விதி ... ரூ. 95 லட்சம்

சகலவிதமான பங்குகள் அனுபவங்களும் கவனிக்கப்படுகின்றன

ஜி. டி. பிரீலா

எஸ். டி. சதாசிவன்

சென்னை

தென்காசியார்

4. ஐ. ஸைக்கிள்ஸ் ஆப் இந்தியா லிமிடெட்
ஊழியர்களுக்கான புதிய கான்டின்

டி.ஜி. ஸைக்கிள்ஸ் ஆப் இந்தியா லீட்., மதராஸ்

தெனார்க்குலிஸ் மஸக்கின்கள் தயாரிப்பவர்கள்

அன்புள்ள சிவசுந்தரி எழுந்தாள்.

குழந்தைகளை எவ்வ முறையில் வளர்ப்பது? இந்தக் கவலைப் பெண்கள் குழந்தை பிறந்தவுடன் வளர்க்கத் தெரிவாமல் தவிக்கிறார்களே பெண்க் கேட்டிருக்கிறேன்.

இ கொங்கலிம் ஓராவது உண்மையிலிருந்து படித்துப் பட்டம் பெற்ற சில பெண்கள் குழந்தையை வளர்க்கத் தெரிவாமல் தவிக்கிறதையும் இன்னும் சில பெண்கள் எஞ்சு வளர்த்த வருவதையும் பார்த்திருக்கிறேன்.

ஒரு குழந்தையை எஞ்சு வளர்க்க, தாய்க்குத் தேவைவராத அளவுக்குப் போதுமானதான். என் விட்டுக்கொடுக்கிற ஒரு சிலைப் பெண் முதல் குழந்தையுடன் குடுப்பில் வட்டி வந்திருக்கிறாள். ஒரு வளர் வளர் வளர் விட்டுக்குப் போயிருக்கும் போழுது குழந்தை கூடவே சித்தவாய் அழுது கொண்டிருக்கிறது. அந்தப் பெண்ணும் செய்வதறியாமல் தானும் அழுது கொண்டிருக்கிறாள். குழந்தையைக் கூடவே வளர்க்கப் பார்த்தேன். இப்போது அழகுக் கால மணிவன் கொடுத்த கட்டி யிருக்கிறேன். குழந்தை வளர்த்த மணிவன் இப்போது இதற்குப் புண்ணாகி விடுகிறான். வளர் தாய்க்காய் குழந்தை அழுதுகொண்டு. அதை சித்திவிட்டு மருத்து போட்டதும் குழந்தை சிம்மநிலா வந்ததுவியது. அந்தப் பெண் எவ்வ புத்திராவதி தான். படித்தவன். அனல் அதுபவம் ஒவ்வொன்றாகவும் தேவை. சில சமயம் எதில் எதும்பு புழுக்கு கொண்டு அந்தவளர் தாய்க்காய் குழந்தை அழும். குழந்தைகளுக்கு அதைச் சொல்ல வேண்டுமாயினும் அழுகாததான். அந்தக்கு குழந்தை அழுக அழுக. தனக்கு வேண்டாததை உடனே தெரிவித்து விடும். எழுந்த விளையாடி விஷயம் செய்யும் பருவம் இன்னும் வட்டி மான சில. அந்த வயதில் அவர் களுக்கு ஒவ்வொன்றையும் ஆராயும் மனப்பான்மை அழிவம். எரிபும் அடுப்பு, கட்டை, கத்தி இவைகளை வெள்ளை குழந்தைகளின் கைக்கு எட்டாமல் வைக்க வேண்டும். சில இனம் பெண் என் குழந்தைகள் அழுதால் செய்வதென்ன வென்ற அறிவாய் செய்த விடுகிறார்கள். ஒரு பெண், குழந்தை அழுவதைச் செஞ் அவசரமாகச் சொதிக்கும் பாயிப் புட்டி அபத்தமாகி விட்டது.

எவ்வளவுதான் கொடுத்த சமீபியை நீ அறிவாய்வளவா? அவன் பேசும் போது அவை ஆட்டி முகத்தை வளித்துக் கொண்டு தான் பேசுவான். அவனுடைய வளக்கு வயதுப் பெண் ஒரு வளர் விளையாடித் கொண்டிருக்கிறதும் பார்த்தேன். அது மதற்கு குழந்தைகளிடம் வளர் அம்மா வளர் இடுக்கிறேனென்ற சொல்லித் கொண்டு சமீபியைப் போலவே அவை ஆட்டி முகத்தை வளித்துப் பேசுவது. எவ்வ பழக்க வழக்கங்களோ கேட்ட பழக்கம் சிலர் அவர்கள் இனம் மனத்தில் உறுதி பார்ப்ப பித்த விடுகிறதும்.

சுபாஷிணி விட்டுக்குக் குழந்தை பிறந்த வளக்குப் போயிருக்கிறேன். சுபாஷிணியின் பெரிய பெண் வளிவிட்டு கட்டி. அந்தக்கு குழந்தை வளதுதான். பாவம் மாயி வளர் கொண்டிருக்கிறாள். 'கொல்லிப் பாயி வளருகிறாள்' என்று அந்தக் குழந்தை தெரி யது. பாவம் பருவமும் இப்போத்கால விட்டும் குழந்தைகளின் எதிரில் தாய் இப்படிச் சொல்லி இடுக்க வேண்டும். என்னம் வட்டி மதற்கு அந்தக் குழந்தை அதைத் தெரிச் சொல்லி விட்டது; அது விபரீதமாகி விட்டது.

குழந்தைகளிடம் அன்பைச் சொல்கிற அன்பைப் பெற வேண்டியவன் தாய். மெல் காலத்தில் குழந்தைகளுக்கு அன்பைச் சொல்லும் கொடுக்கிறாள்; வளர்வளர்வளர் கொல்லும், வளரும் சித்தி, எதிராவது சொல்லும் என்னைவளம் குழந்தைகளிடக் கொடுக்கிறாள். அவர்கள் பருவத்திற்கென்ப இனக்கொல்லும், விளாக்கும், விளையாட்டுப் பத்தவள்கும், பரிசைக் என்னும் வைக்

கொடுக்க. அது விஷயத்தில் உடல் போதுமாயிருக்கிறபுடன்வளருகிறாள். அக் கட்டி வளர்வளர் குழந்தைகளில் பெற்று எஞ்சு வளர்த்திடும் தாய்க்கு டாக்டர் பட்டம் அளித்திருக்கிறாள். என் கட்டி வளர் குழந்தைகளிடக் கொள்கிற பது குழந்தையுதான். வளது சொந்த வளர்வளர் மிகவும் மதிக்கின்றேன்.

அது விருப்பத்தக்கததான். அனல் குழந்தைகளை அனல்செய் செய்வ வேண்டிய அவசியமில்லை.

இன்று குழந்தைகளுக்காகச் சில பேசும் படங்கள், இயக்கியம் இவை மிகக்குறைந்த அளவில் இருக்கிறதும் அந்த முயற்சியைப் பெருக வேண்டும். எழுந்தா! இவைகளை வெல்லும் நீ எதற்குக் கொள்வா பெண்க் கொடுக்கிறேன்.

—புலாத்தெரி

சுருதி

சரக்கு விலையாக ராணுவ வசூலுக்கு முன்பே தோன்றி விட்ட அந்தச் சந்தேகம், இன்னும் வரையறுக்க வரையறுக்க முடியாத, வளர்ந்து கொண்டே வருகிறது.

இந்தப் படத்தில் ஒரு சொசைலியம்; எம். கே. ராஜா ராஜாவிருந்துவாழ்கையும், அக்தர் பக்தர் அக்தராவும், எம். வி. ராஜாவுடைய ராஜாவுடைய, பக்தர் பக்தர்வாழ்கையும், எம். எம்.

**From the great treasury of
Russian Literature...**

**CHILDHOOD, BOYHOOD,
YOUTH**

by Lev Tolstoy.

The fine psychological analysis, the depth and freshness of his feelings, and the great critical power of Tolstoy's realism ranks this autobiographical novel as one of the outstanding works of the great writer.

Price : Rs. 3 plus postage.

A HUNTER'S SKETCHES

by Ivan Turgenev.

A number of realistic miniatures of life under the system of serfdom, of rich and warm essays in classical simplicity and unvarnished truth.

Price : Rs. 2/11 plus postage.

FOMA GORDEYEV

by Maxim Gorky.

"Foma Gordeyev" is a big book—not only is the breath of Russia in it, but the expense of life... It is a goad to prick sleeping human consciences awake and drive them into the battle for humanity.

Price : Rs. 2/10 plus postage.

Aug 1907 1909 etc.

NEW CENTURY BOOK HOUSE

109, Mount Road, Madras or C/17, Majestic Circle, Bangalore

V O MEZDUMARODNAYA KNIGA Moscow 200, U.S.S.R.

வழிபாட்டின் சாரமும் உயிரும் பிரார்த்தனை, வழிபாடு இல்லாமல் மனிதன் பிரார்த்திடுக்க முடியாது. ஆகவே பிரார்த்தனை மனித வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாதது. சிவரத்னாவுடைய பகுத்தறிவை மெச்சித் தாக்கு சமய வழிபாடு வேண்டிய இல்லம் என்றே சொல்லுவார்கள். இது எப்படி இருக்கிறது என்றால், எனக்கு மூக்க இருக்கிறது, ஆனால் மூக்கு இல்லை என்று சொல்லுவது போல் ஆகும். பகுத்தறிவைக் கொண்டோ, இயற்கை உணர்வைக் கொண்டோ, அல்லது மூடபக்தியினாலோ ஏதோ ஒரு விதத்தில் பிரார்த்தனையின் தொடர்பை மனிதன் ஒப்புக்கொண்டே இருக்கிறான். கீதா வாஸ்திகளும், கடவுள் தந்ததும் அறிவுக்கு எட்டாதது என்று வாழிப்பாடும் பாருமேன் வெறி வேண்டும் என்றே சொல்லுகிறார்கள். அன்றோதியில் நடப்பது அல்லது என்றும், தனதுவது நித என்றும் சொல்லித்தான் வருகிறார்கள். ப்ராட்டா என்பவர்—அவருடைய வாஸ்திகம் உலகம் அறிந்தது—தான் உண்மை என்று கொண்டதை மறைத்தனாவது இயலாது. பரிசுக்கமாய் பறாணாற்றி வரவேண்டும் என்று வாழ்புறுத்தி வந்தார். இதற்கு அர்ப்பல தொந்தரவுகளும் பொறுத்தார். அதிலேயே அவருக்கு மகிழ்ச்சி. சத்தியமே முறையும் பயனும் என்பார். சத்திய மார்க்கத்தில் சந்தோஷத்தைக் கண்டார். கஷ்டங்களுக்கு இடையில் இந்தச் சந்தோஷம் அவருக்கு எங்கெடுத்து உண்டாயிற்று? பிரார்த்தனையின் தொடர்பினால் தான் என்பேன். இதனால்தான் நான் சமயமே வேண்டாம் என்பானும் கூட ஏதோ ஒருவித வழிபாட்டை ஒப்புக் கொண்டுதான் வாழ்கிறான் என்பேன்.

இப்போது பிரார்த்தனையைப் பற்றிப் பிரகலோகம். பிரார்த்தனை என்றால் வேண்டுகல் அல்லது தியானம். ஒன்று வேண்டும் என்று

இறைஞ்சுகலும் பிரார்த்தனைவே. உள்ளத் தியானத்தில் நிறுத்துதலும் பிரார்த்தனைவே. முடிவில் இரண்டும் ஒன்றேயாகும். இறைஞ்சுகலாயினும் உள்ளத்தை மாசு நீக்கிச் சுத்தப்படுத்துதலையே வேண்டுகல் செய்ய வேண்டும். மேலே முடிவு கொடுக்கும் அறிவாகமையும் இருக்கும் அகாவேனும் என்று பிரார்த்தனை செய்யவேண்டும். தனக்குள்ளே இருக்கிற தெய்வப் பண்பை எழுப்பி அனுபவிக்க வேண்டும் என்று ஆசாரப் படுபவன் இறைஞ்சித்தான் தீர வேண்டும். ஆனால் பிரார்த்தனை என்பது வெறும் மந்திர உச்சாரணமோ ஜபமோ செய்யாது அல்லது செய்வதைக் கேட்பது அல்ல. சாமாந்தத்தை ஆயிரந்தடவை செய்தாலும் உள்ளம் கசையாமல் செய்தால் பயனில்லை. பிரார்த்தனைச் சமயத்தில் ஒருவன் வாய் திறவாமல் உள்ளத்தினால் அதில் ஈடுபட்டுள்ளான். ஒருவன் வாய்க்குள் உச்சரித்துக் கொண்டே உள்ளம் சேராமல் இருக்கலாம். மேல்கின்றிப் பிரார்த்தனையில் கலந்து கொண்டவர் மேலானவர். வாயில் சொல்லும் மந்திரமோ வாய்க்கியமோ உள்ளத்தினின்றே எழுந்த ஆர்வத்தோடு ஓட்டி யிருக்க வேண்டும். பரிபடைத்தவன் இவை மூன்று உட்கார்த்து எப்படி உணவை அனுபவிக்கிறானோ, அவ்விதம் பரி கொண்ட உள்ளம் பிரார்த்தனையினால் மகிழ்ச்சி காண்டிடுது.

என்னுடைய அனுபவத்தைச் சொல்கிறேன். என்னுடைய சகாக்களின் அனுபவத்தையும் சொல்கிறேன். பிரார்த்தனையின் அற்புத ஆணத்தத்தைக் கண்டவர் பல நான் உணவு இல்லாமல் இருக்க முடியும். ஒரு கணமும் பிரார்த்தனை இல்லாமல் மட்டும் இருக்க முடியாது. பிரார்த்தனை இன்றி உள்ளத்தில் குழப்பம் அடங்கி அமைதி நிலவாது.

அப்படியாயின் எந்த ஒரு நியிஷ்டமும் இடைவிடாமல் பிரார்த்தனை செலுத்திக்கொண்டே இருக்க வேண்டுமே

என்று லெட் கேட்பார்கள். உண்மைதான். ஆனால் ஒரு கூன கேரம் முற்றியும் ஒடுங்கி திபானும் செங்கதே கங்குக் கஷ்டமாக இருக்கிறதே. காய் எப்படி எரிகேரமும் திபானத்தில் ஸ்தங்க முடியும்? இதனில்தான் ஒரு கேரம் குறிப்பிட்டு ஓரளவு காலம் பாசமும் பற்றும் கீலிக் கோண்டு திபானிக் கயத்தனம் செங்கிலும். இரத்த தேகத்தை விட்டுக் கொஞ்ச கேரமாகவது உயிரைத் தனியே திறத் தப் பார்த்திலும். குரதகரின் படைக் கேட்டிருப்பீர்களே. எரிகேடு கலந்து பொருளென்றும் என்ற புலம்புமென்ற.

நாம் அவரை ஒரு புனித பத்திரகர் பாவிக்கிறோம். அவருடைய ஊரில் தன்னைத்தான் ஒரு பெரும் பாவியாகக் கருதுகிறார். கம்மமவிட வேறு தூதர் மெல் சென்று விட்ட அவர் காரை நோக்கி 'ஃ எவ்வளவோ தூதர்தில் இருக்கிறேயே?' என்று புலம்புகிறார், அதைத் தொலைவின் அளவு மிகப் பெருந் துன்பம் தருகிறது. அதனால் தன்னைத்தான் இகழ்த்தும் வெறுத்தும் புலம்புகிறார். "என்னைப் போன்ற ஒரு கொடியவன், மோசக்காரன், காலகன் பார் உன்ரு?" என்றிருக்கிறார்.

കേരളം കേരളം കേരളം കേരളം കേരളം

274. 4. 19. 1972. 1972. 1972.

சென்னை நகராட்சி

[illegible]

குழமோலம் (கலத்தல்)

[illegible][illegible]

அழகியல் : வெண்பு (வித்தியாசம்); பிரதானம் : அழகியல் பதிப்பில், 20. அழகியல் வெண்பு : வெண்பு—1; வினா 1—4—6.

1. ദേശാഭിമാന പാർട്ടി
2. ഗോദാവിരി നദി

[illegible][illegible]

இதன்மீது உத்தரவிடப்பட்டிருப்பது: ஆர். எஸ்.
எஸ்.; பிரதமர்: ரிசர்வ்ஷனில் பரிசீலனை,
இலாகா 259, சென்னை - 1. - கீழ்க்கண்ட

கீழ்க் இலுள்ள அருந்தாத

மிகச்சிறந்த

காப்பி...

...ஆறிலும் பிகவும்
நயமான விடையில்!

ஸ்டேன்ஸ் கெப்பு கேபீன் சுத்தமான காப்பி
உங்களுக்குத் தெரிந்த ஏதாவது ஒரு பல
மான பானத்தை அறிப்பிதாடு, அதை
டீயாகக் காப்பியையும் அறிக்கிறது.

கீழ்க் காப்பி வாகனம்போகுது ஸ்டேன்ஸ்
சுத்த பெயரைப் பார்த்து வாங்குங்கள். இது
உங்களுக்கு உபயோகத்திற்கு உத்தரவாதம்.
இதனுடைய ஏதாவது தெரிதும் குன்றாமல்.
சுத்தப் புலாது 1, 2, 3, 7, 14 & 20 ராத்தம்
தூக்கிக் பாக் செய்யப்படுகின்றன. இவ்வே
ஒரு தூக் வாங்குங்கள்.

தீ யுனைடெட் காப்பி சப்ளை
கம்பெனி லீட்.
கோயம்புத்தூர், தென் இந்தியா

Stanes

ஸ்டேன்ஸ் கெப்பு கேபீன்
சுத்தமான காப்பி
எவ்வேளையும் வளங்குகக்கடிய
நல்ல காப்பி

STC 400

கேள்விகளுக்கு அக்டிவிஸ்ட் :

ஸ்ரீ ஜி. எஸ். அனந்தராமன், 30, கமிஸரி பதூர், வேலூர்

கேக்கிரடா ஏதும் :

ஸ்ரீ கண்ணம் நல்லுமகித ராய், எம்.என். சிவாசாமி, திருமல் ராய் தெரு, கார்த்திகர்

மிருதுவான
மெல்லிய
குளிர்ச்சியான

ராஜகோகா
கனம் செவ்வ 52"
ராஜலக்ஷ்மி
கனம் & கி.அ. செவ்வ 48"
ராஜகோபா
கனம் செவ்வ 48"
ராஜகருதி
கனம் & கி.அ. செவ்வ 52"

TWO by TWO

FULL VOILE

தி மபத்லால் பைன்

யெர்லிங்கி & மாஜுபாக்கரிங் கம். லிட்.,
கய்லாசி.

Copyright © 1968

கேள்விகள்

இமர்தாரா

அத்தியாயம் 17

இடிந்த கோட்டை

நீ நபதி இத்துமநிக்கு மரண தண்டனை என்று உதயதும் அப் படியே உன்னைச் சமைத்து விட்டேன். ஆனால் இத்துவுக்கு என்று மரண தண்டனை என்று உதி னுக்கிறோ அன்று முதல் அவன் சிவாதி விட்டான். அது எனக்கு தின் னும் ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. என்னை சாத்தம் வந்து விட்டது அவனுக்கு? எங்கிருந்து வந்த தென்றே புரிய வில்லை. இத்துவின் அமைதி தவறும் முடிததைப் பாரக்கும் போது எனக் குப் பொறுக்க முடியாத வேதனை ஏற்பட்டது. அவன் கோபித்துக் கொள் வதே தெவனை பற்றுதோன்றியது.

பிறகு, "இத்து! உனக்கு மரண தண்டனை திறைமேததப் படுவதாக இருந்தாலும், அடக்கு முன்றும் உன்னை மனத்து வெங்கிறேன். நீ என் மனைவியாக ஒரு தாளாவது இருக்க வேண்டும்" என்று உதி விட்டுக் கொன்றி விட்டேன். இத்துவின் மனம் அப்போது உடைந்து போயிற்று. உடைந்து போயிருந்த பனிக்கவடி வாகும் அன்று வெண்மனையப் பரவத் தொடங்கியது. அந்த சிவநதி எனக்கு உதிரானிகாத் தொடங்கியது. துன்பிக் கைப் பயிர் அங்கே மிகையாத் தொடங் கியது. அதன் பிறகு இத்து என்னிடம் ஏததையும் மறக்கவில்லை. தன்னுடைய இதயத்தைத் திர்த்த என்னிடம் அன் னைப் கொழித்தான்.

இத்துவுக்கு மரண தண்டனை என்று தீர்ப்பாக விளையும்த். தான் காதலக் கோட்டுக்கு அப்பிக் சேய்திருக்கும் விளையும்த் தெரிந்த உடனே உனோடும் சமேதும் புறப்பட்டு வந்தான். சமேதம் என்னவது தடுத்தும் உனோ

வெட்கவிக்னை. எனக்கு உதவி செய்ய வந் தான். ஆனால் வரும் போதி உயர்க்கக் வந்து விட்டது. திமோனியா என்று தெரித்ததும் அவனை ஆள்வதற்கினை சேர்த்து விட்டார்கள். இத்து தாட்கள் திவனெ திக்காமலிருத்தது. இப் போதும் உயர்க்கம் முதலினும் ஞான மாணிக்கம். பாவம்! இத்துவையப்பதி சோம்பக் கவனிப்படுகென்த். இத்து விடம் திரைக அடைத்துவிடவேண்டி வென்று உதர சோங்கும்த்.

பாவம்! இத்துவும் தன் மனவேதனை களை வெக்காரம் என்னிடம் காட்டிக் கொன்வதே இல்லை.

தான் படும்த் துயரத்ததக் உண்டு இத்து மனம் கருவி எனக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்று தீர்மானித் திருக்கென்த். என்னுடைய உதமமைய தான் திவநிவென்றுவதிக் அவனுக் குரிய பங்காகச் சிவாகக் செய்ய வேன் டியது தன் னுடைய உதமமதான் என்று

ஒப்பத் போனார்கள். தான் சரியான நடத்து போனார்கள் என்று வேதனைப் படுத்தியதற்காக மன்னிப்புக் கேட்டார்.

இனிமேல் எதற்குப் போட்டிக் கழக்கு நடக்கப் போகிறது. இத்தகைய காலம் நேரமும் விடுதலை செய்து விட்டால் மென்ற தம்பிக்கை எங்கு இருக்கிறது. என்ன நடக்கப் போகிறதோ? இதை அங்குத்தான் வேண்டுகிறேன்.

இதற்குமேல் நடத்தாமல்பெருமை எழுதி முடித்து விட்ட பிறகு எங்கு இப்போ இருப்பது கைத்தொழில் பிடித்து விடும் போலிருக்கிறது. தங்கையாகிய அங்குமே உடம்பு சரியாக இருக்கிறது. இப்போ வேறும் அங்குதான் இருக்கிறது.

என்று சொல்லி எழுதி முடித்து பிறகு இத்தொழில் இதைக் கொடுத்து விட்டு அவன் எழுதி விடுவதற்கு கைத்தொழில் பிடிக்க வேண்டுமென்று ஆசை உண்டாகிற்று. உடனே சென்னைக்குப் புறப்பட்டுச் சென்றார்.

ஒன்றாகத்தான் இருந்தாலும் இத்தகைய காலத்தில் விட்ட மறுக்கிறீர்களே! அவன் சிறையில் இருப்பதற்கு தீவிரத்துடன் போகிறான் என்று சொல்லிவிட்டார்.

இத்தகையப் போய் பார்த்தேன். அவன் முடிந்த அளவிற்கு தயாராக இருக்கிறான். அவன் சிறையில் சென்றான்.

அவருடைய அமைதி எதைத் தீர்த்தாலும், "இந்த!" என்று உட்கொண்டேன். அதற்கு மேல் போ முடியவில்லை.

இந்த அருகில் வந்தான். "நீங்கள் என் இப்படிச் செய்திருக்கிறீர்கள்? எங்கு மரணத்திற்கு உட்படுத்தித் தீர்த்துப் பார்த்தீர்கள். இந்த தீவிரத்திற்கு இப்போ விட்டாலும், அடுத்த தீவிரத்திற்கு உட்கொண்டேன் என்று சொல்லிவிட்டேன்" என்று சொன்னான். அவன் உட்கொண்டேன் என்று சொல்லிவிட்டான்.

தான் அதைத் தயாராக விட்டேன். "இந்த! நீ வேண்டிய தான் என்று சொல்லி ஒரு சிறு கையால் உட்கொண்டேன்"

ஒரு போலீஸ்காரன் எழுதி வந்திருக்கிறேன். நீங்கள் உன் கைதையை எழுதி முடித்து விட்டீர்களா?" என்று கேட்டேன்.

இந்த ஒரு கைதைய கைதையாக எழுதி என்னிடம் கொடுத்தான். "என்னைப் போன்ற பாதகமும் வந்தப் போய் இருக்கும் வேண்டுகிறது. என்னுடைய கைத்தொழில் முழுமையாகவும் அப்படியே உட்கொண்டேன் பாதகமும் எங்கு வந்திருக்கிறது. உட்கொண்டேன் பாதகமும் முடிந்த பாதகம் அது முடிந்ததும் அது இருக்கிறது. எங்கு என்னைத் தேடித்தான் என்னுடைய கைதைய தீவிரம் மறக்க மாட்டீர்களே? அதில் எத்தொழில் மட்டிக்கிறீர்கள்?" என்று கேட்டேன். கைதையாகவும் அவருக்கு உட்கொண்டேன் போய் வந்தேன்.

"இந்த! புறக்கணம் தயாராகவும் உன் போன்ற முடிந்த, உட்கொண்டேன் கைதையாக தான் விட்டிருக்கிறேன். உட்கொண்டேன் விட்டேன். இத்தகைய அருகில் உட்கொண்டேன் சிறையில் சரியாகத் தயாராகவும் விடுவான் என்று தயாராக இருக்கிறது. அப்போது பாதகம் உட்கொண்டேன் ஒரு கோட்டு தயாராக தான் அது இருக்கிறது என்று?" என்று சொன்னேன்.

இந்த எட்டென்ற தயாராக உட்கொண்டேன் தயாராக இருக்கிறது. "நீங்கள் இப்படிச் செய்திருக்கிறீர்கள் எங்கு போனார்கள். தான் செய்த தயாராக பெருமை மன்னித்து விடுங்கள். உட்கொண்டேன் அருகில் செய்ததற்கு நடத்து கொண்டுதான் உட்கொண்டேன் எங்கு எங்கு எத்தொழில் விட்ட வேறு பிறகு அவன், அவனிடம் அங்குதான் தான் என்று சொல்லிவிட்டான் பாதகம் தெரிந்துகொண்டேன்" என்று சொன்னேன்.

"இந்த! உட்கொண்டேன் பாதகம் பிறகு உட்கொண்டேன் எங்கு எங்கு வேண்டிய தீவிரம். தீவிரம் பிறகுதான் பாதகம், வந்த தீவிரத்தையும், மனம் மனம் மனத்தையும் எட்டி வேண்டுமா? அதை அத்தந்தை எத்தொழில் உட்கொண்டேன் பாதகம் பாதகம்? உன் பாதகம் அங்குப் புறம் பாதகம் கொண்டுதான் உட்கொண்டேன் தயாராகவும் அது எங்குத் தெரிந்து கொண்டுதான் இருக்கும். தான் எங்கு இருந்தாலும் இந்த அங்கு வேண்டிய பாதகம் தெரிந்து பாதகம் வந்த கொண்டு இருக்கிறது" என்று சொன்னேன்.

இந்த என் கைதைய எடுத்ததற்கு உட்கொண்டேன் ஒத்திட்டுக் கொண்டேன். அவருடைய தீவிரம் இதைக் கைதைய என்னைக் குறுகுத்தான். கைதைய எடுத்தேன் உட்கொண்டேன் தெரிந்துகொண்டேன். அவருடைய உட்கொண்டேன் கைதையத் தீவிரம் அது இருக்கிறது உட்கொண்டேன்

தோன்றியது. அவளை... என் பண்ணம்
தொடர்வதற்குள் இத்து சித்திரத்தைக்
கவித்தான். "உன்னை என் இப்படி
இப்போது இருக்கிறது?" என்று.

"எனக்கு இப்போது இருக்க வேண்டும்
என்பதற்காகத்தான்."

இத்துவின் மூத்திரம் தாண்டி புன்
கையால் அருப்பியது. அந்த அழகில்
தான் சொல்லிப் போனோம்.

மறுபடியும் என்னைக் குற்றிக் கொண்
டான் இத்து. அதற்குள் தோஷமெ
யிட்டது. இத்துவின் கைதையை மருத்
துக் கொண்டு தான் மெய்ப்போனார்.

இத்து என் கைதையி் பிடித்து நினைத்
தோன். "இதுவரைவின் எழுதியது
போலவே நியமம் தீர்வன் என்ன

அது மட்டுமல்ல, இதுவரைவின் தான்
எழுதியதுமேயன்றி என்னைக் படிப்
பிடுவாரோ இருக்கும். தான் என் சொல்
வதுதான் சொல்லும். இத்துவின் பிடி
கைதையானும், கைத்திரி மையப்பாக்கை
யானும் இத்துவின் கொண்டுவிட்ட
விஷயத்தை மூத்திரம் அழித்துத் தான்
எப்படி வேண்டாம் மூத்திரத்தின் என்
பதை அவன் பிரகாரம் தெரிந்து
கொள்ள வேண்டும்.

இத்து ஒரு வித்தை நினைத்தது.
தான் இத்துவின் கைதையை இரவு வேலை
தோம் படித்தேன். அதற்குப் பிறகு
துக்கம் வரவில்லை. அதுவரைவின்
எழுதியதுதான் நினைத்ததுமேயன்றி,
நினைப்பான் கைத்திரி தெருவின்
பாதித்திரி தோட்டத்துக்குச் சென்றேன்.

என்னை அப்படி வந்தது அந்தத்
தோட்டத்தையி் பாதித்திரிதான் என்
தெருவின் சித்திர இன்பம் கைத்திரி.
பிறகு அந்த தோட்டம் என்னைவரை
அன்புக்குச் சென்றதுதான் ஆடு
விடுவோ என்ன தோன்றியதுமே மையத்
தின் மையத்துக் குடியாகத் தோன்றிப் பத்
பட்டது. அப்போது தான் மையத்தையி்
உட்கைத்து என் கைதையை எழுதிய
இத்துவின் ஒரு கைத்திரிப்பதைக் கண்
டேன். அதுவரைவின் ஆடுவீடுத்துடன்
அதை எழுத்துப் பிடித்துப் படித்தேன்.

"கைதையின் தோட்டத்துக்கு உட்கை
வரவும். மூத்திரமே விஷயம்வன் படி
தெரிவிக்கிறேன். —படித்தேன்" என்று
எழுதிவிட்டது.

ஆனால் என்னை உத்தித் தன்ன மேலே
மையத்திரி எதிர் கொள்ளேன். படி தான்
எதுவும் தெரியவில்லை. ஆனால் என்வது
ஒன்றுதான் உட்கைத்தின் இருப்பதோ
எனக்குத் தோன்றியது.

தான் அங்கையி் கொண்டு எதிர்
கொண்டது வின் மையத்திரி. மையத்திரி
எனக்கு மூன்றாம் வார்த்தை எதிர் கொண்டு
கொண்டே இருப்பதோ எனக்கு ஒரு
உணர்ச்சி ஏற்பட்டது. பாதத்திருப்
பக்கத்தின் மையத்திரி கைத்திரி மேலும்.
அதற்குத் காரணம் படிவன் போல
அங்கையி் கைத்திரி பாதத்திரி, மேலே
உள்ள பாதத்திரிக்குத் தான் விஷயது
தான் என்று தெரிந்து கொண்டேன்.

எனக்குப் பரபரப்பு அதுவரைவின்
இத்துவின் கைத் மூன்றாம் பக்கத்திரி
பத்திரி தான் தெரிந்து கொண்டுவிட்ட
தோன் ஒரு குட்டிலும் தண்டனையி்
எதிர் கொள்ளேன். தோன்றி ஆகான்
என்னைத் தன்னையி். சரியான துக்க
மும், ஆகாரமும் இக்கைதையின் எனக்கு
உட்கை கொண்டு கொண்டுவிட்டிருந்தது.

செய்திருக்கின்றது எழுதி கைத்திரித்
கை?" என்று கேட்டான்.

"உன்னைப்போல் எழுதினேன்.
இத்து!" என்றேன்.

சூரியமூத்திரம் வந்து கொடுத்தது
இத்துவின் கைதையி் படித்து மூத்திர
தேன். அப்படியே ஒரு உணர்ச்சித்
சித்திரமோ அது விளங்குகிறது. அதையி்
படிக்கும்போது அவனுடைய உன்
கைத்திரி. அதாவது தான் பண்ணையி்
உணர்வதையி் அந்தத் தோன்றி
போல் தெரிந்து கொள்ள மூத்திரம்.

இத்துவின் படித்துத் தான் கைத்திரி
நினைவென்ற என்னை விடுக்கிறேன்.

எண் சாண் உடம்பிற்
சிரஸை பிரதானம்
குளிர்ச்சி
நறுமணம் மற்
கேச சிங்

மு.எஸ்.ஆர்

- ★ சத்தனாதித் தைலம்
- ★ அாகஜா
- ★ அரைக்கிற விதைத் தைலம்
- ★ கோதும ணை ஆயில்

டி.எஸ்.ஆர் & கோ.
சும்பகோணம்

[illegible]

இந்தியன் பாங்க், லிமிடெட்

(സമാപ്തി :)

1907)

தொன் இத்தியாசிய எல்லா முக்கிய இடங்களிலும், பம்பாய், கல்கத்தா, புது டில்லி முதலிய இடங்களிலும் சப் ஆபீஸ்கள், கிளைகள் இருக்கின்றன.

உயர்நீதிமன்றம்

அங்கீகரிக்கப்பட்டது	...	ரூ.	1,00,00,000
வழங்கப்பட்டது	...	ரூ.	72,00,000
செலுத்தப்பட்டது	...	ரூ.	60,20,000
பிசைம் & இடா நிதிகள்	...	ரூ.	77,50,000
டெபாஸிட் நுகர் (31-12-55-ல்)	...	ரூ.	29.44 கோடி ரூபாய்

சமீபகாலமாக பாக்கிய அலுவலர்களும் செய்யப்படும்
என். கோபால அய்யர், செட்டி

ஆகவே மனிதரது எதுவது ஒரு கோதிகையாக இருந்தது. பங்கைக் கடித்துக் கொண்டு எதிர்க் கொள்முதல்.

இதற்கு எதிர்மேல் எதிர்ப்பாகக் குட்டிக் கண்டிப்பைத் தீவிர கோட்டையப் பார்த்தபோது எங்கு என்னுடைய வாழ்க்கையைப் பார்ப்பது போலிருந்தது. என் வாழ்க்கை இப்படித்தானே இருந்தது? நான் எப்படி கோட்டைகள் என்மையம் விழுந்து விட்டன. ஆனால் அன்றையதும் இருக்கிறது. அதைத் திருப்பிக் கட்ட முடியுமா? அதற்குப் 'பெத் சிம்' உதவி செய்வாரா என்று என்னை மீட்டேன்.

கோட்டையின் அருகில் கொத்தும் எங்கு உன்னை போகத் தாக்கியாக இருந்தது. முன்பு எப்போதோ மத்திர லுத்திப் பங்கையார் கையமையன் கோட்டையின் "கோதிகையால் பாண்டி காரைக் கொண்டு வா!" என்று ஒரு ஆயி

சத்தம் போட்டுக் கொண்டிருப்பதாகக் கூறிவது ஞாபகம் வந்தது. மட்டப் பங்கை எங்குப் பங்கை உண்டாவதைக் குறித்த நானே சொன்னதுதான்.

"ஒருவேளை இது நகர லுத்தியின் குழப்பமாக இருக்குமோ? இங்கே என் னைக் கொண்டு போட்டு விட்டால் கூட வாராஜம் உண்டு பிடிக்க முடியாதே. இத்துறையில் எதி என்ன ஆகும்? அசட்டுத் தாதிவத்திற்குத் துன்பத்தை வர வையுத்துக் கொள்வதா என்னும் நோக்கியது. பின்னர் "பக்திசிம்" என்று கையெழுத்திட்டு வேறு வாராஜம் வந்தம் எழுதினிருக்க முடியாதது என்று நினைத்தேன்.

இதற்கு கோட்டை வரையில் நான் ஒரு அடி எடுத்து வைத்ததும் எதிரே இருந்து ஒரு உருவம் வெளிப்பட்டது. அதைக் கண்டு நான் திக்ரீமை அடைந்தேன்.

உள்ளத்தின்படிபடி அடம்பெயரும் அதற்கு உருவம் மனித உருவத்தான் என்று என்மக்குப் புரிந்தது. போகிக் குழ் சத்தி ஒரு வளைத்துக்குப் பிறகு நான் வந்தது. இந்த முயல் வாக்குக்கு் கோத்த மானது?..... ஆ! இதோ தினைவுக்கு வந்து விட்டது. இது என்னை முன் நெரு காவத்தின் வாய்பாத்திய உத்தம சின் முயல்நான். பிறகு இத்துமத்தியில் விட்டிருந்த போலீஸே ஆய்வுகளில் பார்த்த அனையுடைய தத்தமத்தின் முயல் நான். ஆனால் இப்போது என்வையு மாற்றிப் போய் விட்டது?

எதிரே கண்ட மனிதனா என்னுள் ஒரு மனிதனாக என்னை முடிய விக்கி. உருவம் என்னுதான் தினைக்கொடுத்தது. தினை வெண்மையாய் தகாத்திருந்தது. உடம் குச்சியைநிரி இருந்தது. தடியும் மிதையும் வளர்ந்து அதன் உன்னை வண்டன் ஒளித்து கொண்டிருந்தன. என்மக்குப் பங்கையார் வசிலியத்தை அதற்கு தினைவில் பார்த்த போது நான் முடியாத விசைம் உண்டாகித்து. வார்த்தையானே வெளி வரவில்லை.

"என்ன தம்பி! நான் போன தின்று விட்டாயோ? என்னைத் தெரிய விக்கியா உனக்கு? என்னைக் கோதிகையாவின் ஆயி என்று தினைத்து விட்டாய் போக இருக்கிறது?" என்று கரவத்த, கட்டுர மான ஞானிகள் வெட்டி வசிலியம்.

"உன்னை என்னுள் மறக்க முடியுமா? ஆனால் இந்த தினைவில் பார்த்ததால் தினைத்துப் போய் விட்டேன்."

"நீ கோதிகை விளப்பாக இருக்கிறாய். வா, நான் கட்டு காவத்திற்கும்கோனக் கொண்டையப் எப்பிட்டு விட்டுத் தன்மீது குடி. பிறகு போகாய்" என்று என் கையைப் பிடித்து உன்னை அழைத்துக் கொண்டு வசிலியம்.

கோட்டையின் ஒரு முன்க்கில் இரு. அடுப்பு புதனத்தது. அதன் அருகில் கோனக் கொண்டைகள் கட்டு காவம் பட்டிருந்தன. என்னுடைய பங்கு. அதற்கு கோனம் மிக ருசியாக இருப்ப தாகத் தோன்றியது.

நான் அங்கே விழுந்து விடத்த ஒரு கை துணிக் நீது உட்கார்த்தேன். அவரும் உட்கார்த்தான்.

"தம்பி! உன்மீடம் என்வையு போகை ஆரம்பிப்பது என்று தெரிய விக்கி. நீ பரவம்! கோதிகைத் துன்பப் படுகிறது என்று உன்னைப் பார்த்தானே தெரிகிறது. ஆனால் தியாவது அனையுக்கு அருகில் இருக்கிறது. நான் அனையுக்கு அருகில் வரக்கூட முடியாதது. ஐயோ! குழப்பத்தையின் மனம் நனக்கு விதித்த தன்மையாவைப் பற்றிக் கோட்டையேது என்வையு பட்டிருக்கும்கு? என்மையம் இத் தம் பங்கியாக வந்தது. நான் உனக்கு தினைவாய் போன உன் மனிதையுடனும்

குழந்தைகள்-ஆம் வாழ்க்கை நடத்தி விடுதலாக இப்படியாவே விடுக்குமா? என் உண்மையில் விடுக்கப்பட்ட தன் டனாவைக் கேட்டு இப்படி நான் தனிக் கேட்கத்தகுமா? நான் செய்த பாவம்! ஐயோ! சந்திரமணி! உனக்கும் குழந்தைக்கும் நான் துரோகம் செய்து விட்டேன்" என்று கூறி விட்டுத் தனியே புகர் புகரென்று அடித்துக்கொண்டார். நான் வேலாவை எழுத்து அடைவதையே பிடித்துக் கொண்டேன். "பழகுதிர்கள். இன்னும் ஒன்றும் ஆகி விட வேண்டியே? இந்த குழந்தையின் இக்கொண்டைத் திருவிக்கத்தானே நான் குயத்தி செய்து கொண்டிருக்கிறேன். எனக்குத் துணியாக தீங்கான இடுக்கித் தீங்கு என்பதால் எனக்கு அளவில் எந்த தங்கிக்கை உற்பத்திசெய்து. அவரை

மப்படியும் எப்போத்தி விடலாம் என்று கருவியை எடுத்தேன்."

"தீவிரமாக என் குழந்தைகளைக் காப்பாற்றுவாயா? என் உண்மையை மறை தண்டிக்கிறீர்கள் பிராவா? என்னை நினைத்துப் பரீட்சி? நான் செய்த பாவம் எங்கெத்தான் பிடித்த நெஞ்சம் என் குழந்தை, ஒன்றும் தீவிர இத்தனையுமா பிடிக்கவேண்டும்? அந்தப் படுபாவி சொக்காவை என் காழ்க்கைகளைப் கொடுத்தான். என் குழந்தைகளின் வாழ்க்கைகளையும் குறித்து விட்டாரோ? சந்திரமணி! உயி சொடு இருந்தால் இப்படி து. பாவம்தான் பார்த்துக் கொண்டீர்? நான் வேலாவை அங்கே செத்துப் போய் விட்டேன். இத்தனையில் தண்டிக்கையைப் பற்றிப் பத்திரிகையில் படித்தது முதல் சந்திரமணியின் ஆயி எங்களை உத்தரவிடுது. நன்றி! எங்களைப் பார்த்து. "தீவிர என் உண்மையை தீர்க்கதீயாய் விட்டாய். உன்னுடைய என் குழந்தை சிறையில் கொண்டு வெளியேற்றிய மீதக்

கிஞ்சம். உன்னுடைய என் குழந்தை? மாண தண்டனை அடைவர் போகிறது" என்று கூறித் கொண்டே இருக்கிறது. என்னுள் அந்தப் புறப்பாதி சனிக் குடிசை விக்கியை, என்னை செய்யலாம்? என்று விப்பித்து வரவேண்டிய.

அவருடைய துயரத்தைக் கொண்டதும் எனக்கும் என் துயரம் குறிசென்று போகவி கத்தது. ஒரு தந்தையின் சொகம் எப்படி இருக்கு வெள்ளை நான் அறித்ததிலும், இத்தனையில் எத்தனையோ கருவிகளால் பித்திருத்தால் வரவேண்டிய. ஆயினும் அவருக்குத் தன் அருமைப் புதல்வியின் மீது என்ன வாஞ்சை? விட்டத்திட்டப் பைத்தியம் பிடித்த தீவிரம் அடைத்து விட்டாரோ! பாவம்!

நானும் துயரம் தாங்காமல் கொண்டு விட்டேன். இத்தனையில் நான் இத்து தீவிரம் என்னுள் சந்திரமணி திருவிக்க குடியா விட்டால் என்னவாகும்? அந்த தீவிரத்துக்கே என் அங்கம் கொள்ளும் பத்திர.

எங்களைப் பார்த்த வரவேண்டிய உடனே தன் புறப்பாதி தீறுத்திரு. அவருடைய கொள்கை தீறுது.

"நன்றி! உங்களை நான் இப்போது சொன்னது என் படி புதல்வியின் பற்றி ஆராய்ந்ததாலேயே, அந்த நான் படுபாவி வேதனையைப் படுத்தி கொண்டேன் அங்க. உங்களை இப்படி மனம் சொக செய்துவிட்டேன் என்னை கருத்தாக இருக்கிறது."

"தீவிரம் என் மனத்தை சொக செய்தீர்கள்? என்னுடைய சிறை சொக சொக அங்கு முதல் என் மனம் சொகது கொண்டுதான் இருக்கிறது. இத்தனைய முதலில் சிறைப்படுத்தியது முதல் சொகம் என்மனையைப் சொக குழந்தை கொண்டுக்கிறது. உண்மையில் உங்களைப் பார்த்து முதல் எனக்கு ஆதரம் என்மனையில் இருக்கிறது உன்னை. உங்களுடைய துயரத்தில் என் துயரம் அதுவாறாதான் என்று தெரிந்தேன் கொண்டுக்கொண்டேன்."

"அப்படி சொகவாற சிறையில், நன்றி! என் வாழ்க்கை இப்போது சொகம் நான் இக்க. ஆனால் உனக்கு இப்போதுதான் சொகம் இருக்கிறது. நான் ஆரம்பத்தில் சந்திரமணியை மனத்து கொண்ட போது நடத்தாத வேளையில் நினைத்துக் கொண்டேன், குழந்தைகளாகிய தீவிர இன்னும் கொண்டு சொகது கொண்டு தானாவது இதுகே வெண்டுமென்று ஆகாவை இருக்கிறது. அந்த முதல் இத்தனையே சொகது சொகது உடல் பாவம்க்கும். அந்த இப்ப நினைவு கொண்டு கொண்டு வரவேண்டிய விதம்.

நான் என் வேலையைச் சொல்லி
நேன். அதைப் பற்றி மூலக் கேள்வி
யென்றது தான்" என்று.

"நீங்கள் வேலையை வேலையாக மட்டும்
சொல்லும் போதாது. உங்களுக்குத்
தெரிந்தவையாக இந்தக் குழுவைத்
தொகுத்து நீங்கள் எந்தெந்திருந்து
நடத்த என்ன விதமாகவென்பது எனக்
குச் சொல்ல வேண்டும். அப்படிச்
சொல்லும் அறிவித்து இத்தகைய தீர்
புரை என்று திருப்தி எனக்கு ஏதே
னும் விஷயம் விடைகொள்" என்றேன்.

உரிமையாக நம் தொண்டையாக
என்பது சொல்லார். "இதை நான்
உள்ளிடம் சொல்ல வேண்டுமென்று
நினைத்தேன். நீயே கேட்டுக் கொள். எப்படி
ஆய்வித்துச் சொல்லுவது என்றுதான்
எனக்குப் புரியவில்லை" என்று கூறி
விட்டுச் சென்றதன்மீது படுவேன். சற்று
பொருத்தம். பிறகு நம்முடைய கதை
வைச் சொல் அப்போதுதான்:

இந்தத் தோண்டியின் குழுவிற்கு
மத்திய உரிமையாக நம்முடைய துறை
வை வரவர்த்தாகக் கூட ஆய்வித்தார்.
நான் கேட்கும்போதே பரமபுருஷனாக
என்மீது விட்டு விட்டேன். அவ்
ருடைய வரவர்த்தாகவெனவே அந்த
அறிவைக் கதைகள் எழுதினேன்.

"நீங்கள் இந்த வகுக்கு எத்தனாவது
இந்த பிறக்கவில்லை. மத்தியத்தின்
என்ற புன்மையிருந்திடு உங்களுக்குப்
புன்மையாக அறிவித்தார் விட்டால் நான்
இன்னும் எத்தனாவது உங்களுக்கு
அடைந்திருப்பேன். அவர் அங்குள்ள
தான் உங்களுக்கு விசயம் வந்தது
தந்தைப் பரிசுவரன் நான் என்ன செய்
நேன்! ஒன்றும் செய்யவில்லை. அவ்
ருக்குப் பரிசுவரன் என்னுடைய மனைவி
யையும், குழந்தையையும் விட்டு விட்டு
ஒருப் போனேன்....."

"அது என்ன அப்படிச் சொல்
கிறீர்கள்! இந்த அவருக்குப் பரி
சுவரனே இல்லை. அது எனக்கு நன்றி
கத் தெரியும். அவருக்குக் கிடைக்காத
செய்ததை நீங்கள் அறிந்தீர்கள்" என்
தேன் நான்.

"அது உண்மையான நம்பி. அந்தப்
பெரியவருடைய பெருந்தன்மை அங்
கன்று என்னியது. சாதாரண மனிதர்
எனவே இருந்தால் என் மனைவியைச்
செய்யச் செய்து நினைத்திருப்பாராம்.
ஆனால் அவர் இருவரையும், நம்முடைய
பெண் குழம், பெத்தவரை நினைத்தார்.
அவர் அங்குள்ள நம்மவரை இருந்த
நாற்கான் நான் ஒருப் போனேன்.
இவ்வாறு விட்டால் இருவரையும் தீர்க்
கெய்யம் விட்டுப் போயிருப்போடு?

விட:- சொல்லிவிட்டு மறைந்து. அந்த
கேள்வியை இதை. எத்தனாகும் சொல்
கிறேன் நீ கிறுத்தாய் இதை. நான் கிறுத்தாய்?

பார்! இதை நான் கிறுத்தாய்க் கூடச்
செய்யவில்லை தீமைவராக ஒரு
கிறுத்தாய்...அது கிடைக்கும். என் கதை
வைச் சொல்லித்தான் சொல்.

இங்கு எத்தனாகும் நான் நான்
ஆதர்ப்பவராக இருத்தேன். இந்த
பிறத்த பிறகு குழுவை அறிவார்
கிறுத்தாய். அந்த குழுவைச் சொல்ல
விட்டும் எனக்குக் கிடைத்தவையிருந்த
நான் நான் சத்தோஷமெனவே இருத்
திருப்போம்.

நம்மவர்களுடைய தந்தை என்
விடம் நம்பிக்கை கொண்டார். நம்
விடம் விசயம் பரிசுவரனாகவென்பது
பற்றி பெருமையாக கூறினார். ஒருநாள்
நம்மவரையே சொல்லித் தருவதாகத்
தங்குத் தோண்டுவதாகவும், இரவில்
நம் அமைதிக்கு வெளியே வரவே நட
மாடுவதாகத் தங்குத் தோண்டுவதாக
வும் கூறினார். இப் பரிசுவரன் பரிசுவரனாக
அவர் பரிசுவரன் தங்குத்திரை
என்பதையும் நான் அறிந்திருத்தேன்.

உரிமையாக! என் குடும்பத்தினையே
ஒரு சம்பந்தம் இருக்கிறது. எழு நிற
குழந்தைகள் எங்கள் குடும்பத்தின் குழி
தான் இருந்தார்கள் யாரும் இயல்
பரம இரத்தப் போனார்கள். ஒருநாள்
எனக்குச் சாதாரண தெரிந்து விட்டால்
என் மனைவிக் கைத்தந்தை கொள்ளு
கார். அவளையும் ஏதும் செய்துவிட்டால்
பரிசுவரன் கொள்ளுங்கள் என்று குழி
தர் ஒரு நாள் கூறினார்.

இப்படி இருக்கையில் நான் ஒருநாள்
அவர் சொல் செயல்பட்டு இந்தத்

யோலார். நான் அந்தக் கோவை சென்ற நாயப் பழி உமத்தப் பார்த்தேன்.

தெய்வானையோட அநிலிக்குத் தப்பி நான் திரும்பி வந்தேன்.

பிறகு ஒரு நாளை நானும் சத்திரமணி வும்கிளையோடிக் கோக்கையானைச் சேர்ந்த பொருது அனலிடம் இருந்த காரைத்த நாய் என் சித்தையையத் தாண்டுவது. அதை எங்கே பார்த்திருக்கிறேனென்று என் மங்கையையப் போட்டு உடைத்துக் கொண்டேன். உடைசிலிற் என் தம்பனான புதுப்பல திபுனார் கோலிற் புதுப்பல ஆகப்பத்திப் பார்த்திருக்கிறேனென்பதும், அதைப் பற்றி அவன் உதய விஷயமும் ரூப உத்தங்கு வந்தன.

அந்த காரைத்த நாய் கோக்கையாப் பண்டியலிற் ஒன்றுவிட்ட சோதா ருடையது. அவருக்கு திறையச் சோத் துக்கன் இருந்தான். ஆனால் அவருக்குச் சத்திரி இல்லை. புதுப்பல திபுனார் கோலிற் விட்டுக்குப் பக்கத்து வீட்டில் அவர் இருந்தார். கோலுக்குப் படம் பிடிப்பதில் உள்ள ஆசையால் எதைக் கண்டாலும் படம் பிடித்து கையப்பார். ஒருநாள் கோக்கையாலின் சோதா ருத்திராமலிங்க பண்டியல் தாயுடன் நடந்து சென்றபோது பிங் பக்கத்தி லிருந்து படம் எடுத்தார் கோல். அவர் அதியாமம் இன்னும் இரண்டு மூன்று படங்களும் எடுத்தார்.

இந்தப் படங்களை எடுத்த இரண்டு நாட்களுக் கோக்கையம் கோக்கையா பக்கத்து வீட்டுக்கு வந்து சேர்ந்தார். தோட்டத்திற் திற்கும்போது இந்தக் கோக்கையானை அடிக்கடி பார்த்திருக் கிறார் கோல். வேலிக்காரர்கள் மூலம்

மூத்து ராமலிங்க பண்டியலுக்கு இவர் தம்பி மூதா ஆனேயென்றும் என்பதைத் தெரிந்து கொண்டார்.

கோக்கையா கோலுடன் சிறையில் சென்று கொண்டார். அவருடைய படங் களை விவந்து பாராட்டினார். தம்பைக் கூடப் போட்டோ எடுக்கச் சென்றார். அதற்கு திறையப் பண்டி கோலுத்தார். கோக்கையாவுக்கு வேட்டையிற் பிஸப் பிரியம். அவர் வீட்டுத் தோட்டத்தில் இருக்கும் மரங்களிற் துள்ளி ஓடும் அனிலிக்கையோ, சத்திரிமும் சாக்கை கையோ கூடச் சிற மையம் தம் வேட்டைத் துப்பாக்கியினால் பறித்திக் கிடை வீட்டுப் பார்ப்பதற்கு.

ஒருநாள் கோக்கையாப் பண்டியல் ஒரு மாதத்திற் உட்கார்த்திருத்த எதோ ஒரு பதையையக் குறி பார்த்துக்கொண் டிருத்தபோது தந்தையானைக் கையில் காரிராவுடன் அங்கே சென்ற கோல் எட்டென்று அதைப் படம் பிடித்தார். இதைக் கோக்கையா கணிக்கவிடவில்லை.

ஒருநாளிரவு கோல் தம் வீட்டு மரையி லிருந்து பார்த்தபோது பக்கத்து வீட்டு மரையிற் கங்கையு ஐக்கலிற் திழைக் கணலித்தார். உள் பக்கத்திற் ஒரு மயங்க லான வெளிரம் இருத்திருக்க வேண் டும். கங்கையு துள்ளக் குடி வீருத்தது. அதன்மீது விழுந்த திழைப் பார்த்த போது கையில் ஒரு துப்பாக்கியுடன் யாரோ ஒருவர் கொல்காலைத் தோன்றி யது கோலுக்கு. சீர்து தோத்துக் கொட் டலம் விளக்கு அகிதத்து விட்டது. கொலுதோம் அங்கு திணிக்குத்தும் கோலுக்கு ஒன்றும் தெரியவில்லை. கோலின் மகத்திற் இதைத் தெரியாத ஒரு மயம் உண்டாயிற்று. (தொடரும்)

அக்கொடிய
இருமலை
நிறுத்த

பெப்ஸ்

உபயோகியுங்கள்

இருமலை, ஜலதோஷம், தொண்டைப் புண், பிராயங்கடும், இரத்தவெள்ளை, மற்றும் இதர தொண்டை, மார்பு உபாதைகள், திருத்தப்படும், உலர்ப்பைகளையும் அபவந்திதருகின்றன. இவற்றிற்கு பெப்ஸ் உட்கொண்டு உடனே தீவிரமும் பெறுங்கள். பெப்ஸ்கினை குணமளிக்கும் மருந்து என்று உங்கள் இருமலை தீருக. எந்தவகை ஆற்றலும் இல்லை. மேலும் இவ்வகை எரிச்சலுக்கு நிவரணமளிப்பதுடன், நீங்கிவருக்கும் கிருமிகளை தாள் செய்கின்றன. குழந்தைகளும் உபயோகிக்கலாம். நீங்குவிடுவதற்கும் மருந்துகள் இதில் இல்லை.

PEPS

பெப்ஸ் தொண்டை, மார்பு உபாதைகளுக்கு உபயோகம் செய்யலாம்.

FPY-39-TAM

சோல் ஏஜன்டுகள் :

தாதா அண்டு கம்பெனி

88, காளியப்ப தாயக் தெரு, சென்னை-3

புதுமைவெறுக!

கீதம்வெறுகாநல்லாய் கிருங்கன்

காஸ்முதும!

சார்மின் டாஸ்கம் பவுடரை உபயோகித்து, அதன் சிறந்தவழமையான அனுபவியுங்கள். குளித்த பின் சார்மின் டாஸ்கம் பவுடரை மேலெங்கும் தூவுக. அது புதுமை புது குணமையும் தருகிறது. அரிப்பு வராமல் அதன் பட்டுப்பாடும் பாதுகாக்கிறது. சார்மின் டாஸ்கம் பவுடர் சிக்கலான அந்நவாசியப் பொருள். இன்பம், அழகின் இரகசியம் அது.

சார்மின்

டாஸ்கம் பவுடர்

மிகவும்

சிறந்த கின்ப மனமுள்ளது

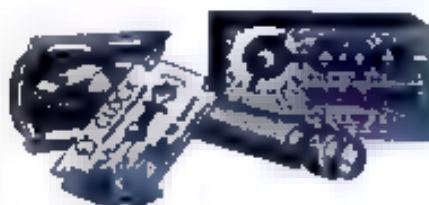
சார்மின் டாஸ்கம் பவுடரை உபயோகிக்கும் கிருங்கன் உங்கள் அழகை எல்லாவித அழகங்களிலும் சிறந்த இரகசியம் வதன செய்யும்.

சார்மின்

இந்த முக க்ஷவரப் பரிக்ஷையை நீங்கலே செய்து பாருங்கள்

சிறந்த ரிஸேட் எது என்பதை கவனமாக நினைவிக்க, எந்த ரிஸேட் வெகுநாள் உபயோகபடும் இருக்கிறது எனக் கவனிப்புகள். ஸேவன் ஒ'க்லாக் ரிஸேடுகள் மழமழப்பானது. நம்மோரு ரிஸேடும் அதிசப்படியான உப க்ஷவரங்களை அளிக்கின்றன என்று உங்களுக்குத் தெரியவரும். இதனால் உங்கள் பணம் சிற்சொகிறது. வேறெந்த ரிஸேடுகளில்கூடும் ஸேவன் ஒ'க்லாக் ரிஸேடுகள் தான் நீங்கள் செலவுக்கும் பணத்திற்கு அதிகப்படியான பெறுமானம் அளிக்கிறது. இன்றே அவைகளை வாங்கி பரிசீலிப்புகள்.

7o'clock BLADES

ஸேவன் ஒ'க்லாக் ரிஸேடுகள்

நாச மாறும் என்று அப்போது வந்த வாரிசு
உடன்கொண்டிருந்தான்.

அந்த வாரிசு வந்தான் ரவி இந்த
கொடுமையால் பற்றி வந்த கைதாக்க
கொண்டவன்.

"இந்த அழகை வந்து ஏமாருதே.
அக்கா! எத்தனைவரோ சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறார்கள்
என்பது விடக்கொடுத்த இந்த உடல் இதை
இதற்குமே 'கொடுக்க உடல்' என்று சொல்லு
கிறார், தெரியுமா?" என்று சொன்னான்.

சாதாரணமாகவே வரவாசியான அழகை
இந்த மூலக்க உடலில் பார்த்து விட்டால் உற்
சவம் போக்கும். புதிது புதிதாக உடலில்
உள் நோக்கும். அங்குள்ள அழகை விடும்
விதமாக வந்திருப்பான்.

அவன் வந்திருப்பதற்கு எத்தனைவரோ அந்த
அழகை விடக்கொடுத்திருக்கிறார் புது அழகைத்
தொற்றுவித்துக் கொண்டிருக்கிறார். இந்த
விடையில் அவன் தன்னை விடக்கொடுத்த
மாமல் வந்த அழகை வரும். மறு விடையில்
பிரேமாவாசியான அழகைப் பார்த்து உடல்
எடுப்பது போல மிகவும் அந்த விடையில்
அவற்றைப் பார்த்துப் பார்த்துத் தெரிவித்தது.
விட வந்தான் அப்படியே துடித்துக் கொள்
புடுத்து தங்க வந்த தாக்கமால் 'ஒ'கொடுத்த
இதற்கு கொண்டு வந்திருந்த விடத்தில்
விடத் துறை மயமாக கொடுத்தான் வந்த பரவி
விட்டு அவன் வந்திருந்த போதும்.

உடலில் குவிக்கப்பட்டிருந்த ரவி இந்தவாறு
அழகையுடன் குவிக்கப்பட்டிருந்த அழகை

பார், அவன்
அழகைப் புதுவாசல்.
இந்த வந்திருந்தான்
கொடுத்த 'பார்'
'பார்' என்று
அழகைக் கொண்டுவந்து
தந்தவான்.

"மேல் பார்த்தால்
உன் விடையில் வந்த
வந்த வந்த வந்த
கொடுத்தேன்"
என்று ஒரு அழகை
விடம் கொடுத்த
வான், அந்தவான்
குவிக்க அழகை
விடத்தில் இருப்பது
அவன் விடத்தில்
பார்த்தான்.

"என்டா, வந்த
வந்திருந்தேன்
பெருந்தான்! இன்
வந்த வந்த தாக்க
இருப்பது"
என்று
கொடுத்த விடம்
பார், அவன் கொ
வும் அட்டாவாசல்
வந்த பார்த்தான்
உன் அவர்களைத்
உன் என்று தாக்க
தான் உடல்
மிகவும். அழகை
வந்த விடத்தில்
பார்த்தான் கொள்

அழகைப் பார்த்து அழகையுடன் கொள்ளும் உற்
சவமும் இவ்வாறு தாக்கப்பட்டவரையும்
கொண்டிருக்கிறார்கள்.

குவிக்கப்பட்டிருந்த மேல்புறம் புறம்,
வந்த வந்த வந்த தாக்கத்தில் ஒரு அழகை
மணம் கொடுத்தான். அது வந்திருந்த கொண்ட
புதிது இடம் அந்த வந்த மணம்மேல்புறம்
வந்தவர்களுக்கு மேல் புதிதுபுதிது தெரிந்த
மாதிரியைப் பார்த்துப் பார்த்து அழகை
அழகைத். "குவிக்கப்பட்டான்" என்று
அவற்றை அப்போது அழகையான்.

"குவிக்கப்பட்டிருந்தவன் உடலில்
கொண்டிருந்தான் அந்த கொடுமையான அழகை
அழகை உடலாகத் திரவம் கொடுத்தான்
கொண்டிருந்தான். அது அப்படியான கொண்
தான். அழகை இந்த அப்படியான அந்த
கொண்டிருந்திருந்தேன்! அந்தவான் மணத்தில்
புதிது புதிது இந்த மாதிரியை என்ன
கொண்டிருந்தான் என்று இவ் குவிக்கப்பட்ட
வந்த உடலில் இருக்கின்றான், பார்! இது
கொண்டிருந்தான், கொண்டு இவற்றை அழகை உட
வந்த கொண்டிருந்தான், என்ன அப்படியும்!"
என்று கொண்டு கொண்டு விடப்பட்டான்.

இந்த விஷய எங்களைத் துக்கிவாசிப் போட்-
டது. எப்போதும் ஒரே உத்தரவும்தான் வந்தி-
யது. இருந்த ரவி போய் விட்டான். அவன்
விஷய, என்னும் உயிர்க்குறியைப் போல எங்களை
அது அணுபாட வந்ததற்குக் கோண்டிருக்கி-
றது. குமாஸிப் பட்டி நம் தலையிலும் பிர-
யக் கித்தம் செல்வந்தராகத் தம் கவையோடு
உயிர்க்குறியுக்கு வருவது வைத்தக் கோன்-
டாக. ஆனால் என்ன...!

எங்களை அது அணுபாட எரிக்கும் இந்த
கெடுப்பும் என்ன வைத்தக் கோண்டதுதான்.

இவ்விதம் எங்கடும் வயதில் அநித வித்தி-
யாடும் இவ்வகை. என் அங்காவிட மூன்று வயது
பெரியவன். அங்காவதான். ஆனால் அநியாயப்
படுவத்தினாலே தாயைப் பறிக்கொடுத்த விட்-
டோம். ஆனால் சிறு வயது முதல் என்ன
அவனுக்குத் தரவாக இருந்ததுமேதான். நம்
குதிரைகள் அவன் எங்கிடமிருந்து கோண்ட
வான். பிரதாபங்களை எங்கிடமிருந்து அரைப்
பாடல். அப்பா எங்கிடமிருந்து விவரமே வைத்-
திருந்தான். இருந்தாலும் ரவி அங்கிடம் அநித
மரபுப் போல மாட்டான்.

அப்பாவுக்குக் கண்ணியமும் மேல் ஒரு
தனிக் கண்ணி. கருவிக் கொண்டும் கோண்ட விடு
ஒருவருக்கு அங்கொருவர் போவான். எப்போது
எங்கடும் அவருடன் போவோம். என்னவோ,

குமாஸி உடன் எங்கடும் தரப்போல்
எங்கடும் பழகி விட்டது.

ரவனுக்கு எப்போதும் மூரட்டுத்தனமாகக்
காசிவான் செல்வனின் உத்தரவு உண்டு.
வயது ஆறு ஆறு அவனுடைய மூரட்டுத்
துணிக் கண்ணி அநிதவாதித்தே தனிக் கோஞ்சம்
உடன் குதிரைகளில்.

என்னவோ குமாஸிக்கு விவரவாதித் தினமும்
கித்திச் சென்று தனம் புரித்ததற்குக் கோண்ட
பழம் பாதை மூன்று உண்டு. அந்தப் பாதை
வரை கித்திப் போவது மேல் அபாபவர
காசிவன். ஆனால் ரவிக்குத் தனமும் ஒருவர்
வயது அதுவரை கித்திப் போவதில் மேல்
மேல் அதுவோ. அப்பா போவதில் மாட்டான்
என்று அவனுக்குத் தெரியும். என்னவோ, ஒரு
கை காசிவன் அவர் கோண்டிருப்பது
போலிருந்த வயதில் பார்த்து, என் என்
வாரவோ கோண்டியும் கோண்டி, உயிர்க்கு
வித்தி விட்டான். ஆல் உயர்த்துக்கு என்ன

கோண்டித்த அநிதவோடு போவதில்
கோண்டி அவன் கித்திப் போவதில் பார்த்து
என் மரபுப் பட்டிப் போட்டான். என்ன அநிதவோ.
ஆனால் அவன் கித்திப்போல மூன்று
அந்தப் பாதையை எட்டியும் வித்தி, பன்
முதல் அந்தக் கித்திப்பின் கண்ணிக்
விவரவோ அந்தமேல் ஏறி கித்தியோடு
மரபுப் பாதைப்போல
எங்கெவோ போட்டு

விட்டது. பெருமையாக
உதவியும் புரித்தது. மீண்டும்
அவன் அங்கிருந்து வந்திரு

வந்திருக்கும் வரை என் மரபுப் பாதை
தது. வரை மூலமாக இருந்த பாதை
எனின் ஆனவன்போல 'மூன்றுக் கோண்-
டிருந்த எங்கடும் அவன் உடம்பு எங்கடும்
பிழங்கு விட்டிருந்தான். காசிவன் கோண்-
டும் கோஞ்சம் பாய்வானே அபாபியுரு
தான். இருந்தாலும் வாரவிக் ஏறி, மேல்
மூலக் கித்தி மூலக் காசிவியோடு
அவன் மூலத்தில்க் தனம்க
மரபுப் பாதைப் பார்த்து
வரை விவரவோ மூலவது.

அழகம்... நினைவில்லை... எந்தெனவும்தான்
குழந்தை! அவ்வாறு நெற்றுவதில் அவன்
நான் நினைத்து இருந்தான் — இவ்வீடு
அவனுக்கு தூக்கமெய்தியது — பணியில்
உயர்வு இல்லை.

கனம், சிவா எந்தெனவும்தான். இவ் ஆரோக்கிய
மருந்திற்குள் சிவ குழந்தைகளில் தான்மட்டு
காணிய நன் சிவநினைவில் சுவாசமாய்
கொட்டினான். அவ்வாறு பாவமில் குழை குழை
'காசம்'மற்றவன் நான் சிவநினைவு
தான்.

குழந்தைகளில் எவ்வாறு பதனாக உருதியால் கனம்
'காசம்'யில், எத்தன் கனம் பெற இருந்து எத்தன் கனம்
பட்ட, எத்தன்மையுடன் பதனாக ஆகிய
'காசம்'மற்றவன் நான் குழந்தைகளில்
கொடுக்க ஆகியிருந்தான்.

இப்போது அவ்வாறு பதனாக! அவருக்கு
குழை ஆகியது! அவருக்கு எந்தெனவு
தான் காணிய அவன் நான் ஆரோக்கியம்
தான் ஆகிய நான் கனம்மற்றவன்
'காசம்'யில் நான்.

Glaxo

'காசம்'மற்றவன் - குழந்தைகளில் சிவ எத்தன்மையுடன் பதனாக

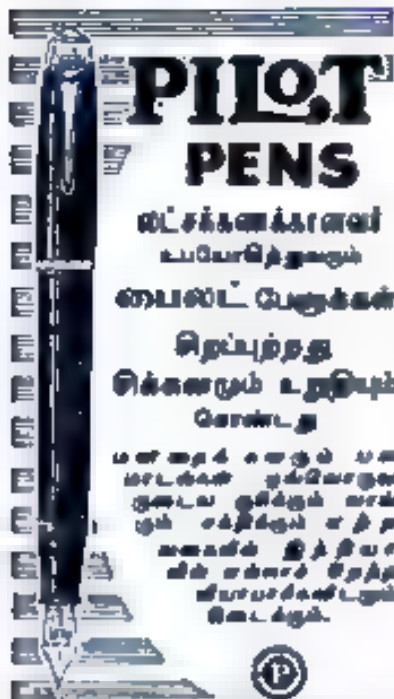

PILOT PENS

ஸ்டீக்ஸ்க்கானவர்
உபயோகித்தாலும்
பைலட் பென்க்கள்
சிறப்பற்றது
செக்ஸனும் உறுதியும்
கொண்டது

மனததை எவரும் மன
மாடக்கள் மனமொரு
குடைய மனக்கும் வரம்
கும் உத்திக்கும் உத்த
மனததை இந்தியா
மிக வகைகள் உத்த
மனமொருமனதும்
கொண்டது.

WRITE WITH
PILOT INK
FOR PEN CARE

1 அவுன்சு
2 அவுன்சு
1/4 அவுன்சு
மெட்ரிக்
கொண்டது.

THE PILOT PEN CO. (INDIA) LTD.

"உதாரணம் கொண்டு"

அமெரிக்காவை விட்டு, மதுரை - 1

பேசர்: 2225

குடைய இயைத்திடு ஒரு ஓரத்தில் வேதனை
கொண்டதான் செய்தது.

இப்போது அவைப் பென் பார்ட்டு வரி
திருத்தியானது மூத்தவரும் அவை மன
செயலில் உபயோகம் தோன்றிச் செல்
கும் மதுரை இவ்வாறு மூத்தவரும் ஒப்பிட
பென் பார்ட்டாக. இவ்வாறு அழகாகத்தான்
இருந்தான். சென்னைப் பேரவை, அவைகொண்ட
இவ்வாறு இவ்வாறு வகை தோன்றி. ஆதலும்
அந்த மூத்தியை ஒன் விவரமாக அவர்
கிடைத்த அந்தக் கார்ட்டு இவ்வாறு மூத்தியை
என்பது இருக்கிறது!

"எனவே இப்போதே பார்த்த ஒரு
இவ்வாறு பற்றி வகை இப்படி கிடைத்
துக் கொண்டிருக்கிறோம்!" ஆதலும் அவர்
தானாகக் கூறிக்கொண்ட போதிலும் அந்த
கிடைவை மூத்தியை மூத்தியைப்போ!

மனதிலேயே ஏதோ கிடைக்கக் கூடிக்
கொண்டிருக்கிறதும் அவர் கொள்கையில் அவர்
இப்படித்தான் கொள்கை கொண்டான்.

"இந்த இடமாவது எந்தத் தடக்கை
மிகவாகக் கிடைக்கக் கூடும்படி அருள்
புகி, அப்பா!"

குறும்.....

கொள்கையில் இருந்த விடு திரும்பியவன், அந்த
கூட்டு கொண்டிருந்த அமைதியைப் பார்த்த
போது, 'இந்தப் பிரதேசத்தையும் விஜயம்
கொண்டோ!' என்ற கைவகைதான் அவருக்கு
உண்டாகியது.

கிடைக்கத்தக்க மூத்தியை வந்திருந்த.
ஒருமூத்தியைப் பெரியவரான அவருடைய
பெரியவர் பிரதேசமாக இருந்த கொண்
டுகிறார்.

"இது ஆதலும் வந்தது விஜயம்மா!
எனக்கு நீர் கிடைக்கத்தான் செய்யுமாம்.
என்ன காரணத்தினால் மூத்தவருக்குக் கை
வகைமாராம்க்கும் போது இவ்வாறு
ஒப்பென் பார்ட்டுமாம்! அதனால் பென்ட்
பென் மூத்தவன் ஒருவர் கிடைக்காமல்
இருக்கிறது என்ற கிடைத்தவராவது உன்
கைம் கொண்டுள்ளார்! குடும்பத்தில் என்ன
தொரு! அவை மூத்தவருக்கு ஏதும்
நீராக கிடைக்கியது! இவ்வாறுமே கிடைக்க
வகை அவரையெட்டு கைதவராவது செய்து
கைக்காரதே' என்ற பென் கிடைத்ததுக்
கொண்டு வருகிறோம்."

பெரியவரின் பென்சுக்கு எதிர்ப் பென்சுப்
பென் அந்தே யாருக்குமே உத்தியில்லை.
'இந்தென்ன கிடைக்க!' என்ற கிடைத்தான்
கிடைக்க. "கொண்டென் திரைக்கு வருகிறபோது
தாது உண்டாகத்தொடர், எவ்வாறுமே கிடைக்க
கூடுதும் திரை, 'இந்த ஒரு இடமாவது
அமைக்கிறதே' என்ற கிடைக்கப்பெட்டுக்
கொண்டிருக்கிறதே. அதற்கும் தடக்கை
செய்யத் தன் அன்று வந்தே செல்கிறார்!"
என்று வேதனைப் பட்டவர் அவர் அப்பா.

பெரியவர் எதற்கும் மிகுந்த கொடுக்காத
வகை. அவர் கிடைத்தது கிடைத்ததுதான். அவர்
பென்சுக்கு எதிராகப் பெரிய பிரை அவருடைய
உதரிகை கிடைக்காத கைப்பட்டு இதைக்கொண்
டிட்டியை கைக்கொடுக்கும் தெரியுமாதான்

அவருடைய முயற்சிகளுக்குத் தடையாக வாகுமே சிந்தையிலே.

பின்னை விட்டதா? வேலிச் சகித்து, மூத்த கப்பலின் பற்றிய விவரங்கள் பெய்வாய்தென் னத் தெளிவத் தெரிந்து கொண்டுவர அவன் பெரிமப்பா புறப்பட்டுப் போய் விட்டான்.

விமலாவின் அப்பாவுக்கு எதையோ பறி கொடுத்தாற்போல் இருந்தது. விட்டபேயே ஒரு சொக்க விளக்கு புழுத்து கொண்டது. 'தன் ஒருத்தியின் வாழ்க்கைப் பிரச்சனை குடும் பத்துக்கு எவ்வளவு பேரிட வலியுறுத்தப் போய் விட்டது' என்பதை நினைத்து அவன் மிகவும் வேதனைப் பட்டான்.

பெரிமப்பா புறப்பட்டுப் போவும் ஒரு வரம் ஆகிவிட்டது. எந்த விவரமும் தெரியவில்லை.

இந்த இடமும் கைவிட்டுப் போனதென் றும்... அப்பறம் அப்பா தான் என்ன செய்வான்? பணக் கெடுவதால் எவ்வளவு? விமலாவின் மனத்தை அரித்துக் கொண்டிருந்த மதுரை இளைஞனின் பற்றிய சபலமெல்லாம் பொடித்து போய் விட்டது. இப்பொழுது அவன் பிராந்த தனை வெல்லாம், 'இந்த இடமாவது முடிய வேண்டுமே!' என்பதுதான். காட்கள் ஓடு கின்ற வேகத்தில் அப்பாவின் கொடித்து போன மனத்தை நினைத்துப் பார்க்கும்போது அவனுக்குத் தானே தனக்குப் பரமமாக இருப் பது போலத் தோன்றியது.

எப்போதும் போல மாடி வரத்தாறில் உட் காத்து கொண்டு நிகுத் திசையிலவது பறக் கும் என்ன அலகனில் அவன் மீறத்து கொண் டிருந்த போது விட்டு வரவில்லை காள் வந்து சிந்தும் சப்தம் கேட்டது.

சிந்தனையில் உதறி விட்டு வாயிற்புறம் கோக்கினான் விமலா. காலிலிருந்து பெரிமப்பா தான் இறங்கிக் கொண்டிருந்தான். அவன் கொஞ்ச 'நிக் நிக்' என்று அடித்துக் கொண்டது. 'கலை செய்திவாகக் கோண்டு வரவேண் டுமே, பகவானே!' என்று நிரம்பத் திரும்ப அவன் மனம் வேண்டிக் கொண்டது.

பெரிமப்பாவின் மூகம் மலர்ச்சிபெட்டன் விளங்குவதை அவன் கவனித்தான். அவருக்குப் பின்னால் காலிலிருந்து இன்னும் யாரோ இறங்கி வந்தார்கள்.

'யார் அது?' என்று அவன் நினைக்கும்போது, தற்செயலாகத் தனியை விழித்தியது அந்த இளைஞனின் மூகம்!

அவன் மெல்லிய புள்ளைகை பூத்தவாரே தலை வயக் குனித்து கொண்டு விட்டது. துழைத் தான், அவனுக்கு உடம்பெல்லாம் எரெது புல் வசித்தது. கொல்ல இயலாத மயிற்செயில் அவன் உடம்பு எடுக்கிற்று.

'பெரிமப்பா இவரை எங்கிருந்து தேடி அழைத்து வந்தான்?' இத்தக் கேள்வி அவன் மனத்தில் எழும்போது "விமலா!" என்று அழைப்பு வந்து விட்டது.

உட்கொடுப்ப போல் 'புரஸ்' மாற்றிக் கொள்ளும்போது, பக்கத்து அறைசில் அப்பா விடம் பெரிமப்பா பேசிக் கொண்டிருந்தது அவன் காதுகளில் தெளிவாக விழுந்தது.

ஆஸ்திரேலிய-ஜவகோஷம்

பிராங்கைட்டிஸ் எசய்ஜி ஸ்காட்லாந்தின் ப்ரெக்ஸ்ட்ரான் தருகிறது ஆத்திரேலிய, பிராங்கைட்டிஸ், ஜவகோஷத் தான் மூலத்திரைம், இரும்பு, துயம், மூச்சுண்டிப்பு உபகரணங்கள் அவசியப் படும் பன்னிரண்டாவது வரையில் இம் போது மெண்டாகோ (Mendaco) அருளி அப்பது கிளாஸ்க் அகடெமிசுட். இந்த கிளா, கிளாஸ்க், அமெரிக்கப் பருத்து இரத்தத்தில் கழிவே கவரப் பவன், கவரக் குறையுடன், மூக்குக்குத் தோது அக்கு கெட்டியாக அடர்ந்த தன்னை கவலை இவர்க்குக் கவரத்தே தது. பின்னர் கிளாஸ் இரும்பு துயம்கிளா கவரக் கவரத்தே குறையுண்டோன் துயம் கவரம், கெமின்சுட்டம் மெண்டாகோ (Mendaco) கவருக, திருப்பி இம்மேல் பணம் கவரம்.

மழுங்க ஷேவ்
பண்ணக் கூடியது!

உயர்ந்த ரகமானது
விசை குறைந்தது

ஸெனித்

ஸ்டாண்டர்ட்

பி. இ. எ. சி. கி.

[illegible]

"*Myself and my own work*"

“நது கையாத்ததுதான் நான் பிட்டுப் போனேன். சோம்பல் சின்ன மானுஷனாய் போட்டேன். மானு தப்பித்துக் கொண்டு டிரைவிங்க் டிபுத்துக் கொண்டு விட்டேன்.”

யாக்கி எடுத்துப் பொருத்தப் பார்த்துக் கொண்டுதான் அந்தேன், ஐந்தாவது பெயரைப் பொருத்தியுள்ளீர் என்று சொன்னித் கூட்டிக் கொண்டு வந்திருந்தேன். அதனால் அப்பொழுது எப்போதும் வந்திருந்தேன்."

செய்யுள் மட்டும் கண்டதே அதுபோல
பலகை அல்லாத பார்த்திபு மதுரையிலே
வந்ததை உண்டு பண்ணுக.

"தெய்வோ! இந்த மனதைத் தீர்த்துவிடுவாய். அந்த மனத்தில் பதிந்திருக்கிற எல்லா கிளர்ச்சிகளையும் வென்றிட்டு விடும் வாயைத் தருவாய்."

அவ்வாறு கூறியதும் செய்துவிட்டு எழுந்த போது அவர் அவரை பெரிய பரமசுப்பிரமணிய புகழ் செய்து, இவ்வாறு—
அவ்வாறு செய்துபோய் புகழ்க்கை செய்தார்.

"சென்னை 3 தேர்தலுக்கு, யுத்தேசம்" என்று
தெரிவித்து வருகிறார்.

சென்னைப் போலீஸ் (சென்னை) கமிஷன் மன்றம்

அதன் அந்தர்ப் இடமாய்!

புதுப்பட்டு விட்டனர். பெரியபாளையம் வழி
புதுப்பாளையத்திற்கு வரும் போது,

¹¹ *and other Gardeners!*

"...and Gerald signed..."

[illegible]

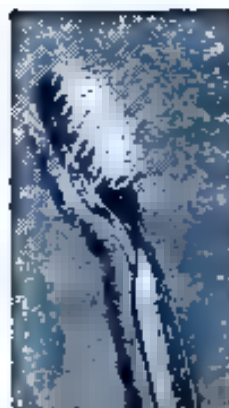
சுற்றுலாப் போக்குவரத்துத் துறை

“உங்கள் மதவாதியோடு பார்த்திருக்கிற
ஒரும அமை! உன் அக்கா வீட்டுக்கு என்
வீட்டில்தான் இருக்காது! ‘உத்தப் பெரு
தூயபு அத்தியை’ அமெட்டாபியோ
பெயராக இருக்கா. அவர் வீட்டில்தான்
இருப் பெரு கோயில் நான் வந்ததன்
கந்தெல்லாம் நீங்கள் சொன்னபோதே என
க்குத் தெரியும்தான். நெல் பார்த்ததும் உ
தெய் தெளித்து விட்டது! அப்போதான்
என்று சொன்னாள். ‘அப்போதே பெருடைய
என்று சொன்னவர் ‘செய்தம்’ தெளித்து
விட்டாரோ! பியா!’ என்று தங்கே உயி
புணர்விக் பெரியபா பெரிக்கோண்டு போன
போது அங்கே இவற்றின் அழகுப் பார்ப்பது
பெரிக்கிறது.

"மேலும் மேலே அகலும் சிவந்தும் வரும்
உயர்வு" என்று மேலமேல் அகலும்
வெல் வெளியும்.

அதற்குப் பதிலாக அவர் அந்தந்த
மாதம் குடி கட்டித் தரும் பதிலாகத் தனக்கு
உருவதர அபிமான அவர் மாதம்
கொடுத்தே.

‘என் செல்வ முரணை’ என்ற அந்த
பெயர் மாறலாம்.

பூரண வாய் சுத்தத்திற்கென தயாரிக்கப் பட்டது

- கிருமிகள் அகற்றப்பெற்ற எல்லாள் முடிகள்.
- அழகிய பிளாஸ்டிக் பிடியில் நன்கு இணைக்கப்பட்ட முடிகள்.
- உங்கள் பற்களுக்குள்ள உருப்பெற்றது. கலையாக சுத்தம் செய்கிறது.
- மிருதுவான சுத்தி--பல்வின் எணுமலை பாதிக்காது.
- மெதுவான முகத்தில் நறுகளை பஸப் படுத்துகிறது.

அதிக பலனுடன்!

புகைப் புகை சுத்தம்
செய்கிறது. எலக்ட்ரிக்
சைட் தடவி விடுகிறது.

முதல் கட்டாக
பெறக்கூடியது. சில
நாள்கள். நன்கு சுத்தம்
செய்து. உங்கள்
பலனுடன்.

கால்கேட்
விந்லான் தே பிரஸ்
மலிவு-நீடித்த உழைப்பு

...

இன்று மிகச் செல்ததென விதர்ப்பப்படும் ரேடியோ

உகந்த சேவையுடன்:

மேல்த இத்தியா: வக்கன்பால் பிரைவேட் லிமிடெட், 29, கீழ் கவினஸ் ரோடு, பம்பாய்-4. • தென் இத்தியா: மஹாத் இராஜித் & கோ., பிரைவேட் லிமிடெட், மதுரை-3. • மேல்த இத்தியா: டெப்ஸ்கஸ் பிரைவேட் லிமிடெட், மதுரை-13. • வட இத்தியா: ரேடியோ எலக்ட்ரோனிக் கார்பொரேஷன் பிரைவேட் லிமிடெட், 55-M, பிராக், கன்னட சர்க்கஸ், புது தில்லி.

வழக்கமாக 2-நிமிஷம் பிரஷால் தேய்த்தால்
கால்கேட்
டூத் பவுடர்
 மூன்று நன்மைகளையும் அளிக்கிறது!

- ✓ வாயில் நறுமணம்!
- ✓ ஒளிவீசும் பற்கள்!
- ✓ சொத்தை குறையும்

வாய்க்குப் பாதுகாப்பும், சுத்தமான
 ஒளிப் பற்களும் பெற, பல் டாக்டர்
 அங்கீகரிக்கும் இந்த முறையில்
 தினசரி கால்கேட் டூத் பவுடரை
 உபயோகிப்புகள்:

- காப்பிட்டவுடன் கால்கேட் டூத் பவுடரால் பற்களை 2 நிமிஷம் பிரஷ்கொண்டு தேய்க்கவும்.
- பல்பின் நுனி, முன்புறம், பின்புறம் எல்லாவற்றையும் தேய்க்கவும்.
- எப்போதும் சுற்றிலிருந்து பல்நுனி நோக்கி தேய்க்கவும்.

கைகண்ட முறையை இன்றி கையாளுங்கள்!

பல் டாக்டர் அங்கீகரித்த சிறந்த பலன்தரும் முறை!

உங்கள் தாகத்தை தணிக்க கூல் ரெக்ஸ் அருந்துங்கள்!

அது உற்சவமளிக்கக்கூடிய புதியதோர் பானம்
இப்பொழுது பாக்கெட்டில் கிடைக்கிறது
உங்களுக்கு ஒரு வீடுப் பவுடர். அது உங்கள் தாது உற்சவத்தை பானம்
உங்களுக்கு பாக்கெட்டிலிருந்தும் இப்பெயர் பின்னர் அளவு
பானங்கள் தயாரிக்கலாம் ஒரு பின்னர் பானத்தின்
கிடை ஒரு அளவுக்கும் குறைவானது.

தயாரிப்பது கிடை எவ்வளவு ஒரு
பின்னர் தண்ணீரில் சித்திரம்
கூல் ரெக்ஸ் பவுடரைக் கலந்து
உங்கள் குடிப்பதற்கு உங்களை
அளவு குறைவாகவெல்லாம்
கூல் ரெக்ஸ் எவ்வளவு இது
அருந்துவது அளவு ஒரு உற்சவம்.

தேங்கெடுக்கப்பட்ட
கூல் ரெக்ஸ்
அளவு, உற்பத்தி
கூல் ரெக்ஸ்,
கூல் ரெக்ஸ்

கூல் ரெக்ஸ் கூல் ரெக்ஸ் கிடை
பெயர்—
உற்பத்தி—

கிழமையும் மூட்டையும்

துணைக்கூடம் பித்தன், "உயி! உயி"
என்று உயிமேல் போட்டு அடித்தார்கள்.

கழுதை மேலே காரையில் விந்து பல்லைக்
காட்டிற்று. "அடி! போடு! இன்னும்
போடு!" என்றது. "அங்காரத்தை என்
துக்கக் கைப்பிப் பிழித்து போடு அடி! இன்
னும் போடு!" என்றது.

"ஐயோ, போதும், இனிமேல் அப்படிப்
பேச மாட்டேன்!" என்றது துணி.

வண்ணம் அதைக் கேட்கவில்லை. அது
பெரியதும் அவனுக்குத் தெரியாது. அவன்
வண்ணம் எவ்வாறு துணைப்பதில், அடிபடி

அழுக்கு மூட்டை ஏற்றிக் கழுதையை
ஒட்டிக் கொண்டிருந்தான் வண்ணம். கம்
மூட்டையாட்டுக் கழுதைகள் தெரியாமே,
பிறப்பு நீளி, பலம் கல்லாய் மட்டும்.
கழுதை மேல் ஏற்றும் மூட்டை மூட்டை
யும் உங்களுக்குத் தெரியும். இரண்டு
பக்கம் சம பரிமாசுத் தொக்கும். கழுதை
யின் மூதுரு வளைத்து போகும்.

இப்படிப் போய்க் கொண்டிருக்கும்
போது மூட்டை கழுதைபுடன் பேச ஆரம்பித்தது. "ஏ, கழுதையே! உன்னைப் போல்
சாதுவாய் நான் கண்டதில்லை, எவ்வளவு
அடித்தாலும் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறாய்.
உன்னைப் பற்றி எனக்குப் பரிதாபமாக
இருக்கிறது."

இப்படி மூட்டை சொல்லிக் கொண்
டிருக்கும் போதே ஐயு அடி கொடுத்தான்,
பின்னால் நடந்து வந்த வண்ணம்.

"உன்மேல் நான் தானா மாநிலி சவாரி
செய்தேன். தெரியுமா? அம்மனைக்
குதிரையைப் போல் நில்ல தூக்கி நட,
தொங்கப் போட்டுக் கொண்டு நடக்
காதே" என்றது மூட்டை.

பாலம் கழுதைக்கு அடி வேறு; அவ
மானம் வேறு.

"அழுக்கு மூட்டையே! அங்காரப்
பட வேண்டாம். இன்னும் கொஞ்சம்
கேரத்தில் என்ன கூடப் போகிறது பாச!"
என்றது கழுதை.

"என்ன கூடப்
போகிறது? தீண்டு
மில்லை. பேசாமல்
நட!" என்றது
மூட்டை.

ஆற்றன் நட
வந்ததும் வண்
ணம் மூட்டையை
எடுத்துக் கரை
யில் கைத்துவிட்
டுக் கழுதைகூடப்
புல் மேல் விட்டு

விட்டான். அது ஆற்றில் தாக்கம் நீர்ந்துக்
கொண்டு கரைமேல் எந்தோடிமரக்
ஒடிச் சென்றது.

மூட்டையை அழித்ததுத் துணிகளைப்
பிழித்து வண்ணமும் அவன் மனைவியும்

என்று அடித்துக் கொண்டே இருந்தான்.
இப்படியே துணிகளை எவ்வாறு துணைத்து
விட்டு வெயிலில் புல் தரையினை விரித்து
உலர வைத்தான்.

புதிது வந்ததா? என்றது கழுதை.

ராஜாஜி

“வந்தது அப்போ!” என்றது தனி.
 “இன்னும் உன் கைத முடிய விக்கி,
 அப்போ!” என்றது கழுதை.
 “ஐயோ, அது வெக்கா! சொல்!”
 என்றது வெக்காச் சொக்காய்.
 “கிட்டடுக்குப் போன சின் உக்கடு
 தெரியும். இப்போது சொல்ல அவசர
 விக்கி!” என்றது கழுதை.

மீட்டடிவ தனிகளை வந்தது இவ்விதி
 போட்டாக வன்னாரு. கடக்கட இவ்விதி
 பெட்டகை வைத்தான் சொக்காய் பேரில்.
 “ஐயோ! தெந்தேன்!” என்றது சொக்
 காய், வன்னாரு காதில் அது ஏதாயிற்று.

அவர் பாட்டுக்கு அழுத்தி இழுத்தான்.
 ஓக்க சித்த போலித்த சொக்காய்க்கு.
 “அப்ப சொல் என் முதலின் பேரில்
 வாரி செய்தாய், என்ன வென்னயோ
 பேசினாய். இப்போது என்ன சொல்லு
 கிறாய்?” என்றது கழுதைவாசலிலிருந்து.
 “அப்பா தம்பி! நீ கம்பா இரு, எனக்குப்
 புத்தி வந்தது, வாரியும் போதும், பிறகு
 கஷ்டமும் போதும். இனிமேல் நான் உன்
 மேல் ஏதாட்டேன்” என்றது.
 “உன் கதி இதுவே, நீ கிறிந்து குப்பைக்
 குப்போரும் வகையில் வன்னாரு காதில்
 இதைவெல்லாம் அனுபவிக்க வேண்டும்.
 தெரிந்து கொள்” என்றது கழுதை.
 “நீ படும் கஷ்டம் பெரிதல்ல, என்
 கஷ்டமே பெரிது” என்றது தனி.

நேமக்ஸ் பால் உணவு

குழந்தைகளுக்கு நேமக்ஸ் பால் அவர்களின் வளர்ச்சி
கொடுக்க உதவுகிறது!

தூய்மையும் நன்மை

'சாமி'

மீட்டலிலே இருந்து வந்தான். நான் பெரிய பெரிய விடுவையும் பண்ணைகளையும் இருந்தேன். ஒருநாள் மாலை ஒரு பண்ணையில் செத்தவாரி வரத் தவம் செய்து போய்த் தவம் நின்று கொண்டிருந்தேன். அப்பொழுதுதான் ஆயிரக்கணக்கான நெய் வந்து போய் இருந்த ஒருவரைப் பார்த்து, "மேட். உன்னை அழியவைத்தது? நேற்றுத் தான் புது மாதிரியான நோலைக் கொண்டு வந்திருக்கேன். அது சிறியதாகவும், அழகானதாகவும் இருந்தது. என்னவென்றால் இருந்த அந்தக் கொண்டு இன்று வரவில்லை!" என்று மனப்பதார்.

இதற்குள் அந்தக் கிட்டுக் காரி, "அதைச் சொல்வது நான் தானும் வந்தேன். என்னை கிட்டுகளையும் அதே மாதிரி நோலைக் கொண்டு வந்தேன். அதுவும் வரவில்லை" என்று கூறினார்.

இதற்குள் இன்னொருவர் வந்தார். "சாமி! இதைக்கு என்னை கிட்டு இருந்த நோலைக் கொண்டு வரவில்லை?" என்று அவர் பதிலிட்டார்.

அதே மையத்தில் போய் கிட்டுத் தந்தை மையம் விசிறியதை அங்கே வந்தார். "என்ன ஐயம் இது? பெரிய மனுஷராவே நீங்கள் இந்தக் கெட்டுக் கிட்டுக்கும்போதே, கிட்டுத் தந்தை கொடுத்தேன். என்னை கிட்டுத் தந்தை நோலைக் கொண்டு வரவில்லை? இந்தக் கிட்டுக் கொண்டு வந்தேன். அதுவும் வரவில்லை" என்று கூறினார்.

"நீங்கள் ஒருவரும் வரவில்லை. வேண்டாம். அந்தக் கிட்டுக் கொண்டு வந்தேன். இப்பொழுது போலீஸ்-க்கு கொடுக்கப் போகிறது. தூய்மையும் நன்மை அழைத்து வர வந்தேன். சொல்லித்தான், பாருங்கள்!" என்று விவரித்தார் முதல் கிட்டுக்காரர்.

மேல் நிமிஷங்களுக்கு கொண்டால் ஒரு போலீஸ் வந்து அங்கு வந்து நின்று. அங்கிருந்து ஒரு போலீஸ் இங்கு வந்தேன். இங்கு வந்த போலீஸ் கொண்டு வந்தேன். இங்கிருந்து, அவர் கிட்டுப் பின்பற்றி

இருந்து தூய்மையும் நன்மை இருந்தேன். நேருவினாள் வந்தேன் போலீஸ் இங்கு வந்தேன். கிட்டுத் தந்தை கொண்டு வந்தேன். கிட்டுத் தந்தை தூய்மையும் நன்மை கொண்டு வந்தேன். ஒரு நாள் அந்தக் கிட்டுக்கு அதுப் பின்பற்றி, இன்னொரு நாள்

அந்தக் கிட்டுக்கு கொடுத்தேன். தூய்மையும் நன்மை கிட்டுக் கொண்டு வந்தேன். போலீஸ் வந்தேன் என்று ஆவனாக வந்தேன். கிட்டுத் தந்தை நின்று கொண்டிருந்தேன். கிட்டுக்குக் கொடுத்தேன் நன்மை கொடுப்பது கிட்டுத் தந்தை கொண்டு வந்தேன். இன்னொரு நாள் இதைக்கு வந்து நின்று கொண்டு வந்தேன். அதே போலீஸ் இருந்தேன். கிட்டுத் தந்தை அவர் இன்னும் ஒரு பெரிய பண்ணையில் வந்தேன் போய் நின்று. அந்தப் பண்ணையில் வந்தேன் பண்ணை முதல் கிட்டுத் தந்தை கொண்டு வந்தேன். போலீஸ் இங்கு வந்தேன் பண்ணை

தாமின் உதவையுடன் திரைப்படம் போனது. உடனே, அங்கிருந்தவர்கள் “சார், அந்தக் கதையைத் திரைக் களமாடலாம். இந்த விடங்கம் இருப்பதை ஒரு பெரிய தனயத்தார், ஏதோ உட்கார் நடவடிக்கை எடுத்தார்கள். இந்த விடங்கம் எங்கே இருக்கிறது” என்று சொல்லித்தான்.

என்ன சொன்னது? இந்தத் துப்பறியும் தாய்கள் எனக்குத் தெரிந்த காரணிக் தவறியதே இல்லை" என்று சொல்லி விட்டுக் கதவுகளைத் திறந்தார். துப் பறியும் தாய்கள் மேல்பயம் பிடித்துக் கொண்டு அந்தப் பங்களாவின் மூலக்குப் போய்விற்று. அங்கேயும் பின் தொடர்ந்தார்கள். பிறகு தாய்கள் படி களின் வழியாக மேல் மாடிக்குச் சென் றன. இவ்வப்போதும் மத்தவர்களும்த் தாய்களை மேலும் பின் தொடர்ந்து சென்றார்கள். மேல் மாடிக் கதவு சாத்திப் பூட்டுத்தது.

விட்டில் எங்கெங்கு இன்னொருவர்
காணும்! எங்கெங்கு மகன்
வருவான்?

எனக்குள் அமைதத் திரும்பு
வெதிவமைதப் புகர்ந்து
வெடுவீடுவான்!

தீயப்பண எலிப் பொறிக்குள்
பாய்ந்து மசால் லவணமெது
அவற்றி விரிவினாள்!

புதுவாரத்தே! மகனில் வயது
தாப்பது?

* துப்பதியும் தாய்கள் போய்யும் பிடித்துக் கொண்டு, அதைப் பக்கமாவின் பக்கத்துச் சென்றன. *

தாவித்து பேர் கேட்டுத் தோர பாத் திரங்கன் உடையபது போகத் தோன்றி யது. பேசிக் குரங்களும் கேட்டன. அதைச் சத்தத்தாகக் கேட்ட தெருப் பிர குள்கள் திடீரென்று திருட்கள் தங்கன் வீது பாய்த்து விடுவார்களோ என்று பயத்து மேலே போகாமல் நின்று விட்டார்கள். இங்குப் பெட்டும் போலீஸ் செலவர்களும் தடிவாசிக் கைகளில் ஏதேனும் வண்ணமாகக் கதவைத் திறந்து கொண்டு உங்களை சொன்னார்கள். உங்களை போல போலீஸ் இங்குப் பெட்டி சிரித்துக் கொண்டு வெளியே வந்து மற்றவர்களைப் பார்த்து, "கொஞ் சம் உங்களை எட்டிய பாலுங்கள். இப் பொழுதுதான் உவாமி புறப்பட்டுக் கொண்டு இருக்கிறது!" என்று. மற்றவர் களுக்கு ஒன்றுப் புரியவில்லை. மெது வாக எட்டிய பார்த்தார்கள். அப் பொழுது ஒரு மாப்பார்க்கையை உவாமி போல அடங்கித்துக் கொண்டு தாது

பையங்கள் 'ஜே ஜே' என்று சத்திக் கொண் டிருந்தார்கள். முதல் வீட்டுப் பாலு அம் அடுத்த வீட்டு இந்திராவும், எதிர்வீட்டுச் சிவசங்கரியும் கேடி வீட்டுக் குமாரும் தங் கன் தங்கன் வீட்டி லிருந்து கொண்டு வந்த தோகைக் கண்ணு ஒரு கையினால் செமக் கைப்போல் பிடித்துக் கொண்டு, மற்றொரு கையினால் மத்தினால் பாய்க்க அடித்துக் கொண்டு இருந்தார்கள்.

போலீஸ் இங்குப் பெட்டி பாலுவைக் கூப்பிட்டு, "என்டா பாலு! வீட்டில் வைத்திருந்த தோகைக் கண்ணு ஒருவருக் கும் தெரியாமல் விளையாடுவதற்குக் கொண்டு வரலாமா?" என்று கேட்டார். உடனே பாலு "யென்னை என்ன ஸார் செய்யிறது? விளையாடுவதற்குத் தம் பட்டம், டமரம். ஏதாவது வாய்க்கித்தா என்று வாய்க்கிக் கொடுத்தார்களோ? ஆகவேதான் தாய்கள் எல்லோரும் சொத்து ஒரு போலீஸ் சொத்தாம். அதன்படி எல்லாரும் அவரவர்கள் வீட்டிலுள்ள தோகைக் கண்ணு எடுத்து வந்து விட்டோம்." என்று, எம் ஸாரும் அதைக் கேட்டுக் கவலை வேன்று தடைத்தனர்.

மீதகு இங்குப் பெட்டி அங்கிருந்த வர்களைடம், "ஸார்! விளையாட்டுக்காக உங்கள் குழந்தைகள் தோகைக் கண்ணு எடுத்து வந்தாலும், எங்கள் துப்பதி யும் தாய்கள் அவற்றின் உடையவைப்

துக் கண்டு: - என்னுடைய கொடு! உத்தரவா: - கொஞ்சம் திரைக் 'சுவிட்ச்' விளையாடி விட்டுத் திரைப் பித்தருகிறேன்!

செய்து விட்டன. தாய்கள் போய் வரும்பொழுது "என்று விடை பெற்றுக் கொண்டார். மற்றவர்களும் அவரைத் தோடத்தனர். மறு தான் சிறுவர் களும் சிறுமிகளும் தோகைக் கண்ணு எடுத்து வர விட்டன. அவர்களை எதற்காக எடுத்துவரவேண்டும்? அவர்களுடைய பெற் றோர்கள் தான் அவர்க ளுக்கு அன்றே தம் பட்டம் வாய்க்கித் தந்து விட்டார்களே!

வேழ

கை

யா

6

கந்தரிக் காயி
லிருந்து எலி
வரைவது
எப்படி?

1

2

3

4

நான்கு முயல்களில் ஒருமுயல்
வித்தியாசப்படுகிறது. அது எத்தமுயல்?
அது என்ன வித்தியாசம்? சொல் பார்ந்தமயம்!

படத்தில் எல்லாம் வயல்வெறு சூடத்தில் மாறி
கிடுகலித்தன. எது, எது எந்தெந்த சூடத்தில்
கிடுக்க வேண்டும் என்பதைக் காண்பி.

நான் எங்கே சென்றாலும்
தன் ஸ்டைடையும் கூடத்து எடுத்துச்
செல்லும் ஒரு ஜந்து உண்டு. அது என்ன?

மந்திரம், மாயம் இதிலெல்லாம்
எனக்கு நம்பிக்கைகூட
இல்லை.

1

வெள்ளை! அந்தரத்தில் நிற்கு
அங்கு குடிபிடிப்பிலிருந்து
அங்கு
கொண்டு
கிழை?

2

ஏமாந்திர் காரா?

3

ஒக்ஸ் பாட்டரிகள் நீடித்த
உழைப்பை அளிப்பதால், அவைகள்
துரிதமாக விற்பனையாகின்றன!

அதிகப்படியான

உறுதி

நீடித்த உழைப்பிற்கு
உகந்தமான டெபி கெளஸ்
கடவமை செய்கப்பட்ட
ஒக்ஸ்.

அதிகப்படியான

மின்சார சக்தி

அதிகப்படியான மின்சார
சக்தி அளிக்கும் டெபி
கெளஸ் செய்கப்பட்ட
ஒக்ஸ் உகந்த.

அதிகப்படியான

தரங்கும் சக்தி

ஒக்ஸ் செய்குதலுக்கத்
தெரிப பிழைக்கக் கூட
வாய்ப்பேற்ற.

ஜார்ஜ் ஒக்ஸ் பிரைவேட் லிமிடெட்

இந்தியா முழுவதும் அக்கிரமங்கப்பட்ட போர்டில் விநியோகத்திற்கு
செய்க்கியாக் கோகு, பம்பாய் 5

தம்பி எங்கே?

மொழியெய்தியு
என். வி. என்.

விட்டுக்கு வெளியில் புல்
தரையில் விளையாட விட்டு
அவன் தன் நோழிப் பேண்
னுடன் விளையாடப் போய்
விட்டான்.

அவன் போன சற்று
நேரத்துக்கெல்லாம் காலை
பெருந்த காற்றைக் கூட்டம்
எங்கிருந்தோ நோன்றியது.
அவற்றில் ஒன்று தரையில்
பாய்ந்து, விளையாடிக்
கொண்டிருந்த சிறு குழை
தன்னை முதலில் சிறகின்
பீது வைத்துக் கொண்டு
பறந்து போய் விட்டது.

விளையாடப் போன
பெண், விட்டுக்குத் திரும்பி

மூடுக்குடைவதற்குள் ஒரு காலை
ஒரு குடியானவனும் அவன் மகனிடம்
வந்தது. வந்தான். அவனுக்கு இரண்டு
குழைகள். ஒத்தவன் பெண். வயது
எழு இருக்கும். அடுத்தது சின்னது சிறு
குழை.

ஒரு காண் குடியானவனும் அவன் மகனிடம்
வந்தது. அவன் பெண் மகனிடம் வந்தது.
அதனும் அவனும் மகனிடம் வந்தது. குழை
தான் விட்டது. விட்டுப் போனது என்று
நினைத்தான். பொருள் பெண்ணை
அழைத்தது. "என்னோ! எங்கே இரண்டு
பெரும் வெளியே வயலில் வேலை செய்வதற்
குப் போகிறேன். எங்கே திரும்புவதும்
வாறையில் தம்பிப் பாய்ந்தான். இரண்டு
பாடப் பார்த்துக் கொள். சமீபத்தில்
விட்டது விட்டு வெளியே போனான். இரண்டு
சிறுதரையில் பார்த்துக் கொள்! என்ன?
தெரிந்தது! எங்கே எங்கிலும் திரும்பி
வருவோது உனக்கு அழகான பட்டு
கைக்குட்டை வாக்வி வந்து தருகிறேன்!
புகிந்தது!" என்றெல்லாம் சொல்லி
விட்டுச் சென்றான்.

வயது ஏழாதுதான் குழைதான்!
விளையாடியதானே மகன் செல்லம்.
அதனும் அப்பாவும் அம்மாவும் வெளியே
போன சற்று நேரத்துக்கெல்லாம் அவன்
கொண்டிருந்த போன விஷயத்தை அது
போடு மறந்து போய்விட்டான். தம்பியை

வந்த பார்த்தான் தம்பிப் பாய்ந்தான்
காலேயும்! அவன் என்ன செய்வான்?
அதற்கும் இங்கும் பரப்பப்பட்ட ஒன்றை
தான் குடியாடிக் கேட்குகிறான்! அவன்
கொண்டிருந்த இரண்டுதான் தானே அவன்
படுவான்?

அவனுக்குப் பெரும் பலமாகப் போய்
விட்டது. விட்டது விட்டது அழகான. அழ
காவோடு அவன் பெணரைக் கொல்லி
அழைத்தான். ஒரு பவறுமிக்.

விட்டது விட்டு வெளியே வந்தது பார்த்த
தான். தூரத்திலே காணான் கூட்டமாகப்
பறந்து சென்ற கொண்டிருந்த தவிர
வேறு ஒன்றும் தெரியவில்லை. இதைப்
பார்த்துவிட்டு அவனுக்கு ஒரு விஷயம்
புரையவில்லை. காலை ஒன்றாகக் காணா
ன் குழைதான் திரும்பி கொண்டு
போனது என்று பேசிக் கொண்டது புரைய
வில்லை. உடனே, தன் தம்பியை
இதே காணாததான் தாக்கிக் கொண்டு
போயிருக்க வேண்டும் என்று நினைத்து
விட்டான்! காணாததில் தூரத்திலே கொண்டு
உடவும் தொடங்கி விட்டான்.

வெளியே ஒடினான். காணான் அவன்
கண் பாய்ந்தான் விட்டு மறந்து போய்
விட்டான். இருப்பினும், அவன் ஒடி
கொண்டிருந்தான். காணான் எக்
தப் பக்கம் போய் வின என்று
தான் தான் புரியவில்லை. போனது

வழியில் ரோட்டி. கரும் குளிர் அடுப்பு இதுதான். அதைச் சேட்டால் ஒரு வேளை காரைகள் எரிதப் படுகம் போயின என்று சொல்லக் கூடுமோ என்று நினைத்தது. "ரோட்டி உடுப்பே! ரோட்டி உடுப்பே! காரைகள் எரிதப் படுகம் பறந்து போயின? சொல்ல மாட்டாயா?" என்று சேட்டான்.

"என்னிடம் எல்ல அருமையான கம்பு மானில் செய்த ரோட்டி விடுகிறேன். அதில் துண்ணாற் சாப்பிடு. பிறகு சொல்லுகிறேன்!" என்றது அடுப்பு. ஆம்! அதற்கு அரிதப் பெண்ணைப் பார்த்ததில் அவ்வளவு சரி தோன்றும்.

இதைச் சேட்ட பெண், விடுப்பினும் கண்ணன் எவ்வாய் மலர், "கம்பம் ரோட்டியா! அடேயப்பா! அவ்வளவு உயர்ந்த ரோட்டியை நான் சாப்பிடுவதா! எனக்கு விட்டால் சோதனைய ரோட்டி கிடைப்பதே கஷ்டமாயிற்றே! நான் கம்பம் ரோட்டி சாப்பிட மாட்டேன்" என்றான்.

அதாவது சோதனைய மானில் செய்த ரோட்டியைவிடக் கம்பு மானில் செய்த ரோட்டி மிக உயர்ந்தது என்பது அவன் அபிப்பிராயம்!

அடுப்புக்குப் பெருந்த ஏமாற்றமாகப் போய்விட்டது. காரைகள் எரிதப் படுகம் பறந்து போயின என்று சொல்ல அத மறுத்து விட்டது!

பெண் மேலே ஓடினாள். இப்பொழுது அவன் பாதையில் ஒரு அழகிய ஆப்பின் மரத்தாற் பார்த்தான். பெண்ணுக்கு ஆப்பின் மரத்தைச் சேட்ட வேண்டும் போல் தோன்றியது.

"ஆப்பின் மரமே! ஆப்பின் மரமே! காரைகள் எரிதப் படுகமாகப் பறந்து போயின, சொல்லுங்கள்!" என்று பரிவுடன் சேட்டான்.

ஆப்பின் மரமும், அடுப்பைப் போலவே, "என்றுமைய அருமையான கட்டு ஆப்பின் மரத்தைச் சாப்பிடு, சொல்கிறேன்!" என்று கூறியது.

"எங்கள் விட்டில் சாதாரண கட்டு ஆப்பினே கிடைப்பது. இங்கே வந்து இவ்வளவு உயர்ந்த கட்டு ஆப்பினைச் சாப்பிடுவதாவது! அது எட்டாததா எரி யம்!" என்று கூறி விட்டான்.

ஆப்பின் மரத்திலும் நெர்பம் வந்து விட்டது. சொல்ல மறுத்து விட்டது.

பெண் மீண்டும் தன் தம்பியைத் தேடிச் சென்ற ஓடினாள். காலி போன போக்கில்

ஓடினாள். ஓடி, கிரேக்குப் பதில் பாக்டிரம் எதிரை அடைந்தான். அதி வீத காரைகள் பழங்களின் சதை மீன் பற்றுமே

இருந்தன. இதைப் பார்த்த அரிதப் பெண், "பாலாடு! பழக்காரியே! என் தம்பியை ஒரு காரைக் கூட்டம் தூக்கிச் சென்று விட்டது. அந்த காரைகள் ஒரு வேளை இந்த வழியாகச் சென்றனவா?" என்று சேட்டான்.

"என் அதிவீத ஓடும் பாண்டும், என் காரையிலுள்ள பழத்தையும் சாப்பிடு. சொல்லுகிறேன்" என்றது பாலாறு.

"எங்கள் ஏமாறான். எங்கள் விட்டில் பாக் ஏது? பழம் ஏது? விட்டிலில்கூட பழக்கம் இங்கே கைத்துக் கொண்டால் பிறகு சாப்படுமா? அதனும் சாப்பிடு வதற்கென!" என்று கூறி விட்டான் அரிதப் பெண்.

இதைச் சேட்டதில் பாலாறுக்கு வருத்தமாகப் போய் விட்டது. பெண் தூக்கு காரைக் கூட்டத்தைப் பற்றிச் சொல்ல மறுத்து விட்டது.

என்னும் அவன் சோர்ந்து விடவில்லை. தன் தோடு படலத்தை விட்டு விடவில்லை. வயர்களின் தேடினாள்; கங்கனின் தேடினாள். எங்கெல்லாமோ ஓடிப்போய்த் தேடினாள். தம்பி கிடைக்கவில்லை. இதற்குள் அந்தமிற்கும் சோம்பல்துவிட்டது. வெறும் கையோடு விட்டுக்குத் திரும்புவதைத் தவிர வேறு வழி புலப்படவில்லை.

இப்படி அவன் என்ன செய்வது என்று தெரியாமல் திகைத்துக் கொண்டிருந்த போது ஒரு பெட்டைக் கோழியின் எங்கள் மீது ஒரு குழுகையைப் பார்த்தான். அந்தக் குழுகைக்குச் சின்னஞ்சிறு தூக்கலிருந்தது. அது எழன்று வந்து கொண்டிருந்தது.

சிறுமி தூக்கல் வழியாக உன்னை பார்த்தான். அங்கே உன்னை ஒரு பக்கம் மந்திர வாழிக் சிறுமி பாலாலாகா சாண்டிக் கவிஞன் திரிந்துக் கொண்டிருந்தான். இன்னொரு பக்கம் பெஞ்சி யிருந்தது. அரிதப் பெஞ்சி மீன் மீது அரிதப் பெண்ணின் தம்பி உட்

சிஸ் ர்ஸ்

கிரேட்டுகள்

EMPIRE OF INDIA LIFE ASSURANCE CO., LTD.

(Established 1897)

FOR

SERVICE AND SECURITY

NEW BONUS

Whole Life	...	Rs. 18/-
Endowment	...	Rs. 15/-
PER THOUSAND PER ANNUM		

TOTAL ASSETS EXCEED ... Rs. 12,38,00,000

Head Office:

"EMPIRE HOUSE" 214, D. NAOROJI ROAD, BOMBAY-1

BRANCHES ALL OVER INDIA

காந்திக்குதான், வெள்ளி ஆப்பிள்சுளோடு விளையாடிக் கொண்டிருந்தான்.

இந்தக் காட்சி கையப் பார்த்தாலோ இல்லையோ, பென் கு டிகைக்குள் துழைத்து மத்திரவாழிக் கிழவிக் கு அருகில் போய்,

"பாட்டி, சொக்கியமா?"

என்று அன்போடும் மனப் பரவையோடும் கேட்டான்.

கிழவி, "சொக்கியப் தான் அம்மா! நீ இங்கே ஏதற்கு வந்தாய்?" என்று கேட்டான்.

"தெருவில் நடந்து வந்த போது பளியில் சட்டை

களைத்து விட்டது. அதைக் காயப் போட்டுக் கொள்ளலாம் என்று வந்தேன், பாட்டி!" என்றான்.

"ஓ! அப்படியா? சரி, ஆனால் நீ இங்கே உட்கார்ந்து இந்தச் சண்டை காணாத் கவிஞன் முறுக்கு பார்ப்போம்" என்றான்.

பென் கவிதைத் திரிக்க ஆரம்பித்தான். பாபாயாகா அந்த இடத்தை விட்டு மெல்ல வெளியேறி விட்டான்.

அந்தச் சிறிதே பென் அங்கே உட்கார்ந்து கவிதை யின்னிக் கொண்டிருந்தான். அப்போழுது எங்கிருந்தோ ஒரு கண்டெலி ஓடிவந்து, "பெண்ணோ! பெண்ணோ! அதோ அடுப்பின்மீது எஞ்சிச் சட்டி விடுக்கிறது. அதிலிருந்து கொஞ்சம் கஞ்சி எடுத்து ஊற்றித் தான், உனக்கு ஒரு சமாளம் சேரவேண்டிதான்!" என்றது.

சின்னப் பென் கஞ்சி எடுத்து ஊற்றித் தான், அதைச் சாப்பிட்டவுடன் எலி, "சின்னப்பெண்ணோ! சின்ன பெண்ணோ! இந்த மத்திரவாழிக் கிழவி எங்கே போயிருக்கிறது தெரியுமா? அவன் குளிக்கிற அதைக் குப் போய் அடுப்பைப் பற்ற வைத்துப் போயிருக்கிறது. அடுப்பு கன்ருகப் பற்றி எரிவத் தொடங்கியவுடன் உன்னைத் தூக்கிக் கொண்டு போய்ப் பொக்கி விடுவான்" என்று கூறிவது.

இதைக் கேட்ட மாதிரித்தான் கிழவி கிழிபிடித்து எடுக்கிறான்; 'கோ' வென்று கதறி அழத் தொடங்கி விட்டான்.

ஆனால் கண்டெலி, "அழாதே! உன் தம்பியை எடுத்துக் கொண்டு ஓடிப்போய் விடு. உனக்குப் பதில் என் சண்டைக் கவிஞர்த் திரிக்கிறேன். ஓடு! ஓடு!" என்று கூறிவது.

அப்படியே அந்தச் சிறுமியும் தம்பியை இடுப்பில் வைத்துக் கொண்டு வேகமாக ஓடி விட்டான்.

"B.T.பாபாயோ அடிக்கோரு தடவை துள்ளவண்டை வந்து "பெண்ணோ! கவிதை திரிக்கிறாயா?" என்று கேட்டான்.

கண்டெலி அந்தப் பெண்ணின் குரலேயே "ஆமாம் பாட்டி!" என்றது.

“கஸ்கி” மாதச் சிறுகதைப் போட்டி.

பரிசு ரூபாய் நூறு

தமிழ் நாட்டில் இப்பொழுது புது விதிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. 'எழுத வேண்டும்' 'எழுத வேண்டும்' என்ற தடிப்பு இளம் எழுத்தாளர்கள் மத்தியில் பொங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. அதற்கு ஒரு கல்வாயாய்விக்கவே இந்தப் புதிய பரிசுத் திட்டத்தை ஏற்படுத்தி விடுக்கிறோம்.

மாதந்தோறும் நடக்கும் இந்தச் சிறுகதைப் போட்டியில் எழுத்தாளர்கள் எல்லாரும் கலந்து கொள்ளலாம். தமிழ் நாட்டின் சூழ்நிலையை வைத்துச் சொந்தமாகவே கதைகள் புனைந்து அனுப்ப வேண்டும். ஒருவர் எத்தனை கதைகள் வேண்டுமானாலும் அனுப்பலாம். கதைகள் "கஸ்கி"யில் ஆறு பக்கத்திலிருந்து எட்டுப் பக்கத்துக்குள் வரும்படி இருக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு மாதமும் அந்தந்த மாதப் போட்டிக்கு வந்த கதைகளில் சிறந்ததற்கு நூறு ரூபாய் பரிசு வழங்கப்படும். ஒத்திய மாதப் பரிசைக் கதை அடுத்த மாதம் வெளியாகும். பிரசுரத்துக்குத் தகுதியுள்ள மற்றக் கதைகள் "கஸ்கி"யில் பிரசுரமாகும்.

கதைகள் அந்தந்த மாதம் 25ம் தேதிக்குள் "கஸ்கி" காரியாலயத்துக்கு வந்து சேர்த்துவிட வேண்டும். கதைகளின் மூலவு அடுத்த மாத முதல் வாரத்திலேயே அறிவிக்கப்பட்டு விடும்.

கதையின் பிது "கஸ்கி மாதச் சிறுகதைப் போட்டி" என்று குறித்த அனுப்பி வைக்க வேண்டும்.

குனிக்குற அறையில் என்ருக நெருப்புப் பந்தியவுடன் சென்ஃப் பெண்டின் அழைத்துப் போகக் குடிசைக்குள்ளே வந்தான். குடிசை காலைகா இருந்தது. பெண்டினையும் காணும்; குழந்தையையும் காணும். உடனே பரபரக்கா, "நாறையே! நாறையே! பந்தி பந்தி பந்தி போய் அவர்களைப் பிடித்துக் கொண்டுயா! சென்ஃப் பென் தன் தம்பியைத் தாக்கிக் கொண்டு ஓடி விட்டான்" என்றான்.

உடனே எங்கிருந்தோ நானா பந்தி வந்தது. சட சட வென்று தன் கைகளை அடித்துக் கொண்டு, குழந்தையைத் தாக்கிச் செல்லும் அந்த ஏழு வயதுச் செவியைத் தாக்கித்திற்து.

சென்ஃப் பென் ஓடினான். ஓடி ஓடிப் பாலாந்தை அடைந்தான்.

"பாலாதே! பாலாதே! என்னைக் கொஞ்சம் ஒளித்து வைத்துக் கொள்ளேன்!" என்று கெஞ்சினான் பென்.

"அப்படியானால் என் பழச் சாதைக் கொஞ்சம் சாப்பிடு!" என்று கூறினது அது.

அந்தப் பெண்ணும் சாப்பிட்டான். "ஆஹ! எவ்வளவு என்ருக இருக்கிறது!" என்று கந்தி போனாக்க் கூறினான்.

இப்போது பாலாது அவனையும் அவன் தம்பியையும் தன் கதையில் ஒளித்து வைத்துக் கொண்டது.

நானா அவனைக் கவனிக்காமலே மேலே பந்தி சென்று விட்டது.

அந்தச் செவிய பென், தன் தம்பியை ஒடினான். இப்பொழுது நானா அவனைக் கவனித்து விட்டது. அது நிரம்பி அவனைப் பார்த்து ஓடிவரத் தொடங்கியது. எந்த சிமிஷத்திலும் அவனைப் பிடித்துவிடலாம்.

அவன் என்ன செய்வான் பாலா! வறிய சிமிஷ ஆப்பின் மரத்தில் அவன் ஏறிக்கொண்டான்.

"ஆப்பின் மரமே! ஆப்பின் மரமே! என்னைத் தயவுசெய்து ஒளித்து வைத்துக் கொள்வீன்" என்று கூறினான்.

"என்னைமூண்ட காட்டு ஆப்பின் பழம் ஒன்றைச் சாப்பிடு" என்றது மரம்.

பென் வேகமாகச் சாப்பிட்டான். "பழம் ரொம்ப என்ருக இருக்கிறதே!" என்று கந்தியோடு கூறினான். இப்போது மரமும் அவனைத் தன் கிளைகளிடையேயும் இறக்கிவைத்தது ஒளித்து வைத்துக் கொண்டது.

நானா அவனைக் கவனிக்காமல் மேலே பந்தி சென்று விட்டது. பிறகு அவன் ஆப்பின் மரத்தை விட்டு இறங்கினான்.

அந்தச் செவிய பென், தன் தம்பியை எடுத்துக் கொண்டு வேகமாக ஓடத் தொடங்கினான். அவன் தன் விட்டை நெருக்கி விட்டான்.

நானா அவனைத் தாக்கிக் கொண்டு சட சட வென்று இறங்குகளைக் கொட்டிக் கொண்டு அருகில் வந்து விட்டது.

இன்னும் ஒரு சிமிஷம் இருக்கிறதால் நானா அவனிடமிருந்து தம்பியைத் தப்பிப் பறித்துக் கொண்டு ஓடிவீருக்கும்.

அத்தனும் பென் ரொட்டிச் சூளை வழுப்பு அருகிலே வந்து விட்டான்.

"அடுப்பே! சூளையே! என்னை மறைத்துக் கொள்ளேன்" என்றான்.

அடுப்பு, "என் ரொட்டியைச் சாப்பிடு!" என்றது.

சிறு பென் ஒரு ரொட்டியை எடுத்து வாயில் அடைத்துக் கொண்டு அடுப்புக்குள் மெல்ல துழைத்து ஒளிக்கு கொண்டு விட்டான்.

நானா சூளையைச் சுற்றிச் சுற்றி வந்தது. சிறுபெனையும் குழந்தையும் காணவில்லை. எனவே அது பரபரக்காவிடம் நிரம்பி விட்டது.

சிறு பெண்ணும் சூளைக்கு கந்தி நெரி வித்து விட்டுத் தம்பியுடன் விட்டுக்குத் திரும்பினான்.

அவன் விட்டுக்கு வந்து வேகு நேரம் ஆயிண்டிர அவன் பெற்றிருக்கன் திரும்பி வந்து சேர்க்கானான்.

'ஹா! லைப்பாய் சோப்
உபயோகித்துக்குளிக்க
வேண்டிய நேரம் இதுதான்!'

- கழுது கரீரத்தை
சுத்தமாக்குவதான்
புத்துவார்த்தையைத்
தருகிறது!

இந்தியாவில் தயாரித்தது

L. 255-50 TM

நாமுக்கு வீடு திரும்ப நடுக்கம்...

சுனலை கோடு வாங்குங்கள்